A 60 15299-4 ~~D 6-78~~

Dnr Ai-116-93.
93-02-10
RIKSKRIMINALPOLISEN
Valdersvägen 2

RÅMANUSKRIPT

arbetsnamn:

PALME MÖRDAS OCH JACK SMITER

Dokumentär - Roman

av
Lasse Lundberg

Skriven hösten 1991
vid Jättne Gård
samt i Mariehamn

Tillägnas

Palmes mördare.

F Ö R O R D

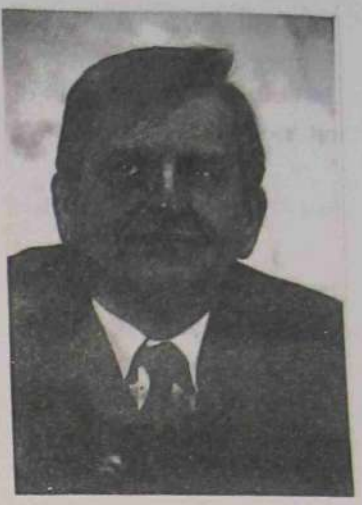

Jag började fundera på att skriva ner vad som hände mig tiden kring mordet på Olof Palme för länge sedan.
Bara några få veckor efter mordet hade jag ett samtal med Alf Thor. Han var då ledarskribent vid kvällstidningen EXPRESSEN.
~~Han~~ Alf Thor och jag har haft kontakter ~~som började~~ redan i början av 50-talet.
Och det var Alf Thor som gav mig den tändande gnistan till den här boken.
"- Jag tycker du ska skriva ner dina upplevelser i en bok Lasse. Jag tycker att det är viktigt.
Det bör alltid vara viktigt för oss journalister att skriva om den demokratiska processen, som alltid är i fara, i vilket land det vara månde."
Men det tog sex år innan jag tog mig samman och skrev ner de här upplevelserna.
Upplevelser som nästan kan betraktas som äventyr.
Vad är då ett äventyr? Något överraskande, spännande och som jag som gammal morfar berättar kring brasan för barnbarnen.
Ja, så enkelt är det.
Och jag har fått min andel av både trevliga och otrevliga äventyr.
De upplevelser jag skriver om i den här boken, råkade sammanfalla, och gå helt paralellt med mordet på Olof Palme. Det var inte planerat av mig. Det var ödets gudinna som ville ha det så.
Men den saken bör inte minska på dramatiken i boken.

Boken är en dokumentärroman. Nästan alla - namn och händelser är autentiska. Det mesta som står i boken har en gång utspelat sig i verkligheten. Det finns dokumenterat i mina privata dagböcker, i journaler och rapporter hos polis landet runt.

Sex års grubbel med sömnlösa nätter. En malande ovisshet om motivet till att en liten krets inom polisen, var så angelägen att vilseleda mig.

Denna oro - detta grubbel, fick mig att fatta beslutet att berätta hela sanningen i form av en bok.

Och det finns tunga skäl att framhålla, att många inom Palmegruppen och Säkerhetspolisen, uppmanat mig att skriva ner mina upplevelser.

Varför är egentligen så många skeptiska till de resultat som hittils redovisats av polisledningen, om Palmemordet?

Och varför - fick den ~~polisledning~~ polisledning, som misslyckats med sin uppgift att övervka Statsministerns säkerhet, ta ledning och ansvar för ... spaning och utredning av mordet på Olof Palme. Ett mord som egentligen var på deras skuldnota.

Varför lägger sig civila tjänstemän och regering sin näsa i blöt hos mordkommisionen?

Verför lämnar regeringen i uppdrag till Rikspolischefen och riksåklagaren att inkomma med ett förslag till lösning?

Varför blev det drastiska omplastningar i landets polisledning? Flera gånger.

Hur behandlades Hans Holmér, av regeringen?

Hur var det egentligen med Ebbe Carlsson? Är det monopol på att arbeta i samhällsintresse?

Varför - varför, åtalades Christer Pettersson?

Varför fick inte rutinerade mordutredare inom kriminalpolisen, efter eget huvud arbeta med en redan intrimmad mordkommision?

Varför vågade ingen suga tag i den totala bilden kring Kriminalintendenten Jack Smiter - och rdovisa den bilden helt opartiskt?

Nej - mina kära vänner vid polisen, -

Jag är trött på att spela bluffpoker nu.

Jag synar polisen.

Trött på kryptiska besked som till exempel:

- Handlingarna har arkiverats. Du kan ju dra dina ~~egnax~~ egna slutstaser Lasse.

TACK! Det har jag gjort nu.

Därför är den här boken klar att publiceras för en bred allmänhet.

Och det är därför som just du min käre läsare, håller den i din hand.

Så kryp nu upp i ditt mysiga läshörn. Lampan brinner så varmt och tryggt.

~~Dxxx~~ Dra upp benen, sätt dig riktigt bekvämt och skönt.

Räck mig din hand och dina öron. Så, sitter du skönt och rofullt nu. ~~Aftonxxxx~~

Aftonglödens stillhet har kommit till dig. Lyss ~~xx~~ till min röst, så ska jag nu berätta en sällsam historia för dig.

Och det mesta av det jag kommer att berätta för dig. Det har en gång utspelat sig i verkligheten.
Och det är inte helt osannolikt, att någonstans i den här boken finns en oansenlig pusselbit gömd.
Och den kommer att falla på plats med ett dån. Falla på plats i utredningen av mordet på Olof Palme.
Om du skulle råka finna den pusselbiten. Bli då inte upphetsad. Rusa ~~xxx~~ inte iväg och sök lägga den på plats. Det är polisens arbete.
Nej - göm den i ditt hjärta. Göm den i ditt hjärta som ett minne av den här boken.
Och göm den som ett minne av galningen Patrik.
Skrivet höst och vinter 1991, på en ö i ~~xxxxx~~ Mälaren - och en ö i Ålands hav.
Mariehamn januari 1992

Lasse Lundberg

HÖSTEN 1984

Vi befinner oss i hjärtat av Bergslagen, Kopparberg. Där blånande berg går i böljande vågor mot horisonten.
Vidsträckta myrar, trollska svarta tjärnar, djupa mörka skogar följer branta sluttningar. "Falla" som skogsfolket i trakten säger.
Från Kopparberg går vägen i branda vindlingar upp emot skogsgårdarna vid Finnfall. Inklämd mot bergsidan ligger en mycket gammal skogsgård. Gården brukas av den 80-årige Kung Arthur. Hans namn är Karl Arthur Emanuel Karlsson.
Bred kraftfull skogskarl, stor och tung som en björn. Arthur slår sina ägor med lie. Drar hem sitt hö i en järnsläde med ett grovt rep. Han bränner sitt brännvin. Eller korelsprit som han själv säger.
- Nu provar vi av den här, Patrik. De e starkvara. Rikti korelsprit, skrockar han.
- Ja skål då Arthur.
- Skål Patrik. Ja du klarar åv et. Det vet jag. Inte blir du åvsupen inte.
De sitter i Arthur hemtrevliga lilla kök. Småpratar om äljakten som är på gång. Den magra, men undomliga moran håller elden i spisen sprakande. Hon står med med ryggen mot spisvärmen.
Hon har också ett glas korealsprit hon smuttar på. Efter varje klunk sätter hon in glaset i ett skåp. --
- Nu provar vi av den här. Det är en ny sort du Patrik. Med sina stora nävar föser han över flaskan mot Patrik.
- Ja de e riktig starkvara det här du Patrik. Annat än man får nere i byn när man tar ut ranson, säger Arhur med ett bullrande skratt.
Han sveper sitt glas i en snabb klunk. Suckar och torkar sig om munnen med sin grova näve.
- Vad va de för en karl från Stockholm som du ville ha med på jakta?
Patrik sätter ner sitt glas på bordet.
- Han är Polis Arthur. Vid kriminalpolisen i Stockholm. Han heter Jack Smiter.
- Jaså. Han är polis. Vad hette han sa du?
- Jack Smiter.
- Jaså. Ja ha. Han är polis säger du. Är han polis så kan han väl skjuta.
- Jo då Arthur. Skjuta det kan han. Han är visst också vapenexpert hos polisen.
- Ja de e bra om han kan skjuta.
- Ja. Och så är han bra på att supa också. Så du får se till att ha koreal hemma.
- Ja här tar allri korealen slut Patrik. Så du säger att han e glad i sprit.
Ja bara han inte blir åvsupen. så, säger Arthur med ett godmodigt skratt.
- Jag kan ringa honom nu Arthur.
- Ja gör det. Då han är din vän så får han väl bli med på jakta.
- Tack Arthur. Jag ringer kriminaljouren i Stockholm med en gång.

- Ja, det ~~kan~~ du göra. Ring med en gång. Och säg att han får lov å komma ner te provskjutningen.
~~Och~~ fråga om han har egen bössa. Annars får han låna min gamla Remington.
Patrik lyfter luren, och slår numret till polisen i Stockholm.
- Polisen.
- Kriminaljouren.
- Ett ögonblick.
- Kriminaljouren.
- Är Jack Smiter inne.
- Såg honom rota här nånstans. Vänta så ska jag hämta honom.
- Jack Smiter.
- Tjänare Jack. Det är Patrik.
- Patrik. Vad roligt att du ringde.
- Jo Jack. Jag sitter uppe hos Arthur och tar en liten drecka.
- Jaså du Patrik. Ni sitter och dricker koreal där uppe i bergen.
- Det är inte så farligt. Vi bara smuttar litet. Men du Jack. Arthur säger att du får bli med på älgjakten.
- Men det var roligt Patrik. Då tar jag ledigt och kommer.
- Vi ska ha provskjutning nu.
- Jag kommer.
-Har du någon bössa.
- Inga problem. Har fint gevär med kikarsikte.
- Bra Jack.
- Jag ordnar vapnet med en gång. När ska vi skjuta?
- NU till helgen. Kan du komma nu på fredag.
- Jag kommer Patrik. Med bössa och allt. Säg åt Arthur att han ska ha drecka och koreal färdigt till jag kommer.
- Det ordnar vi Jack. Möter dig vid stationen. Sen går vi in till Kerstin och Bengt på Lilla Laxen. Tar en matbit och något fint vin.
- Låter härligt Patrik. Det här tycker jag om. Det är så här man ska leva. Nu måste jag iväg och jobba. Det är aldrig lugnt i den här jävla stan. Vi ses.
Arthur har fyllt på Patriks glas. Arthur sitter och småskratttar och ser så förnöjd ut.
- Drick ur den här nu Patrik. Det finns mer. Dreckat tar aldrig slut inte.
Dom skålar med varandra. Båda sitter tysta. Var och en i sina tankar. Det är ofta så mellan Arthur och Patrik.
- Jaså du säger det Patrik. Han e polis. Vad hette han sa du?
- Jack Smiter. En liten rund och glad grosshandlartyp. Han är från Skåne.
- Jaså. Jack Smiter. Och han är från Skåne. Och egen bössa har han. Ja är han polis. Då kan han ju hantera en bössa.

- Och hur är det uppe i Falla, Patrik. Får du värme i huset?
- Jodå. Vedspisen värmer huset bra.
- Har du vet så du reder dig?
- Ja, det är väl inte så mycket.
- Då följer jag dig ut. Så plockar vi litet i din bil.
- Nej det behövs inte nu i mörkret. Det kan vi ta i morgon.
- Ja om du säger det. Att du reder dig i kväll. Då tar vi det i möra. Men drick ur nu Patrik. Så får jag hälla i mer. Det är fin koreal det här du Patrik. Riktig starkvara, skrockar Arthur.
- Tack Arthur. Det är bra så här. Ska åka upp till Fallet nu.
- Ska du in till byn i möra nåt Patrik?
- Ja. Jag kommer förbi vid niotiden.
- Jag måste till Nya Landsvägen, förstår du. Ska in på bröggeriet och höra om dom har nåra burkar som trellat åv bandet. Dom brukar dom ge till mig för ett par kronor. Det är ett bra pris förstår du. Du ska aldrig betala fullt pris.
- Ja det förstår jag. Det måste vara ett bra pris.
- Ja då kommer du klockan nio då.
- Jag är här då.
- Ja det är bra.
- Men hur blir det med provskjutningen då Arthur. Vi måste väl ha tillstånd av polisen nere i byn. Jag menar för den här polisen från Stockholm.
- Jo. Det ordnar jag med Gösta, Sheriffen.
- Då blir det inget tillstånd Arthur. Gösta och jag är inte riktigt kontanta förstår du.
- Säger du det Patrik. Va e de om då?
- Jo vi har både polis - och JO anmält varandra. Det har ju stått i tidningarna varenda dag. Lokalradion har också haft det uppe.
- Det var som tusan Patrik. Då tar vi oss en koreal till. Om du klarar åv et.
- Ja det är om Laxbogården. Den känner du till va?
- Laxbrogården ja. Där har jag festat om för många år sedan. Vad är det med den då?
- Jo. Lars Strandberg. Sossarnas kommunalråd vill sälja den för en krona till ett privat bolag.
- De va billigt Patrik.
- Ja det tyckte jag också. Ge bort kommunens fasta tillgångar.
- De va de djävligaste jag hört. Va e de för tokig kar som gör så?
- Ja. Han är ju kommunalråd. Så jag smällde upp en väggtidning Arthur. Jag måla hela Kopparberg en natt med väggtidningar. Med mig själv som ansvarig utgivare. Satte till och med upp en på Göstas dörr till Polisstationen.
- Ja de va fan Patrik. Då blev väl inte Gösta glad kan jag förstå.

- Glad nej. Det kan du skriva upp att han inte blev. Och så hade jag satt en på kommunhusets entredörr.
Arthur skrattar och skrockar. Det här roar Kung Arthur.
- Bäst jag häller i en koreal till. Och sen då Patrik.
- Ja sen ja. Lars Stranberg nästan snubbla på benen när han sprang ner till Gösta och tala om att jag satt en väggtidning på kommunhuset dörr.
- Ja. Det satt en på polishuset dörr också, sade Gösta.
Ja, sedan gav Strandberg order till Gösta, att skicka ut en patrull och plocka ner alla tidningar i Kopparberg. Budskapet var ju inte så roligt för Strandberg.
Jag gick rätt hårt fram.
- Så dom åkte runt med polisbil då. Och plocka ner dina tidning ar Patrik.
- Ja. och jobbigt värre hade dom. Jag hade ju klistrat dom med vetemjöl och vatten. Det var det enda jag hade då på natten.
- Ja det skulle jag velat se Patrik. Sheriffen tvättar väggarna i hela Kopparberg.
- Jo du Arthur. Det var ett riktigt spektakel. Det var stora rubriker i tidningarna sedan. RAMA
"NU ÄR KOPPARBERG RENA GRÖNKÖPING"
- Ja då kan jag förstå att Gösta är gramse på dig Patrik.
Då blir det väl bäst jag talar med en annan polis jag känner om provskjutningen.
- Ja god natt då Arthur. Nu far jag upp till Fallet. Och tack för dreckat Arthur.
Månen belyser sluttningarna uppe vid Finnfall. De hopsjunkna byggnaderna lyser spökligt i månskenet. De hukar till skydd alldeles vid det branta berget. Den röda färgen är för länge sedan borta. Boplatsen är idag i det närmaste en ruin.
Mannen som kommer ut ur Arthurs hus är lång och gänglig. Håret är mörkt som på en tattare. Med mörka, brinnande ögon.
Han är en medelålders man. Men han rör sig som en yngling.
Hans röst är mörk, kraftig och mycket distinkt.
Han ger ett intryck av att vara drömmare och filosof.
Är Patrik en som uppsöker äventyret - en som utmanar ödet på dödlig duell.
En som prövar gudarna - frestar deras tålamod.
Svaret är ja. Det är värre än så. Patrik är ett gudarnas sorgebarn.
Ja - faktiskt ett riktigt sorgebarn. De är något konfunderade över hans oberäknighet. De är vana att enväldigt styra över människors öden. Men den här figuren har en märklig förmåga att slå tillbaka mot det ödesbestämda.
Han blir inte överraskad eller skrämd, trots att gudarna otaliga gånger varit nära att utsläcka hans jordiska tillvaro.
Patrik har trotsat gudarna. Svurit och förbannat dem som en Lole Lake uppe på sitt berg. Smäskrattande och leende har han lirkat sig undan det ödesbestämda.
Nu har de bestämt sig för ett öde värre än döden åt Patrik. De drar ut en högst märklig ödeslinje.

De ska tvinga in honom i en huvudroll i en dramatisk världshändelse. Hans upplevelser ska bli så otroliga, att andra människor kommer att starkt betvivla sanningshalten i hans upplevelser.
De är mycket nyfikna hur det nu ska bli med Patriks obekymrade leende och sorglösa inställning till livet.
Patrik är nu på väg till sitt gamla kolarboställe. Kolningsfallet, högt uppe i bergen vid Holmsjön. En gammal gård nästan helt i ruiner.
Men Patrik tror att han funnit sin oas där. En oas att vila ut i. Sarjad till kropp och själ efter mer än 20 års äventyr världen runt.
Patrik ämnar vila sig från världens larm. Bara lyssna till vinden uppe i bergen - lyssna till vinden och fåglarnas sång. Långt här uppe bland bergen och myrarna.
Men gudarna ämnar inte låta Patrik få vila.
Inte ännu.
För hans dröm - drömmen om den svalkande oasen - erfarenhetens gröna oas. Den drömmen förintas på ett nästan kusligt sätt.
Patrik är på ett strålande humör när han inatten kör de små skogsvägarna upp till Kolningsfallet.
Han ser fram emot att träffa den levnadsglade Jack igen. Jack som alltid är på ett skrattande gott humör. Som älskar god mat och dryck.
Patrik vet att det kommer att hända mycket, när Jack kommer. För Jack är otroligt impulsiv, spontan. Han kan hitta på totalt vansinniga och överraskande saker.
- Nu kommer tåget snart, tänker Patrik. Och då kommer Jack Smiter godmodigt skrattande. Och han skrattar högt. Högt och pipigt i falsett.
Han stånkar fram med sin runda kropp.
Patrik har ofta undrat hur Jack kunde bli antagen till polisskolan.
Och nu kommer han, med bössan över axeln.
- Tjänare Patrik. Nu vill jag ha god mat och ett utsökt rödvin.
- Välkommen till Kopparberg, Jack. Bordet väntar på Lilla Laxen. Och whisky.
- Låter fint Patrik. Sen ska här jagas älg.
- Kom nu Jack. Nu går vi på krogen.
De två omaka kumpanerna travar iväg de två hundra meterna till Lilla Laxen. Kerstin och Bengt Brodins Krog. Bengt Brodin har varit Kunglig Krögare. När Kungen bodde på Laxbrogården under älgjakten. Men Laxbrogården är död nu som hotell och krog. Kommunen ställde inte upp med en struntsumma.
Och nu skänker kommunen bort hela den vackra fastigheten.
Lilla Laxen är stängd för andra gäster. Marschaller brinner utanför dörren.
Det är dukat i den vackra matsalen i Lilla Paris.
Vinet är lagom temperat. Den Kungliga kocken Bengt Brodin har lagat en Kunglig måltid. Jack och Patrik är väntade.

Förutom krögarparet Kerstin och Bengt, är det en lång vacker kvinna inne på Lilla Laxen. En sensuell kvinna med långt rödbrunt hår. Kvinnan heter ~~Sara~~, SARA och är Patriks hustru.
Lilla Paris är vackert dekorerat. Mörkröd mjuk matta på golvet. Underbara målningar på väggarna.
På bordet brinner levande ljus.
Dörren till Lilla Laxen öppnas med brak. In tumlar Jack och Patrik. Geväret skramlar och stöter emot. Den lilla småfeta Jack har svårt att ta sig en genom dörren med bössa och allt.
Jack går direkt in i Lilla Paris. Och han gnuggar förtjust händerna, och smackar med sina fylliga sinnliga läppar.
- vilket förtjusande bord, piper Jack med sin gnälliga röst.
- Hörrö snuten, säger Kerstin, krögarfrun. Får jag ta din bössa. Jag vill inte ha några gevär inne i Lilla Paris.
- Min sköna ros, och värdinna här på krogen, utbrister Jack med sin gnälliga röst. Jack vet hur man för sig. Och han fortsätter.
- Ta bössan du Kerstin, jag behöver den inte i kväll. Jack lämnar över geväret till krögarfrun. Kerstin blir förtjust och undersöker vapnet.
- Du snuten. Skulle du vilja skjuta en ~~person~~ här i Kopparberg.
- Ja det går fint. Vem är det.
- Jo, förstår du. Det är snuten här. Vi kallar honom ~~Gösta~~ Sheriffen. Men han heter Gösta. Gösta Jansson. En dum djävla snut. Honom vill jag att ~~du~~ du skjuter.
- Jaså, är han polis här. Ja, då kan det bli värre.
- Ja men det är en dum snut förstår du. Han bara bråkar med oss här på Lilla Laxen. Han säger att vi är fulla här. Och försöker göra allt för att vi ska missta spriträttigheterna. Och då måste vi stänga krogen.
- Ja det var trågigt, säger Jack. Men det förstår du väl att jag inte kan skjuta en polis.
- Men för mig kan du väl göra det, utbrister Kerstin. Hon står och svajar med ett whiskyglas i handen. Du snuten vad var det du hette. Du kanske blir förbannadom jag kallar dig snut.
- Nej, det tål jag. Men annars heter jag Jack. ~~Jack Smider~~ Jack Smiter.
- Det var ett lustigt namn på en snut.
- Men hör nu här Jack. Det var väl Jack du hette. Jo den här polisen Gösta som vi har här i byn. Han påstår att vi är fulla här på Laxen. Och det ska den säga. En gång var han på en fest här för några år sedan. Han var så full när han gick att han glömde skorna kvar på krogen. Nästa morgon kom han med sin snutbil och hämta sina skor.
- Ja, det var roligt. Jack skrattar högt. Och fortsätter.
- Det verkar vara en bra polis, den här sheriffen ni har här.

- Ja men han ska skjutas säger Kerstin. Och det kan väl du göra som är snut.
Kerstin börjar bli bra berusad.
- Annars får du skjuta honom Patrik. Du gör väl allt jag ber dig om.
Det dricks en hel del den här kvällen på Lilla Laxen. Patrik och Jack går emellanåt ensamma ut i köket. Slår upp varsin whisky. Dricker whisky och pratar om Kopparberg.
- Härliga människor dom här krögarna, säger Jack.
- Ja det är fina människor- håller Patrik med om. Men Kerstin dricker litet väl mycket.
- Ja men hon är rolig, tycker Jack.
- Nu tycker jag vi åker upp till mitt hus i bergen, säger Patrik.
- Jo det gör vi. Så sitter vi i lugn och ro och snackar vid en whisky.
- Då ringer jag efter en taxi, svara Patrik.
- Taxi. Har du inte bil då?
- Jo. Men vi har ju druckit en del.
- Skit samma, säger Jack. Det finns ju bara den här Sheriffen här i byn. Och du är inte fullare än att du kan köra, avslutar Jack.
- Konstig kriminalare, tänker Patrik. Föreslår att jag ska köra, fast han vet att jag druckit.
Men färden upp till "Falla" går utan problem. Inga andra poliser, utom den som är i bilen.
Jack tycker mycket om Patriks gamla timmerhus uppe i skogen. En brasa tänds i den öppna spisen. Elden lyser upp huset, och kastar vackra skuggor på väggarna. Huset har ingen elektrisk ström.
SAGA är ute i köket. Tänder i vedspisen. Sätter fram en liten nattabit.
Jack och Patrik sitter som gamla vänner inne vid brasan i rummet. Jack vill gärna leda in samtalet på politik. Och talar litet om en ny rotel som ska öppnas vid Stockholmspolisen.
- Den roteln vill jag till, Patrik. Det är vår nya "Gubben Adam", ja vi kallar Rikspolischefen så. Ja den här nya Gubben Adam. Han har fått nån fix ide, att alla brott börjar och slutar med maträtter, och fina drycker.
- Är det så, frågar Patrik.
- Nej. Han är väl inte riktigt klok. Men mig passar det bra. Jag skulle trivas där. Krogar och lyxmat, slottsviner. Och så massor av tjusiga kvinnor.
Det livet kommer att passa mig du, Patrik.
- Hur blev du polis då, Jack.
- Jag hade en djävla uppväxt, förstår du. Ja, jag är från Brösarpstrakten. Min far är en skitig gishandlare som luktar som fan själv. Och inte nog med det. Så har han nåt han kallar lanthandel.
Men det liknar mer en snusbod med spritlangning.
Fy fan en sån far jag har Patrik.

- Måste du bli polis för att din far var grishandlare?
- Jag är levnadskonstnär Patrik. Inte nån djävla lortig grishandlare.
- Polis då. Är det bra det?
- Jag ska tala om för dig Patrik. Poliser är djävla svin.
Jag är snart färdig med dom. Vill inte ha med poliser att göra.
- Inte polis. Och inte grishandlare. Vad vill du då Jack?
Jack lyfter sitt whiskyglas. Reser sig häftigt upp. Går fram till den öppna spisen. Ser in i elden och skrattar:
- Jag vill ha pengar, Patrik. Mycket pengar.
- Ja - det får du väl inte vid polisen.
- Nej, där finns inga pengar. Men jag vet var dom finns. Och jag ska ha dom.
Jag tar en whisky till Patrik, Jack går fram till bordet. Lyfter upp flaskan, ser på den med kärleksfull blick. Slår upp i sitt glas.
- Ska du också ha Patrik? Jack häller i åt Patrik, och fortsätter:
- Jag känner en amerikanska. Hon har flera hundra miljoner. Henne ska jag plocka Patrik.
Jag vill leva ett bra liv, förstår du. Och det här samhället måste radikalt förändras. Varför ger du inte ut en tidning Patrik. Du som kan skriva. Den här väggtidningen var en rolig ide´
- Jo. Jag har tänkt på det Jack. En kultur och debattidning.
- Gör det. Gör den tidningen. Så ska jag skriva ledare åt dig.
Ta hit papper och penna ska jag skriv något för tidningen med en gång.
Flammorna från den värmande elden fladdrar. Fladdrar och kastar flimrande skuggor som rör sig efter väggarna.
Den mörka djupa skogen omger huset. Stormvindar drar fram över Bergslagen. Granarna tjuter. Det börjar ljusna ute.
Patriks hund lystrar efter ljud. Han heter Nick. Ligger och trycker huvudet i Patriks hand. Nick är en högrest Doberman Pinch.
Han ligger och smågnäller. Ser med sina bruna tillgivna ögon upp mot Patrik.
Patrik sitter och läser vad Jack har skrivit.
Det är nu tyst och stilla i huset. Ute i kökssoffan ligger Jack avsomnad efter all spriten. Satu sover i sin säng.
Bara Patrik och Nick är vakna. Och lågorna som kastar skuggor.
Patrik känner sig illa till mods av det han läser. Han inser att det här är ingen normal människas tankar.
Patrik inser också att samhället måste utvecklas. Förändras och förbättras. Men det får inte ske på bekostnad av demokratin.
- Vi måste alltid tillbakavisa våldet, tänker Patrik.
En man och hans hund. En eld som sprakar och flammar. Tankar som föds i nattens stillhet.

Provskjutningen vid den lilla skjutbanan uppe i Finnfall, blir en mindre sensation. Jack sätter på 200 meters håll, samtliga sina skott, i den lilla svarta pricken.
Vid provskjutningarna för älgjakten, har det alltid varit självklart att arthur har varit Funngen. Men han har fått en överman nu.
-Du Patrik. Han kan hålla i en bössa den här polisen från Stockholm.
- Ja. Han skjuter bra, svarar Patrik.
- Ja han ödslar då inget bränsle, skrockar Arthur. Alla skotten sitter mitt i precken.
Patrik får också skjuta några skott. Men dom hamnar i buskarna. Långt från tavlan.
- Va är för för slag polis sa du Patrik.
- Han är vi kriminalpolisen i Stockholm.
- Jaha. Då är han ingen vanlig polis då, säger Arthur fundersamt.
Hösten 1984 går mot sitt slut. Det har varit en rörig och stökig höst i Kopparberg. Älgjakt med kriminalinspektör Jack Smiter från Stockholm. Älgjakt med förvecklingar och konflikter inom jaktlaget. Sheriffen i byn, Gösta Jansson har också varit inblandad.
Och Patrik har givit flera väggtidningar. Och den 3 september har han från Kungliga Patent och Registreringsverket fått utgivningsbevis nr 12533 för sin tidning KULTURNYTT. Där publicerar han en satir på Olof Palme.
Lokalpresse har varje dag artiklar om Patriks tidningar. Det är strid med blanka vapen om Laxbrogården.
Och det är strid ända uppe i JO och Regeringsrätten om Patriks tidningar. Den intressanta frågan är: Fan i det demokratiska Sverige en tidning med utgivningsbevis, beslagtas av polis i uniform.
Enligt Rikspolisens egna juridiska experter i Stockholm, bland andra Åke Röst, Kommisarie vid roteln, förbrott mot Rikets Grundlag som värnar yttrande-friheten, så anser de det helt klart som xxx ett mycket allvarligr brott mot Grundlagen. Att uniformerad polis beslagtar en tidning i Sverige.
Men JO(Riksdagens Ombudsmän) och Riksåklagarämbetet har en helt annan uppfattning. Enligt dem är det helt korrekt att polis beslagtar tidningar i vårt land.
Men trots att Patrik har juridisk hjälp av Henning Sjöström, förlorar Patrik stiden mot samhällets makthavare.
Därmed är det fastslaget - Yttrandefriheten är starkt begränsad i vårt land.
Patrik rasar och är förtvivlar. Han börjar inse att gränserna mella demokrati och diktatur är mycket suddiga. För övrigt något som berördes av Sokrates och Platon för flera tusen år sedan.
Patrik skriver i raseri och indignation en dikt som han publicerar i nr 1 av Kulturnytt. Tidningen går i hela landet via PRESAM den 28 januari 198x

"

YTTRANDEFRIHET

i Grundlag fäst.

Frihet till åsikt för kvinna som man. Grundlagsrätt, för ord, för bild, för tal.
Åsikt och tankar, känslor varma - allt är Grundlag.
Och den är vår. I ord, i tal, och i bild -
så viskar en porlande bäck i grönskande dal.
Vi skynda till de höga bergen- där luft är frisk - ren och klar.
Pröva rätt - som Grundlag säger är total.
Massiv och säker, stark och fast, på urbergets grund, helig Riksdags beslut.
En Allemansrätt i Grundlag fäst.
Så skynda vi mot höga bergens topp, att ropa och smäda -
mot makt och orättvisor kväda.
I säck, i skräck, vi skynda genom sly och skog -
längtan till höga berg och rymd.
Med dunkande hjärtan når vi frihets höjd, fyller lungor med friskan luft -
ropar och smädar - som Loke på sitt berg.
I glädje våra rop ekar - ekar över skog och sjö -
från ett berg som Grundlag skyddar.
Mot makt och stress - mot byråkratiskt tvång.
Grundlag som urberg stark våra rop ska skydda.
Vi ropar efter fred och frid - Fred och Frihet -
det ekar över skog och sjö.
Bortom bergen lockar frihets rena klara luft.
Mot makt och missbruk - Maktmissbruk.
Men naiv vår frihetslängtan var -
ej som urberg stark - en Grundlag var.
Nej ett söndervittrat berg.
Sprucket och skört av regelbindningar.
Plötslig ångest kramar vår själ -
hur kunde vi i Frihets Berg gå fel.
Maktsamhällets hjälm bland bergen blixtrar -
Lag slår ut lag -
ett urberg vittrar -
en Grundlag kår i kvav.
Maktsamhälle och Åsiktsmonopol.
I dimmor höljd - en Grundlag rasar.
I säck - i skräck - i skam och vånda,
vår återfärd från Frihets Berg -
går ner i avgrunds djupa sorg.
Nu vilar vi i grönskande dal -hör huru bäcken porlar -
porlar och viskar - viskar i svalkande dal.
Var tyst - var stilla - ordet vill jag höra

höra det rulla som ett eko -
eko mellan berg och dal.
Dröm var dröm - vaka - vaka
Yttrandefrihet
vi sakna.
Gudinnan Justitia med bindel för ögon -
gråter - gråter -
skrattar - skrattar - skrattar - - - ,,

Hela 1985 gömmer sig Patrik uppe i ~~Lindesberg~~ bergen. Han flyr människorna och sluter sin inne i sitt gamla timmerhus, Kolningsfallet.
Patrik förlorade striden om Laxbrogården. Den såldes för en krona till ett privat byggnadsbolag i Lindesberg. Och han förlorade striden om rätten till sin väggtidning. Han mötte sitt nederlag hos såväl JO som Regeringsrätten.
Patrik är dyster och håglös. Och förgäves söker han åtskilliga gånger kontakt med Jack. Men varje ~~gång~~ gång han ringer polisen i Stockholm får han samma svar:
- Jack Smiter är inte här nu.
- När kommer han då?
- Det kan jag inte svara på.
- Men jag är en god vän och kamrat till Jack. Har nu sökt honom i flera månader på kriminaljouren. Var är han?
- Det kan jag inte svara på har jag sagt. Avringning i Patriks öra.
Patrik blir mycket betänksam.
- Undrar just vad som hänt med Jack. Skulle vara roligt träffa honom nu.
December 1985 blir händelserik för Patrik. Han förbereder nu utgivning av två rikstidningar. Kulturnytt och en travtidning.
Den 29 december på kvällen är Patrik tillsammans med Raimo. Raimo är medicinsk illustratör vi Karolinska Institutionen.
- Patrik, hänger du med ner på ~~ex~~ Stinsen och tar ett glas vin?
- Ja, det kan vi göra Raimo. Så kan vi resonera litet om layouten för mina tidningar.
De går ner till restaurat Stinsen i Tumba. SAGA ~~Saga~~ följer med.
Stinsen ägs av invandrare, och inga svenskar finns bland personalen.
När de hänger av sig ytterplaggen i garderopen, utbrister Patrik:
- Fy fan vad det luktar här!
- Det luktar hisch hasch.
Det uppstår ett hånfullt elakt skratt bland Stinsens personal.

Måndag den 30 december 07.15.

Patrik ringer upp Huddingepolisens Narkotikajour:

-Det är jouren, Sune Jansson.

- Hej, jag heter Patrik. Är bekant med Raimond som jobbar hos er.

- Ja hej Patrik. Vad kan jag göra för dig.

- Det luktade sött och fränt i garderopen nere på Stinsen i går kväll.

- Av din beskrivning är inte någon som rökt. Är säkert ett parti. Tack. Vi kör det.

Måndag den 30 december 16.00.

Patrik är nyfiken. Besöker Stinsen. Blir bekant med barmästaren, en liten lönnfet irländare. Han heter Vincnt Joseph.

Han skriver i Patriks dagbok:

"-If you have a crust to edt one freind who is trysty closen ough to keep you warm Things ant so Dusty."

Irländaren presenterar sedan Stinsens ägare för Patrik. En lång mörk indier, Mr Peter.

- Mr Patrik, det skulle vara mig ett nöje att se er och er hustru Satu, som mina gäster. Ni är välkomna redan i kväll till min restaaurant Maharadja på Hornsgatan.

- Mycket tack för er vänlighet. Jag ska gå hem och tala med min hustru.

Patrik inser omedelbart att det är en fälla som väntar på rest. Maharadjan.

Han märker ute i garderoben att det varit ett tillslag ~~xxx~~ från nark. roteln.

Patrik inser att personalen skvallrat för mr Peter.

Dom anar vem som ordnat tillsalaget.

Under kvällen stegras Patriks nyfikenhet. Han tänker att det måste var riskfritt att tillsammans med sina döttrar, och deras killar besöka Stinsen på kvällen. Mitt i centrala Tumba, och med gäster på Stinsen.

Patrik bjuder flickorna och pojkarna på en liten biltur, frågar om han får bjuda på en kopp kaffe inne på Stinsen. Jo, det är ok.

När de ~~xxxxxxx~~ parkerat bilen utanför Stinsen, säger Patrik:

- Försök nu hålla käften alla några sekunder. Det är något jag måste tala om.

- Ja vi är tysta och lyssnar, utbrister ungarna.

- Ja, ni vet vad jag håller på med. Jag har ordnat så det varit ett ~~xxxxx~~ tillslag på Stinsen i dag. Vill gärna få klarhet i om dom vet att det är jag som fixat det. Och Patrik fortsätter:

- Ja nu vet ni. Följer ni med in ändå. Eller bangar ni?

- Vi följer med. Vi giller inte personalen på Stinsen. Han i garderoben har erbjudit flera ~~tjer~~ tjejer i Tumba jobb som horor där.

- Ja. Han har frågat mig också säger Ana-Terra, Patriks dotter som är 15 år.

De går in på Stinsen. Klockan är cirka 22.00.
Patrik, Francisca, Ana-Terra, Marika, Stefan.
De sätter sig vid ett bord nära bardisken. Personalen låtsas inte märka dem.
De får ingen servering. De frågar själva vid bardisken.
- kaffet är slut.
-Ja, men det är ju kaffe i kannan där.
- Det är gammalt.
De sätter sig vid bordet. Småpratar om ditt och datt. Röker och samtalar om helt oskyldiga ting.
Plötsligt märker de att de är ensamma gäster på Stinsen. Personalen har på ett snabbt och smidigt sätt ~~skickligt~~ ordnat det så.
Stämmningen börjat bli hotfull. Patrik förstår att det är tid att lämna Stinsen - snabbt. Men dörrarna är stängda.
Patrik går innanför disken. Får tag i en telefon för att larma Huddinge polisen.
Men han blir överfallen.
Sedan sker allting blixtsnabbt.
Patrik till Stefan:
- Sniffe. Försök kasta dig ut genom fönstret. Sen vet du vad du ska göra.
Nu är "invandrarna" beväpnade med basebollträn.
Först slår de ner Patrik i golvet. Barnen skriker hysteriskt. Ana-Terra söker befria sin pappa. Men hon blir överfallen av "ledaren" mr Peter.
Han tar strypgrepp på den 15 åriga flickan.
Patrik blir vansinnig av ilska. Sliter sig loss, kastar sig över mr Peter, för att rädda sin dotter ur strypgreppet.
Stefan lyckas kasta sig ut genom ett fönster mot stambanan som går alldeles utanför. Han försvinner i mörkret.
Som genom ett trollslag blir det lugnt på Stinsen. Basebollträna försvinner. Personalen, som förut var minst ett tiotal, försvinner de också. Ett par blir kvar och det röjer upp den värsta röran.
Mr Peter är nu en leende vänlig indier. Hans eleganta kläder är helt i ordning. Han kopplar på stora charmen ~~x~~ när han tar emot patrullen från Huddinge polisen. Patrullen består av en ung ~~pojke~~ pojke och flicka. I skinnjackor och vita pistolhölster.
Mr Peter:
~~Det var bra~~ - Det var bra att ni kom. Vi har haft problem med bråkiga gäster.
- Dom som är här.
- Ja just det.
Patrik utbrister:
- Kan jag få tala med er i enrum ~~några~~ någon minut?
Polisflickan, med det vita pistolhölstret:
- Du håller käften tills du blir tilltalad.
- Ja med det har blivit något missförstånd.
Du håller käften. Annars fängslar vi dig

Patrullen går avsides med mr Peter. Efter några minuter kommer de tillbaka. Barnen släpps ut i friheten.
Men Patrik tar de i hårt grepp mellan sig, och släpar honom till den målade bilen.
Patriks döttrar skriker och gråter hysteriskt. De försöker få sin pappa fri, och förklara vad som hänt.
Men inget hjälper. Patrik kastas på magen i golvet bak i patrullbilen.
Han tryck ner på golvet av hård skor. Patrullbilen startas - för avfärd mot Högkvarteret i Huddinge.
Patrik lyckas få så mycket luft att han kan tala:
- Kära kamrater. Ni har just nu gjort en jätteblunder. Jag beordrar er att omedelbart per radio kontakta narkotikajouren. Säg bara att ni har xxxx Patri i bilen. Det räcker långt.
Kamraterna visar sig dock ha annat än sågspån i skallarna.
Radion knastrar fram sina informationer. Kamraterna i bilen har stämt ner tonen:
- Vi ber om ursäkt. Vi kunde ju inte veta hur det låg till.
- Det är ok. Det är ingen xxx fara med mig. Men vill någon gå ut och lugna ungdomarna. Och säg åt Stefan att köra hem dom med min bil.
- Och vad ska vi göra av dig då Patrik.
- Ja när jag nu ligger så bra här på golvet, så kan ni ju köra mig upp till mitt hus.
- Det är taget.
Resten av kvällen och natten blir lugn.
Från den kvällen är mr Peter, eller "Maharadjan" helt försvunnen. Som uppslukad av jorden. Enlig span. i Huddinge så har en helt ny mr Peter dykt upp. Med samma namn och pass. Men han är inte lång och mörk. Det är inte den "riktiga" mr Peter.
- Ja, så kan det gå till, tänker Patrik. Dom stora hajarna kommer alltid undan på ett eller annat sätt.
Rikskriminalen övertalar Patrik att inte göra anmälan mot ligan, samt att Patrik ska skicka en skriflig ursäkt till "den nya mr Peter".
Patrik skickar en ursäkt - i telgramform - med kopia till Rikskriminalen.
Men de är inte alls nöjda med Patriks formulerina av telgrammet.
Men Patrik ger inte upp. I tysthet jobbar han vidare med "Maharadjan".
Patriks material leder så småningom till att ligan kan stoppas.
Men - mr Peter kom undan - - -

Januari 1986.
Patrik kör igång sina två rikstidningar.

Februari 1986.
22:a lördag. Patrik är i Göteborg. Han blir bekant med "KNOLL OCH TOTT". Två rövare som påstår sig ha nära kontakter med en "torpedorganisation." Patrik tillbringar hela natten i deras "kvart" i en förort till Göteborg.

24:e måndag.
Det är nu två dagar kvar, innan Sveriges Statsminister Olof Palme skall skjutas ner med två skott, i korsningen Tunnelgatan, Sveavägen.
Via Tunnelgatan kommer man lätt till rest Karelia - - -
Patrik är nu mycket orolig för jack Smiter. Han har en inre oro som han inte kan förstå. Patrik är orolig, rastlös och mycket nervös och uppvarvad.
Patrik har ett allvarligt samtal med [redacted]. SÄGA
- [redacted] Är det inte väldigt konstigt att Jack bara har försvunnit så här. Och att man inte på polisen tycks veta något om honom.
- Ring upp kriminaljouren: Patrik. Men var hård nu. Ge dig inte innan du får ett besked.

19.30
Patrik ringer 7693000:
-Plisen.
- God afton. Kan jag få krim, jouren.
- Var så god.
- Kriminaljouren, svarar en kvinna.
- Hej det är Patrik. Jack Smiters vän och kamrat.
- Ja, jag känner igen dig. Du har ringt många gånger och frågat efter Jack.
- Ja det är riktigt. Och nu är jag allvarligt orolig. Jag tänker försöka på alla sätt att få tag i Jack. Redan nu i natt.
- Du menar allvar. Att du är orolig.
- Ja, mycket. Och det är min hustru också. Hon känner också Jack mycket väl.
- Har du inte hans bostadsadress.
- Jo, den till Kronobergsgatan 116. Men där finns han inte. Men jag vet att han byggt ett hus uppe på ett berg ute vid havet.
- Har du inte adressen dit?
- Nej. Har du?
- Kan jag ringa upp dig.
- Det är ok.

20.30
Telefonen ringer hos Patrik:
- Är det Patrik?
- Ja.
- Det är från Kriminaljouren. Jag heter Gun-Britt Axelsson.
-Hej igen Gun-Britt.
- Du är alltså en god vän till Jack.
- Ja.
- Det är jag också. Vi körde bil ihop på VD3. Nu lämnar jag dig adressen till Jacks hus vid havet. Men ta det varligt, Och lova att du hör av dig.
- Tack ska du ha. Jag åker ut redan i kväll. Hör av mig sen.
- Det är bra. Men nu är det så att Jack inte är kvar på krim. jouren. Han har fått en befattnig som kriminalintendent vid kulinariska roteln. Hans chef heter Berit Söderqvist. ~~Kontakat~~ Kontakta henne också om du får tag i Jack.
- Det lovar jag.
- Var försiktig. Och lycka till!
Patrik blir mycket konfunderad över telfonsamtalet med polisen.
~~Saturn~~ SAGA:
- Jag tycker du ska strunta i det där Patrik. Det måste väl ändå vara polisens sak att hålla reda på sina intendenter - som försvinner. Det är något lurt Patrik. Dom bad ju dig vara försiktig. Du kan ju ramla in i vad som helst.
- Nej jag ger mig iväg, svarar Patrik.
- Jag tycker inte om det ~~här~~ här Patrik. Lova att vara försiktig. Det kan ju vara vad som helst där ute vid havet. Och ensligt är det där.
SAGA - ~~Saturn~~ Du ringer vakthavande befäl inom området. Informerar honom. Och säger att om jag inte ringt honom för 02.00 i natt. Då får han vidta åtgärder efter egen bedömmnig. Är det uppfattat.
- Ja - jag förstår.
Det tar flera timmar för Patrik att köra ut till havet. Och det tar en hel timma att hitta det nybyggda huset högt uppe på berget.
Men Patrik finner huset. Huset badar i ett flödande måsken, där det ligger högt uppe på ~~berget~~ berget med havet nedanför.
- Skapligt hus för en helt vanlig polis, tänker Patrik.
Det är nu "spöktimmen", midnatt. Sveriges Statsminister Olof Palme har nu 72 timmar kvar att leva -
Huset verkar helt övergivet och mörkt. Inne på gården står en [illegible] och den är helt igensnöadl. Patrik går upp på en stor träveranda. Det råder stor oordning och röra. Bråte slängt överallt. Det är rent livsfarligt att ta sig upp till verandan.

- Förbannade jack, tänker Patrik.
- Det verkar som det bodde rövare här. Och inte en höjdare inom polisen .
Patrik går runt till baksidan av huset. Där är en sluttning som går brant ner mot havet. Och det är lika fullt av bråte och skräp där.
Men nu hajar Patrik till. Det lyser mycket svagt från fönster i källarplanet.
Patrik letar upp en källardörr. Men hittar inge ringklocka.
Patrik knackar på dörren. Flera gånger helt sakta.
Inget händer. Patri börjar banka mycket hårt på dörren. Och är sedan tyst och lyssnar. Han hör svaga ljud inifrån huset.
Någon sysslar med låset. Det tar lång tid.
Så hörs en röst inifrån. Utan att öppna dörren:
-Vem är det?
- Jag heter Patrik. Är god vän till Jack. Jag måste få tag i honom. Det är mycket viktigt.
- Törs jag öppna.
- Öppna dörren för tusan. Det är ju Jack Smiters hus.
- OPPNA DÖRREN - annars bryter jag mig in, ryter Patrik med myndig röst.
Dörren smygs sakta upp. Patrik sätter in en fot. Tränger sig in. Han möter en skräckslagen liten mörk yngling. Högst 25 - 28 år. En ung man med markerat feminina drag.
- Var är Jack. Svara.
- Jag vet inte.
- Svar nu. Eller jag kallar hit en patrullbil. Jag har två bilar alldeles i närheten här.
- Jack är bortrest.
- Var är han?
-Jag vet inte.
- Kläm fram det nu. Innan jag förlorar tålamodet.
- Han är utomlands. Jag lovar. Det är allt jag vet.
- Vet du när han kommer hem?
- Någon sa att han skulle komma hem nu på onsdag.
Patrik skriver snabbt ner ett meddelande till Jack:
- Kära Jack. Vi är så förfärligt oroliga för dig. Vi har varit rädda att det hänt dig något. RING MIG OMEDELBART DU KOMMER HEM
Snälla du gör det. Hälsningar Patrik."
Patrik lämnar huset. Han ringer vakthavande som uppgjort. Men det var i sista minuten.

kv. B är då kommissarie Hoff.

Februari 26 onsdag.
Olof Palme har nu cirka 50 timmar kvar av sitt liv.
Jack Smiter ringer inte upp Patrik.

Februari 27 torsdag.
Olof Palme lever nu sin sista hela dag. I morgon kväll kommer han att skjutas.
Jack Smiter ringer inte.
Patrik har nu en stor svart mercedeslimousin. Med helt mörktonade rutor runt om.
Patrik ämnar köra till Göteborg i dag. För att forska litet med den här torpedligan som "KNOLL OCH TOTT" har.
13.00
Patrik ringer upp Stickan Ohlsson, vid span. rikskriminalen.
- Ja det är Stickan Ohlsson.
- Tjänare. Det är Patrik.
- Hej Patrik. Hur är läget.
- Lugnt. Jag är på väg till Göteborg i en stor mercedes. Hänger du med?
- Vore kul. Men jag kan inte.
- Men jag har en grej på gång.
- Kan inte hjälpas. Jag kan inte. Men jag ger dig ett namn hos span. i Göteborg. KOntakta honom. Och hälsa från mig. Lycka till. Avringning.
15.00
Patrik kör mot Göteborg. Målade bilar stoppar honom med jämna mellanrum. Kollar papper och snackar litet. Patrik behåller sitt lugn. Men han anar att Stickan på rikskrim. förmodligen "satt igång något".
18.30.
Patrik har några kilometer kvar till motellet RATTUGLAN utanför Mariestad. Målad bil dyker upp i mörkret. Stoppar Patrik. Patrik hoppar ur mercan.
- Hej grabbar. Hur är läget.
- Det är ok.
- Vill ni något särskilt?
- Nej - inte direkt. Såvida du inte kört för fort.
- För fort. Med den här gamla dieselmercan. Skämta inte grabbar.
- Ja - då är det väl ingenting då.
- Får jag komma med ett förslag.
- Ja, får vi höra.
- Har ni haft rast nyligen?
- Nej.

- Bra grabbar. Då bjuder jag på kaffe och smörgås på Rattugglan. Är det ok.
- Det är ok.
- Bra. Då ses vi där.

19.00

Olof Palme har nu 28 timmar kvar att leva.

Patrik sitter nu vid ett ombonad bord inne i matsalen. Kamraterna från Mariestadspolisen heter Gunnar och Folke.

Efter någon timma försvinner patrullbilen med Gunnar och Folke ut på vägarna.

Patrik får låna ett dagrum av vänlig personal. Han sitter och funderar. Ringer några samtal. Ringer upp SAGA:

-Hej. Det är Patrik. Har Jack ringt.

- Nej. Här är helt lugnt och tyst.
- Bra jag kör till Göteborg om några timmar. Ska bara ta igen mig ett tag.

23.20

Olof Palme har nu 24 timmar kvar att leva.

Patrik kör mot Göteborg.

02.00

Olof Palme har nu 21 timmar kvar av sitt liv.

Patrik tar in på hotell ALENE.

Frdagen den 28 februari

09.00

Olof Palme har nu 14 timmar kvar av sitt liv.

Patrik går in på ett kafe i närheten av Järntorget. Kaffe och smörgås.

Ringer span hos polisen. Kontaktmannen är ledig över helgen. Patrik talar med någon annan på span. Men han är inte särskilt intresserad.

Patrik blir bekant med en "trevlig prick" inne på kafeét.

Han berättar att det ska vara någon stor röd demonstration i Göteborg i dag.

Han bjuder hem Patrik. I närheten av hans bostad finns systembolag.

Patrik köper några irländska öl- Guiniss.

Patrik går in i en tobaksaffär:

- Kom ska du få se något, säger Patrik till sin nyfunne vän. Ser du den här tidningen. KULTURNYTT. Det är min tidning. Den har kommit ut över hela landet i dag på morgonen.
- Är det din tidning. Det kan inte vara sant. Bevisa det.
- Patrik visar sin legitimatin som ansvarig utgivare för Kulturnytt.
- Det var som tusan. Så du är en pamp då. Tidningsutgivare. Med en stor lyxmerca. Kom så åker vi hem till mig nu.

De nyfunne "vännen" visar sig vara en mycket röd vårdare vid ett mentalsjukhus.
- Di kan få hyra sovplats hos mig.
Men Patrik vill inte. Patrik ger sig av.
Patrik styr mercan mot Linnegatan 5, Privat Hotel. Ohlsson/Widlund.
Patrik blir anvisad ett bra rum, och slår till och tar det.
12.00
Olof Palme har nu 11 timmar och 21 minuter kvar av sitt liv.
Patrik till Privat Hotel för att ta in på sitt bokade rum.
Ringer och ringer på dörrklockan. Ingen öppnar.
Patrik bankar och slår på dörren. En ruggig typ öppnar på gläntt.
- Vad fan vill du?
- Jag har ett rum bokat här. Kan jag få tala med fru "idlund.
- Här finns inga rum. Och ingen fru Widlund.
- Jo då. Jag har varit här för några timmar sedan. Och jag fick rum av henne.
- Fattar du inte vad jag säger. Här finns inga rum. Stick innnan du råkar illa ut.
Patrik kör mercan ner mot stan. Han prejas av en privatbil.
- Får vi se ditt körkort.
- Visst. Och vilken rotel är herrarna på då.
- Stöldroteln.
- Det var värst. Och vad skulle jag ha stulit.
- Nej det är grönt. Du kan köra igen Patrik.
17.00
Olof Palme har nu sex timmar kvar av sitt liv.
Patrik besöker 4:e vaktdistriktet hos Göteborgspolisen. Har ett personligt samtal med Vakthavande Befäl "Gunnar".
Vad Patrik och Gunnar talar om - det vete gudarna.
19.00
Olof Palme har nu 4 timmar och 31 minuter kvar av sitt liv.
Patrik tar in på hotell mitt emot Journalisthögskolan, nära Järntorgrt.
21.20
Olof Palme har nu två timmar kvar att leva.
Patrik är hungrig. Söker efter en skön liten krog med rejäl mat. Han finner ett mysigt fik ett stenkast från Masthuggstorget. Gatan mot kajen.
Ett vanligt ölshapp. Patrik kör upp sin stora merca limousin fram för dörren.
I svart kostym, med den svarta hatten i pannen kliver Patrik in på fiket.
Han blir hjärtligt mottagen. Får ett ensamt bord. Går fram till disken.
- Och vad vill du ha?
- Rejäl mat. Ett gott mörkt öl.
- Du kan få pytt i panna med rödbetor.

- Kalas. Är hungrig som en varg.
- Vill du ha något mer?
- Ja. Eftersom du frågar. En stor sup.
- Det ska jag nog kunna ordna.
- Verkligen. Vilket bra matställe jag hittat.
- Men jag tar 50 kronor supen.
- Inget problem. Pengar saknas inte.
- Det låter bra. Säg bara till om det är något du önskar.
- Just nu bara en pytt, en sup och en varm porter.
- Ja, här ställer jag supen.
-Tack.

Patrik tar supen och sätter sig vid ett bord. Strax kommer pytten och ölet.
Patrik äter. Tar supen. Sköljer ner med skummande svart porter.
En korpsvart mörk fulsnygg flicka slår sig ner vid Patriks bord.

- Hej. Vem är du som har en sån fin hatt och tjusig merca?
- Vem är du själv?
- Jag heter Ronja. Kom ut från kåken idag. Är utan stålar och jättehungrig.
- OK. Jag heter Patrik.
- Vad gör du?
- Är bara ute på en liten runda.
- Är det din merca?
- Ja. Tror du jag stulit den.
- Kan du bjuda mig på en pytt?
- Visst. Vill du ha en sup också.
- En sup tackar man inte nej till.

22.00

Olof Palme har nu en timme och 21 minuter kvar att leva.

Patrik inser nu att han hamnat på ett riktigt rövarfik.

- Härligt spännande att leva, tänker Patrik, där han dansar mitt på ~~fx~~ golvet med den vackra Ronja.
- Nu är du min Ronja, viskar Patrik i hennes ~~övd~~ öra. Du är min Ronja Rövardotter.
- Akta dig för mig Patrik. Jag är farlig.
- Jag är inte rädd.
- Inte. Men jag har dödat. Jag har skjutit folk.
- Det är min stil Ronja. ~~Dog~~ Såna brudar som dig. Det gillar jag.
- Dom släppte mig från kåken i dag.
- Då behöver du lufta dig. Häng med mig i mercan så gör vi Sverige.
- Har du pengar så det räcker?
- Dom räcker. Var lugn.

- Vad gör du Patrik? Jobbar dumed tungt.
- Var inte så frågvis, Ronja.
- Du e boss va?
- Ja, det kanske man kan kalla det.
- Jag är expert på vapen. Pistoler. Behöver du några?
- Jag klarar mig.

22.21

Olof Palme har nu 60 minuter kvar att leva.

Patrik uppfattar suddiga fragment av samtal från ett bord.

- Den här gången ska det gå vägen. Han ska skjutas nu. ~~tt~~ Ett attentat är på gång.

Patrik försöker uppsnappa ord. Dansar närmare bordet med Ronja. Men han är osäker om vad han uppfattar. Är inte helt säker på vad som sägs, och vad det talas om. Men så mycket lyckas han uppfatta atthan inser att något är i görningen.

22.35

Olof Palme har nu 46 minuter kvar att leva.

En mycket stökig rövar irriter Patrik. Han tränger sig på. Slår sig ner vid Patriks bord. Förstör relationerna ~~mellan~~ mellan Patrik och Ronja.

- Jag är Ronjas brorsa.
- Jaså.
- Ja det är jag. Och jag beskyddar henne. Så ta dig i akt.
- Nu har jag tröttnat på det här stället. Om du och Ronja har lust kan ni hänga med på en tur.

Ronja hänger på sig en militärjacka.

- OK Patrik. Vi hänger med. Men försök inga trix. Då är du dödens.

22.45

Olof Palme har nu 36 minuter kvar att leva.

Efter någon minut i bilen ändrar sig Patrik. Vill bli av med rövarna.

- Nu åker jag till mitt hotell. Ni får gå av här. Patrik stannar bilen.
- I helvete heller. Nu har du gett dig in i det här. Vi kommer med upp på ~~dit~~ ditt rum. Om inte så är du illa utel.
- OK. Men då får ni lova att ta det lugnt.

22.50

Olof Palme har nu 31 minuter kvar att leva.

Patrik och rövarna kommerin på Patriks rum. Ronja går direkt in på toaletten och tar en spruta.

Sedan ligger hon i sängen och spyr. Hennes bror sätter ~~sig~~ i sig Patriks Whisky. Det blir stökigare än Patrik tänkt sig. Försöker få ut dom från rummet. Dom vägrar. Patrik smyger ut ur rummet. Går ner i foajen. Ringer från en telefon.

- Polisen.
- Kan jag få kriminaljouren.
- Ett ögonblick.

- Kriminaljou ren. patrik
- Hej. Jag heter [redacted] och är från Stockholm. Måste fatta mig kort.
- Kom igen.
- Jag har råkat få stökiga rövare på mitt hotellrum.
- Hur då råkat.
- Kände mig pressad att bjuda in dom. Dessutom var jag nyfinen på en del saker.
- Ja, då är det väl dina problem. Det har väl inte vi med att göra.
- Men det börjar bli skitstökigt. Dom vägrar gå. Och jag håller på att tappa kontrollen över situationen.
- Det skiter jag i. Det där får du reda upp själv. Avringning!

22.59.

Patrik tilltalar nattportiern:

- Vill du göra mig en tjänst.
- Det beror på. Vad är det.
- Ring upp polisen i Mariestad. Lämna ett meddelande från Lasse till Gunnar och Folke i patrullbil.

Säg Hälsa att Lasse kommer till Rattugglan klockan 01.00.

- Ja, det ska jag ordna. Men ordna så dom där typerna kommer ut från hotellet nu.
- Jag går upp och slänger ut dom nu. Sedan kommer jag ner och gör upp räkningen.

Med hjälp att lagom våld och hot att larma polis, lyckas Patrik få ut xxxx rövarna från hotellet.

Patrik känner en konstig sugande oro. Känner att han måste ändra på sina planer. Känner att han måste köra till Stockholm med en gång. Slänger snabbt ner sina grejor i väskan. När allt är packat ringer han upp Göteborgs Posten.

xxxx

23.10

Olof Palme har nu 11 minuter kvar att leva.

- Redaktionen.
- Är Janne inne.
- Vänta så ska jag gå och se efter. Han är här någonstans.
- Jan Höglund.
- Tjänare Janne. Det är Patrik.
- Patrik. Var är du?
- På hotellet mitt emot skolan.
- Vad gör du?
- Har packat och är klar att köra mot Stockholm. Har en körklar långskorpa utanför hotellet.
- Tack Patrik. Men jag kan inte.
- Synd. Tror jag kan ha en grej åt dig. Du är ju [redacted] kriminalreporter.
- Nu har jag inte tid att snacka längre Patrik. Ring nån annan gång. Kör försiktigt.

23.13
Olof Palme har nu åtta minuter kvar att leva.
Patrik gör upp räkningen med nattportiern.
- Jag har talat med polisen i Mariestad. Folke och Gunnar väntar på dig.
- Tack. Ber om överseende med dom stökiga gästerna.
- Ja. Men det ordnade sig ju.
- Godnatt då. Om någon söker mig, så kör jag mot Stockholm och min redaktion nu.
- Godnatt. Trevlig resa.
23.21
Olof Palme dör.
Hans hustru Lisbeth blir åsyna vittne till hur en lång mörk man, går direkt fram mot henne och Olof. Manne avlossar snabbt två skott. Och försvinner därefter ~~sk~~ snabbt från platsen.
Olof Palme faller döende ner i trottoaren, badande i sitt blod.
Men om detta vet inte Patrik något.
Han är på väg utt mot motorvägen mot Mariestad och Stockholm.
Patrik är rastlös och orolig. Har en sugande känsla i maggropen. Han har en känsla av att det är bråttom till Stockholm. Tänker bara stanna upp en kort stund på Rattugglan. En fika och macka, och snacka en stund med Folke och Gunnar.
~~Mdx~~ Men han känner sig trött. Kör in på en parkering några mil från Mariestad. Lämnar motor, värme och radion på. Lägger sig bak i bilen och somnar in.
Mars 1 ~~Februari 28~~ lördag. 00.15
Sveriges Statsminister Olof Palme är nu död. Nerskjuten med två skott på öppen ~~gtx~~ gata i Stockholm.
Och Patrik ligger och sover bak i sin bil.
Han spritter till vaknar sakta upp.
- Konstig musik på radion. Och vad är det för konstig röst som säger något om att Palme är nerskjuten på en gata i Stockholm.
Patrik ~~fx~~ fattar ingenting. Tror han drömmer. Eller att det är någon konstig spexsändare som kommit in på radion.
Han klättrar fram och ändrar frekvens på radion. Men det är samma dystra musik överallt. Så kommer spökrösten;
~~xxExtrautsändxx~~
- Sveriges Radio. Extrautsändning från TT. Sveriges Statsminister Olof Palme har blivit nerskjuten på öppen gata i Stockholm. Han vårdas just nu på sjukhus. Vi återkommer.
Den allvarliga musiken fortsätter.
Det korta och lakoniska meddelandet tog högst 15 sekunder.
Patrik känner sig chockad. Kan inte tro på det han fått höra. Kör snabbt ut bilen mot Mariestad.
Han kör så snabbt han bara vågar mot Mariestad. Och under färden hör han

radion upprepa samma korta meddelande med jämna mellanrum.
Patrik börjar må illa. Han vill stanna och kräkas. Men han måste skynda sig mot Mariestad. Måste få det här bekräftat av Folke och Gunnar.
02.30
Patrik parkerar bilen vid en dieselpump. Ser den bbbx målade bilen. Gunnars och Folkes bil.
Patrik rusar in på Rattugglan. Vänder sig till personalen.
- Vill ni vara snälla och tanka upp den svarta mercan. Jag måste tala med polisen från Mariestad som är här.
Gunnar och Folke kommer allvarliga fram till Patrik.
- Vi har väntat länge på dig. Vad blev du av.
- Jag somnade i bilen bak. Var så trött att jag måste vila en stund.
- En stund. Du skulle varit här för flera timmar sedan. Du vet vad som hänt?
- Ja. Jag har hört det på radion. Och det här är viktigt. Måste få tala ostört med er en stund. Var kan vi sitta.
- Vi har ett bra bord här inne. Kom.
De följs åt till ett hörnbord till vänster inne i restaurangen.
- Så här är det, säger Patrik.
- Min satir på Olof Palme gick ut över hela landet id ag. Och den berörs risken att Palme kan skjutas. Måste genast tala med polisledningen i Stockholm. Det kan inte uteslutas att det finns samband mellan min satir, och mordet på Palme.
- Ja Patrik. Gå och ring polisen i Stockholm med en gång. Vi väntar här. Och beställer in något till dig. Vad vill du ha.
- Smörgås. Och faktiskt - ett stor glas rödvin. Behöver det nu. Ja - kanske xxx rent av en whisky.
- Det ordnar vi, Patrik. Gå och ring du.
Patrik har ett långt telefonsamtal med polisledningen. Det fattas ett beslut att de ska komma hem till Patrik på förmiddagen.
Sedan ringer Patrik hem till sin hustru. Ingen svarar.
- Måste ha slagit fel nummer, säger Patrik till sig själv. Ringer om.
Han låter massor av signaler gå fram. Ingen svarar.
Han beställer samtalet via ~~telefonxx~~ telefonist. Och instruerar dem att låta signalerna gå fram hela tiden. För Patrik vet med säkerhet att hans hustru är hemma.
Till sist meddelar telfonosten att det är lönlöst ringa längre. Ingen svarar.
Patrik skyndar in till Gunnar och Folke.
- SAGT - ~~Inte~~ svarar inte i telefon. Både jag och telefonist har försökt i en hel kvart. Det måste ha hänt något. Det har hänt något hemma hos mig.
- Sätt dig och lugna ner dig. Hon sover säkert.
- Ja. Men hon skulle vakna av så många ringningar.
- Hon kanske kopplat ur telefonen.
- Nej. Hon vet att vi har redaktion. Så hon svarar om det ringer. Jag ringer upp Hu idingepolisen och ber dom åka hem till mig.

- Nej. Sätt dig här Patrik. Du har fått in smörgås. Och ett glas vin. Sätt dig här hos mig, så går Gunnar och talar med Huddingepolisen.

Patrik sätter sig.

Men Patrik har ingen aptit. Sitter bara och grubblar. Ser ut genom fönstret.

- Jag är rädd för att någon galning läst min satir. Fått en ide. Och sen har han rusat iväg och skjutit ner Palme. Och sen har galningen åkt hem och röjt hos mig. Min adress står ju i redaktionsrutan i tidningen.

- Nu låter du fantasin skena iväg, Patrik. Snart kommer Gunnar med besked att din fru låg och sov.

Nu kommer Gunnar tillbaka till bordet. Han ser bistert allvarlig ut.

- Huddingepolisen har skickat hem en patrull till din fru . Dom ringer oss när dom har besked.

Folke försöker muntra upp den tryckta stämningen.

- Sätt dig Gunnar, så tar vi en macka och fika med Patrik.

Det går en kvart. En halvtimme. En timme. Huddinge ringer inte.

Patrik sjunker ihop helt. Han glider ner på golvet. Patrik gråter nu hejdlöst. Ligger på golvet och gråter.

Folke från Mariestadspolisens patrullbil drar upp Patriks huvud i sitt knä. Håller om honom. Kramar honom, försöker trösta.

Nu har det gått nästan två timmar.

SAGA Plötsligt reser sig Patrik upp. Han ser samlad och sammanbiten ut.

Han går mot dörrarna på baksidan mot skogen.

- Nu går jag grabbar. Nu går jag. Och jag kommer inte igen. Förstår nu vad som hänt. är död. Dom djävlarna har dödat henne också.

Patrik försvinner ut i mörkret. å Men Folke och Gunnar är kvickt på benen. Dom rusar efter Patrik. Ö e Övermannar honom, och släpar in honom igen.

Folke håller hårt om Patrik, och säger till Gunnar i viskande tonlägen:

- Gå och hör med Huddingepolisen.

- Nej. Det gör jag skriker Patrik.

- Nej. Du stannar här hos mig. Gunnar kommer snart tillbaka och talar om att din hustru lever. Vänta bara får du se.

Nu kommer Gunnar tillbaka. Och han skrattar och ser glad ut.

- Din hustru sov Patrik. Huddingepolisen var inne och väckte upp henne. Du kan ringa henne nu.

Mercan är tankad och körklar. Patrik kramar om sina vänner.

F

Han märker att de båda uniformerade kamraterna är djupt tagna av nattens dramatiska händelser. De står alldeles stilla och tysta ute i motellets foaje. Står tysta och bara ser på varandra.

De är medvetna om att en dramtisk världshändelse har ägt rum. Sveriges Statsminister - den stridbare - den älskade och hatade Olof Palme. Olof Palme visionären, visionären och drömmaren. Som drömde den utopiska drömmen om det jämlika samhället.

- Han är nu nerskjuten med två skott på öppen gata i Stockholm, tänker Patrik.

Palme står barhuvad, båda händerna nerstuckna i fickorna på den ledigt hängande ljusgrå regnrocken. Han trampar med fötterna som vanligt. Han ser stadigt Patrik in i ögonen.

Hans röst är den där lågmälda, nästan viskande nasal:

- Välkommen i rörelsen, Patrik. Vi har haft ett jobbigt möte på Malmen i kväll.

- Så det är slut nu då, svarar Patrik.

- Nej. Vi har mycket kvar att [illegible]

- Det är så rökigt och kvavt där inne. Måste få litet luft, fortsätter Palme.
- Ja det är bra att få vara ensam med sina tankar ibland, sticker Patrik in.
- Nej. Nu ska jag skynda mig så jag får en nypa luft, innan vi kör igång igen.
- Ja, jag ska inte uppehålla dig längre. Tack för den trevliga pratstunden.
- Tack ska du ha själv. Roligt att träffa dig. Hej då!
- Ja hej!

Palme släntrar iväg med regnrocken fladdrande kring den smärta kroppen.
Under omtumlande tankar kör Patrik mot Stockholm i hård jämn fart.
- Det här är ett mycket egendomligt sammanträffande tänker Patrik. På morgonen kommer min satir om Palme ut över hela landet. Och på kvällen några timmar senare, skjuts Palme ner på öppen gata.
Patrik kan se raderna i satiren kristallklart för sig:
Rikskanslern Lella Olle rycker upp dörren till Petter, chef för partipolisen.
Lella Olle sparkar sig i rumpan med vänster fot, men just som han ska skrika:
- FÖR FOLKET, blir han avbruten av Petter:
- Vad fan menar du med att rycka upp dörren och komma inrusande på mitt rum.
- DU KAN BLI IHJÄLSKJUTEN, begriper du inte det?
Lella Olle ser förvirrad ut, ~~xxxck~~ men lyckas stamma fram:
- Men det är ju jag. Jag är ju Rikskansler nu, och Lella Olle fortsätter.
- PÅ MIG KAN VÄL INGEN SKJUTA?
- Men någon kunde det, fortsätter Patrik i sina tankar bakom ratten i den tunga stora bilen.
- Det blir en hård dust med mordkommisionen när jag kommer fram, inser Patrik.
- Nu har fortsättningen på min fina och roliga satir, saboterats av mördaren. Nu går det inte att publicera fortsättningen. Och jag som hade tänkt ut en sån härligt dramtisk upplösning, småskrattar Patrik för sig själv.
- Tusan också. Den här mördarn skulle ha rejält med smörj. Gå och förstöra min fina satir.

Och Patrik tänker på förstasidan, och ryser till. Känner sig alldeles kallsvettig.

"SVERIGE MOT DIKTATUR

Regeringen Palme tassar på tysta fötter fram mot ett ökat maktinflytande.

Regeringen gör nu ett försök att lägga under sig kontrollen över vårt åklagarväsende. Justitsieministern har lämnat "instruktioner" om hur R. Å. (Riksåklagaren) ska sköta - läs inte sköta - sitt ämbete.
Budgetproppen 84-85-100 innehöll kristallklara riktlinjer för R. Å.
RIKSÅKLAGARÄMBETET, Hans Majestät Konungens högsta tillsynsmyndighet för Rikets Åklagarväsende, har fråntagits sin ÄMBETSUTÖVNING av regeringen Palme. "

Den förstasidan är ett exakt citat av vad Ingemar Erviken, Avdelningsdirektör vid R. Å. yttrade till Patrik vid en intervju.

Patrik bävar inför mötet med mordkommisionen. Det kommer att bli tuffa tag, det inser han.
- Nu kommer verkligen vår Grundlag om yttrandefriheten att utsättas för en stark påfrestning, tänker Patrik vidare.
- Vilken förbaskad tur att jag har ett sånt hyggligt alibi, myser Patrik.
Under minuterna för mordet. Då står Patrik fram disken till receptionen vid ett hotell i Göteborg. Och nattportiern talar i telefon med polisen i Mariestad:-
- Jag skulle framföra en hälsning från Patrik, till Gunnar och Folke i er patrullbil. Patrik vill träffa dem inne på Rattugglan om några timmar.
Och ungefär samtidigt så ~~skjutes skjutes~~ skjuts Palme ner.
Den stora svarta ~~mercedesen~~ mercedesen rullar stadigt vidare. Dieselljudet är dovt och sövande. Det börjar ljusna ute. Horisonten är ~~alldeles~~ alldeles röd. Rodnar som blod.
- Det här blir en solig vacker dag, tänker Patrik. Den dag då Sverige inleder en ny tidräkning. Den första dagen efter mordet på Olof Palme.
- Min tidning blir förmodligen historisk, fortsätter Patrik i sina tankar.
- Den kommer ut på morgonen samma dag som Palme mördas. Och den innehåller den grövsta kritik som någonsin riktats mot Olof Palme.
- Men jag står för varje ord i den kritiken mot min förre partikamrat, säger Patrik till sig själv. Nu blev han skjuten. Helgonglorian kommaer att hängas upp. Alla dåliga sidor tonas ner. Nu blir han bara legenden Palme.
Annars skulle han kunna blivit historisk på ett annat sätt tänker Patrik.
- Den ledare inom arbetarrörelsen. Under vars regering ~~inga~~ INGA STORA SOCIALA REFOEMER genomförs.
Palme svek arbetarrörelsen. Övergav folkrörörelserna i landet för sitt djupa internationella arbete. Han svek framförallt "vårdbiträdena i Vällingby", som han så ofte drämde till med i debatten.
- Nej, tänker Patrik. Arbetarklassen fick inte just några gåvor av Palme.
Han minns sitt dramatiska utträde ur partiet. I ett personligt telegram till Olof.
- " Härmed önskar jag med omedelbar verkan definitivt lämna det Socialdemokratiska Arbetarpartiet. Anledningen är att du Olof sätter vapen och JAS-projekt före sociala refoemer. Jag tror inte längre på dina drömmar och visioner. De är lögner från början till slut. Du vill bara göra politisk karriär. Eller hur Olof? Minns du vad Baron Bäckfris, eller gubben Bäckfris som han kallades. Minns du vad han sa till dig ute på en bal vid Kristineholms Herrgård? Du var en ~~ungdomlig~~ yngling då. Det var då "gubben" gav dig ditt smeknamn: Gubben klappar dig på axeln och säger faderligt förmanande till dig:
- Lella Olle. Tänker du göra politisk karriär. Då ska du gå in i det Socialdemokratiska Partiet, förstår du. Det är dom som har makten här i landet:"
Och det rådet det följde du till punkt och pricka. Eller hur Lella Olle?

Du kanske undrar hur jag kan känna till dina mörka hemligheter. Jo. Det är så enkelt förstår du. Under många år var jag förlovat med en söt blond tös från Lohärad. Hennes far var gammal journalist och nu skogsägare. Granne och mycket nära vän med "gubben på Kristineholms Herrgård.
Där satt den. Eller hur Olof.
Tack för tiden i partiet. Både jag och folket klarar oss utan dina vackra sövande demoniska ord och drömmar - dina visioner om det jämlika samhället.
Till skillnad från dig - så lever arbetarklasse med vardagens verklighet.
Varma hälsningar din vän Patrik. "

Solen stiger sakta över horisonten. Dieselmotorn dunkar sövande. Den mörka bilen susar vägvinnande fram.
Patriks känsloliv är alldelses omtumlat.
- Olof är död. Skjuten. Och Lisbeth går vid hans sida. Ser som hastigast den mörka farliga mannen. Hör skotten. Ser sin man falla blödande till marken. Ser honom ligga och dö vid sina fötter. Ser den hemska mördaren snabbt avlägsna sig. Hon ser sin makes blod flyta ut över trottoaren. Hon ser sin älskade make dö inför sina ögon.
- Den mannen skajag ta , tänker Patrik. Den busen ska ställas till ansvar för sitt djuriska, omänskliga handlande. Om det så är det sista jag gör här i livet, fortsätter Patrik i sina tankar.
- Den mannen ska jag fälla. Jag ska fånga honom med mina egna händer.
- Jag ska ta honom med mina egna händer. Ta honom och släpa honom framför Lisbeth.
- Här Lisbeth. Här är odjuret som dödade din älskade Olof. Vill du fråga honom om något?
Ja, tänker Patrik vidare. Jag ska ta honom. En gång ska jag ta honom. Han kommer inte undan. Gudarna ska hjälpa mig. Jag kommer aldrig att ge upp. För även om Olof och jag inte hade riktigt samma åsikter. Dock - han var en fin och stor människa. Faktiskt - jag tror jag älskade honom - trots allt. Ingen kunde låta bli att påverkas och fängslas av hans mjuka övertygande stämma. Det fanns trots allt något stort inom Olof.
-Det är vansinnigt tänker, Patrik. Varför krossar inte gudarna hela mänskligheten. Maktgalna, fåfänga skränande massor, som irrar runt den korta tid som livet varar. Irrar runt i jakt efter världsliga ting.
Och maktgalna politiker använder vapen och dödande som instrument att övertyga folken.

Nu badar hela naturen i gnistrande kaskader från solen. Dieselmotorn mal vidare på sin sövande sång. Patrik sitter tankfull bakom ratten. Mil läggs till mil. Över Patrik välver gudarna ett valv av ljust - ljust blått.
Drömmaren och filosofen Patrik är på väg mot ett äventyr. Ett dramatiskt äventyr som han inte alls har planerat, eller ens tänkt sig.
Gudarna har just i natt. Natten till den första mars 1986 givit hela världen en förstasidenyhet. Och den obetydliga drömmaren och filosofen Patrik har av gudarna, placerats mitt i händelsernas dramatiska centrum.
Sex år ska det dröja innan Patrik får lugn och ro. Sex år ska det dröja innan mordet på Olof Palme går en lugn och helt odramtisk upplösning till mötes.
Patrik styr in den stora vagnen framför villan, som är både hans redaktion och bostad.
Han stänger av motorn. En hel natts sövande dieselsång tystnar.
Patrik sitter länge, länge alldeles tyst och stilla kvar i bilen.
Dörren till huset öppnas.
SAGA kommer ut.
- Här kommer SAGA. Livs levande och fräsch och utvilad, tänker Patrik. Ja hon har ju sovit, och är utvilad, fortsätter Patrik sin tankegång. Sovit så djupt att uniformerad patrull måste gå in och väcka upp henne.
- Välkommen hem, Patrik. Skönt att du äntligen är här. Jag har väntat så på dig.
- Du sov bra i natt. Förlåt om jag väckte upp dig.
- Ja, det var inget trevligt uppvaknande Patrik. Det ringer och ringer. Det bankar på dörrar och fönster. Jag fattar inte att jag sov så djupt i natt.
Får på mig morgonrocken och går och öppnar dörren. Utanför porten står en polisbil. Och vid dörren två poliser i uniform. Jag får en chock Patrik.
- Får vi komma in, säger en av poliserna.
- Ja visst. Svarar jag. Och nu är jag helt säker på att det häntd ig något. Att det har med din tidning att göra, som gick ut över hela landet i går.
- Har det hänt Patrik något, nästan skriker jag hysteriskt.
- Nej. Patrik mår bra. Han sitter på Rattugglan i Mariestad och käkar goda mackor med Mariestadspolisen. Och polisen fortsätter.
- Har du hört nyheterna?
- Nej jag har sovit sedan igår kväll.
- Då vet du inte vad som hänt med Olof Palme?
- Nej. Säj vad som hänt: Och nu ärjag verkligen rädd Patrik.
- Han är död. Skjuten i natt på en gata i Stockholm.
Då bryter jag helt ihop, Patrik. En isande kyla griper tag i mig.
Faller nästan ihop på golvet framför poliserna. De griper tag i mig. Nästan bär mig in i huset. Jag fattar ingenting. Drömmer jag. Det här kan inte vara sannt.
Din tidning. Din förstasida. Din satir att Palme kan bli skjuten. Och samma dag blir han mördad. Skjuten. Jag är helt förtvivlad.
Det är omöjligt. Det måste vara något fel. Det kan inte vara så här Patrik.

SAGA.

- Dessvärre så är det sannt [redacted]. Nej nu vill jag ha kaffe. Och en stadig Whisky.
- Det är klart. Det är serverat min herre och man.
- Bra. Så ska det låta när Patrik kommer hem.
- Ja. vi har väntat på dig. Du kung och clown. V Nu kan du komma in och spela upp litet dramatisk teater för din familj också. Om du nu inte tycker att det räcker meddet som hänt, förstås?
- Bråka inte nu [redacted]. Det här klarar Patrik upp med lillfingret. Slå du bara upp kaffe och whisky åt en trött vandringsman.

De går in i huset. Patrik sätter sig vid det stora redaktionsbordet.

- Kom och sätt dig här [redacted]. Ta ett glas whisky med mig.
- Ja. Jag tror jag också behöver det. Kriminalen i Stockholm har ringt, föresten. Dom är på väg hit. Dom är väl strax här.
- Ja. Jag förstår det. Talade med dom i natt.
- Vad tror du har hänt Patrik. Har någon läst din tidning på dagen. Och sedan skjutit Palme på kvällen.
- Jo. Något i den vägen är nog det mest troliga. Jag har grubblat hela natten på saken. Jag anser det helt uteslutet att det skulle inträffa något så otroligt. Att en terrororganisation gör en planering under lång tid. Och så skulle det råka sammanfalla med exakt samma tid som min tidning kommer ut. Jag [redacted] anser att all logig gör att man kan utesluta en terrorgrupp.
- Ja det har jag också tänkt. Så då ärv i på samma linje.

SAGA - Jag tror [redacted]. Att mordet i stort är helt oplanerat. En snabb improviserad ide. Men av ngon som har möjlighet att ta del av SÄK:s material om Palme. Eller redan hade sån information.

På tal om något helt annat. Har Jack ring ännu. Han har ju kommit hem till Sverige nu.

- Nej. Han har inte hört av sig. Och det är ju väldigt konstigt.
- Ja. Det tycker jag också. Jag undrar vad det är med Jack egentligen. Men det ska jag ta reda på. Var lugn för det.

Det ringer på dörren. SAGA

- Vill du gå och öppna [redacted]. Visa in dom på redaktionen. Vill du sen vara så snäll att ta in kaffe och bullar åt oss. Och se till att vi inte blir störda.

Två medelålders gentlemän kommer in till Patrik på redaktionen.

Patrik minns den enes presentation:

- Goddag. Jag heter Alf Karlsson. Jag är kommisarie vid Säkerhetspolisen i Stockholm. Och det här är min kollega NN.
- Välkommna. Var så gix god och sitt. Min hustru kommer strax med kaffe.
- Ja. Du har kommit hem nyss förstår jag.
- Ja. Jag kom från Mariestad för en stund sedan. Är aktiskt alldeles slut av trötthet.
- Ja. Vi ska inte bli långrandiga. Sedan kan du gå och sova.

Din tidning. Varför kom den ut just i går?

- Ja. Det är en bra fråga. Men fråga inte mig om den saken. Då får ni fråga

PRESAM. Det är dom som har ansvaret för distibutionen av mina två tidningar. Och dom råkade tydligen anse att den 28 februari var ett bra datum. Annnars har faktiskt tidningen legat tryckt och klar i flera veckor.

- När skrev du den här satiren på Olof Palme?

- Ja. Om ni inte tror mig. Så ska jag visa svart på vitt. Just det här avsnittet skrev jag i oktober 1984. Och publicerades i november 1984 ~~xxx~~ i ett provnummer av min tidning. Se själva här. Patrik visar dem tidningen från 1984.

- Ja det var bra. Då är den saken ur världen.

- Ja, säger Patrik. Jag utgår ifrån att vår Grundlaag om yttrandefriheten gäller även för en liten tidning. Och inte bara för våra stora massmediala monopol.

- Självklart, svarar Alf.

- Det var skönt att höra , svarar Patrik. Jag var litet orolig ett tag att jag skulle bli anhållen, för att jag ~~xxxxxx~~ skrivit en satir på Olof Palme.

- Nej. Du behöver inte vara orolig, skrattar Alf. Vi tänker inte anhålla dig för att du skriver satirer.

- Tack. Då känner jag mig lugn nu.

Därefter rdogör Patrik för ~~xxx~~ sina äventyr under Göteborgsresan. Och att Stickan Chlsson vid span inte hade tid att följa med på resan.

- Ja det kanske han ångrar nu, säger Alf med ett varmt leende. Han fortsätter.

- Hur var det med det här på rövarfiket, som du kallar det.

- Ja. Ett bra ölshapp. Där ska jag bli stamkund. Snaps till maten. Och dans med söta flickor. Men till saken. Jag kan ju inte svära på exakt vad jag hörde. Och om det var så jag hörde det. Så kan det ju handla om något helt annat. Som inte alls har med mordet på ~~xxx~~ Palme att göra. Men helt klart är att jag hörde frakment av samtal. Och att det rörde sig om ett attentat. Och om att skjuta. Och ~~xx~~ att det skulle lyckas nu. Mer vetj ag inte.

efter en timmes samtal bryter polismännen upp. Patrik följer dem ut till bilen. När de stiger in i bilen kommer Patrik att tänka på något:

- Jo det var en annan sak jag kom att tänka på. Något helt annat.

- Och vad är det då, undrar Alf.

- Jo. Det är så att jag och min hustru har en ~~xxx~~ mycket god vän uppe i polishuset. Han är kriminalintendent vid kulinariska rotelm. Men han har varit försvunnen nu i över ett års tid. Och ingen uppe i polishuset vet var han finns. De påstår att han är sjukskriven. Men Jack är inte sjuk. Han är ung och frisk som en nötkärna. Hur ska jag fåkontakt med honom igen?

- Vet du var han bor?

- Ja.

- Åk hem till honom ~~xxx~~ då. Åk ut till hans hus vid havet. Han är nog där.

- Ja. Det ska jag göra. Hej då.

- ~~xxx~~ Ja hej då. Och gå ~~xxx~~ och lägg dig nu!

Den grå volvon kör bort.

- Dumma poliser, ~~xxxx~~ tänker Patrik. Ska jag gå och lägga mig. Vem ska då skriva tidningen som ska tryckas i natt.

Patrik öppnar dörren. Går in på redaktionen. Sätter sig i stolen. Snart är han i full gång med tidningen som ska gå i tryck någon gång under natten.

SAGA kommer in på redaktionen:

- Ska inte du gå och lägga dig, Patrik?
- Inte du också. Menar du att vi ska lägga ner tidningen för att dom skjutit Palme. ?
- Nej. Men du borde vila några timmar. Du har väl varit i farten ett par dygn nu, som vanligt.
- Ingen fara. Nu gör jag tidningen. Sedan går jag och sover.

Efter tolv timmars oavbrutet arbete är tidningen klar. Då går Patrik och sover. Och han somnar verkligen.

Under flera dygn är han som medvetslös, och totalt borta för omvärlden.

Mars 4 tisdag. Fyra dagar efter mordet på Palme.

Patrik vaknar upp ur sin dvala. Det är mycket tidigt på morgonen. Men den tidning som Patrik gjorde för ett par dagar sedan. Den är redan tryckt och ligger nu ute över hela landet. Det har Presam skött om,

Men det är inte tidningen Patrik har i tankarna när han vaknar.

- Är du vaken . SAGA?
- Ja nu är jag vaken.
- Jag åker ut till havet och letar rätt på Jack.
- Ja ge dig iväg. Så får jag sova. Förstår du är pigg. Du har sovit i snart två dygn.

Patrik tar med sig några tidningar att visa för Jack. Sätter sigi bilen. Drar igång dieselmotorn. När motorn gått några minuter och blivit uppvärmd., lägger han i en växel.

Patrik kör ut mot havet. Ut till Jack Smiters hus högt uppe på berget.

09.00

Den långa svarta mercedecen rullar in på gården till Jack Smiters stora vackra hus. Det ligger högt uppe på ett berg. Med utsikt över det vida havet utanför.

Patrik slår av motorn. Öppnar dörren. Går ur bilen och ser sig om.

Den knallröda vackra Jaguarbilen är nu framskootad och använd helt nyligen.

När Patrik var här för några dagar sedan var den helt igensnöad.

- Så. Den gode Jack är tydligen hemma nu, tänker Patrik högt.
- Men jag får säga åt Jack att röja upp här utanför huset. Fy tusan så här ser ut. Som en annan soptipp. Lump och bråte, trasiga slängda grejor, och bråtar med gammalt virke.

Och Patrik tar sig inte helt riskfritt upp till verandan, och husets ingång. För den är inte färdig. Allt verkar halvfärdigt och hastigt avslitat.

Patrik får balansera på en bräda för att komma upp på verandan.

Han kliver över en massa bråte och skräpp uppe på verandan. Går fram till verandadörren. Knackar. Dörren öppnas av en skäggig, ovårdad luffare iklädd endast ett par smutsiga kalsonger.
Mannen som öppnar för Patrik är kriminalintendent vid Stockholmspolisens kulinariska xxxx , den 36 år gamla Jack Smiter.
- Men tjänare Patrik. Är det du. Kom in.
- Vad fan har du haft för dig Jack. Jag har sökt dig i över ett år. Och varför rinde du inte mig som jag bad om?
- Helvete vad du går på Patrik. Kom in får du en sup. Vi sitter här några vänner.
Patrik går in i huset. Ser sig om i köket. Det ser grisigt och söligt ut. Och han hajar till. Vid köksbordet sitter två sluskar.
Det är första gången som Patrik är inne i Jacks hus. Det hus som Jack har talat så mycket om. Det vackra nybyggda huset på ett berg vid havet.
- Verkar mera som knarkarkvart och tillhåll för rövare. Ser inte alls ut som en bostad för en Intendent vid polisen, tänker Patrik.
Jack ser ruskig ut. Ovårdad. Sliten och förstörd. Jack är helt naken frånset dom smutsiga små kalsongerna.
Jack ser ut som en vålnad av sitt förra jag. Mörk och dyster i ansiktet.
Och vilka otrevliga typer det sitter vid köksbordet.
Patrik grips ave n helig ilska. Han börjar demonstrativt röja upp i köket, så att detska bli möjligt för en civiliserad människa att vistas där.
- Vad ända in i helvete håller du med med Jack. Jag har ringt till polisen i det oändliga och sökt dig. Ingen vet var du är, och han fortsätter:
- Och fy fan vad här ser ut. Jag trodde du var en fin Intendent vid polisen xxx Jack. Det här verkar mer som ett rövarnäste.
- Fan vad du bråkar Patrik. Och takx tala inte om poliser med mig. Poliser är djävla skit Patrik. Men kom in. Vi har lite sprit kvar.
- Finns det några glas som är rena då, Jack. Diskbänken ser ut som en svinstia.
- Sätt dig här Patrik. Så får jag höra vad du håller på med.
Patrik går fram till bordet. Drar ut en stol. Sätter sig bredvid Jac.
- Jag har börjat med tidningarna igen. Och det verkar gå bra.
- Blir det pengar då?
- Ja. Går det som jag tror. Har jag xx väl några miljoner i fickan snart.
- Det gillar jag Patrik. Då reser vi ut i världen och lever.
- Det blir väl svårt. Jag måste ju göra tidningarna.
- Det får du anställa folk till.
- Ja, vi får väl se.
- Är det din svarta långmerca, Patrik.
- Ja, kom så går vi ut och tittar på den.

- Ska bara slänga på mig litet kläder, pustar Jack. Han försvinner in i det inre av huset.
Patrik går i förväg ut och kastar ett öga på Jacks knallröda Jaguar. Den ser förfärlig ut. Risig och rostig. Allt hänger fast med ståltråd och snören.
Den exklusiva lyxvagnens inredning ser ut som ett rövarnäste.
- Liknar mer en knarkarkvart, än en lyxbils inredning, tänker Patrik.
- Den gode polisintendenten Jack Smiter är allt en riktig slarver, fortsättet han sin tankegång.
Nu kommer Jack stönande och pustande med sin tjocka kropp nerför sluttningen mot de båda bilarna.
- Vad gillar du min "Jagga" Patrik. Är den inte fin?
- Fin. Den däe djävla rishögen. Rullar de?
- Fan Patrik. Se inte till det yttre.
- Nej, det gör jag inte heller. Inuti, om det är det du menar, så ser det ut som ett rövarnäste. Skulle nästan kunna säga en kvart.
- Det är motorn jag menar Patrik. Kom får du se.
Jack öppnar förardörren till Jaguaren, drar i en spak. Går sedan fram och öppnar motorhuven.
- Titta här Patrik. Nå vad säger du nu då. Nu blev du tyst va?
Och Patrik blir faktiskt tyst. Tyst och helt förstummad. För han får se ett kromglänsande vidunder. Med dubbelverkande högfartskompressorer.
Ett helförkromad specialbygge som måste ha kostat Jack en förmögenhet.
- Ber om ursäkt Jack. För den här moroten väger väger upp bilens risiga yttre.
- Visste väl du skulle gilla det som finns under huven.
- Vad har du kommit över den här motorn.
- Har mina kanaler Patrik. Är ju Intendent på en specialrotel nu. Det kan ha sin fördelar förstår du.
- Ja jag kan se det. Den här snurran måste ha kostat en hel förmögenhet.
- Pengar är inga problem längre för mig Patrik. Har hittat en rik amerikanska.
- Ja, det låter ju trevligt. Är hon snygg också.
- Nej det kan jag inte påstå. Men hon har pengar.
- Du passar bra på kulinariska roteln, Jack. Det måste vara din stil.
- Om Patrik. Där är jag som fisken i vattnet.
- Så du känner dig inte som polis då, min gode Intendent?
- Snacka inte om poliser. Dom är ett djävla pack hela bunten.
- Jaså du är ett pack. Ja det rimmar ju på Jack.
- Försök inte vara rolig. Du vet vad jag menar. Jag är inte polis längre.
- Har du slutat?
- Nej. Jag har sjukskrivit mig. Får full sjuklön, och gör vad som faller mig in.
- Men då har du väl ingen glädje av ditt nya jobb på kul-roteln. Berit, din vackra chef frågade efter dig föresten. Hon vill du ska ringa.
- Har annat att göra än ringa polisen.

- Vad då?
- Har stora projekt på gång. Pengar är det viktigaste i livet Patrik. Med pengar får du allt.
- Och det vill du ha. Allt menar jag.
- Jag ska bli miljonär snabbt. Sen ska vi ut och göra världen Patrik. Och jobbet som Krimininalintdendent har jag kvar. Med hela köret. Leg. och polis-spade, kontokort. Och så har jag full sjuklön. Jag har det bra nu.
- Ja det låter så. Men den här Jaggan Jack. Den sticker väl ifrån karossen när du ger järnet?
- Det kan du lita på. Mig kör ingen om.
- Nej det förstår jag. Du tar väl ut en 600 hästar när kompressorerna dånar för fullt?
- Lätt Patrik. Och litet till. Men nu vill jag titta på din fina långmerca.
Jack går fram till mercan. Smeker nästan sensuellt den blänkande svarta karossen. Öpnnar ena bakdörren. Provsitter den bekväma kupeń bak i vagnen.
- Nu slänger vi hop litet grejor och kör bort från Sverige Patrik.
- Kör till! Ska bara snacka litet med redaktionen. Dom får klara sig utan mig ett tag.
- Vart kör vi, undrar Jack?
- Venedig.
- Venedig blir bra, svarar Jack och lirkar sin feta kropp ur mercan.
- Vad är det för dj ävla folk du har här i huset?
- Det är vänner till mig. Dom kör med banditer på krogar i Norrland. Dom har pengar förstår du Patrik.
- Den här konstiga typen som öppnade häromnatten. Fick du inte lappen jag lämnade honom, att du skulle ringa upp mig?
- Jag har inte haft tid. Och bry dig inte om mina vänner.
- Nu kör jag en runda här ute vid havet Jack. Kommer tillbaka om ett par timmar.
- Ja gör det. Jag ska vara klar när du kommer tillbaka, säger Jack och går upp mot huset uppe på berget.
Mycket tankfull kör Patrik på slingrande vägar utmed kusten.
- Jack ser inte ut att må bra, tänker han. Han tycks vara inne i en slags kris nu. Måste ta och ringa upp polishuset och tala om att jag fått kontakt med honom.
Ett litet samhälle med palatsliknande hus dyker upp.
- Ja här i krokarna ska vårt kulturella Statsråd bo med sin unga pianist. Inger tror jag hon heter, filosifirerar Patrik för sig själv.
- Det var Inger som fick ett stort statligt stipendium av sin sambo, Statsrådet, kommer Patrik att tänka på.
- Jo, jo. Det är så det går till i maktens korridorer.

Så öppnar sig plötsligt hela havet. Ett betagande landskap med vilda klipphällar. Och längst ute på en udde ligger ett litet idylliskt värdshus.
- Här kanske jag kan få litet frukost. Sitta och samla tankarna. Ringa polishuset. Patrik är enda gäst på krogen. Han får ett bord med utsikt över hela det stormpiskade havet. Han beställer in kaffefrukost. Söker upp en telefon.
- Polisen God Morgon!
- God Morgon på polisen i Stockholm.
- God Morgon. Vad kan jag hjälpa till med?
- Kan jag komma till Berit Söderqvist. Chef för kulinariska roteln.
- Ett ögonblick så kopplar jag.
- Kul. Roteln.
- God Morgon.
- God Morgon.
- Är Berit inne.
- Ja. Jag såg henne gå förbi här alldeles nyss. Vem kan jag hälsa från.
- Det är Patrik. Är ute vid havet, och har träffat Jack Smiter.
- Verkligen. Hur är det med Jack då?
- Det kunde vara bättre.
- Det var ju tråkigt. Nu kommer Berit här. Sköt om dig.
- Ja det är Berit Söderqvist.
- Nej Berit. Det är Patrik.
- Är det du Patrik. Roligt du ringde. Satt faktiskt och tänkte ~~xxx~~ på dig.
- Har du tänkt bjuda mig på krogen?
- Ja om du har lust så.
- ~~Kxx~~ Klart jag har lust. Har alltid gillat dig Berit. Du är polishusets skönhet. Vet du det?
- Det är mitt jobb att vara tilldragande Patrik. Locka av männen sin mörka hemligheter.
- Men hur klarar du jobbet nu? Krogcharmören Jack har ju övergivit dig.
- Ja honom klarar vi oss utan. Han börjar bli litet dyr i drift. Han ska alltid ha det bästa.
- Du menar dig?
-Lägg av nu Patrik. Hur går det. Har ~~xxxx~~ hittat vår förlorade ~~xxxx~~ son?
- Ja, spillrorna av honom i alla fall.
- Vad menar du. Har det hänt något?
- Det kan man nog lugnt säga. Hittade hono i morse i hans hus här ute vid havet.
- Hur är det med honom?
- Dåligt. Fattar inte vad som hänt. Naken. Bara i ett par skitiga kortkalsingar. Bakfull, smutsig och orakad. Dyster och deprimerad som fan själv.
- Vad säger du Patrik. Det här låter inte bra.
- Nej. Sen har han rövare i huset också. Som han super med. Det ser ut som en svinstia inne i huset.

- Aj, aj aj. Det här låter inte alls bra.
- Det är det minsta man kan säga.
- Kan du suga tag i honom, tror du Patrik?
- Tänkte jag skulle göra en resa med honom i förlagets limousine.
- Ja. Ta ut och lufta honom litet.
- Ja vi kör mot Venedig i morgon. Och Jack har alla prylar med sig.
- Vad då för prylar?
- Bry dig inte om det du Berit. Men det lär väl droppa in en och annan räkning på rotelns kreditkort.
- Fan ta dig och Jack.
- Fy Berit. Sköna damer ska inte svära.
- Ja åk ut och lufta av Jack litet. Och du Patrik.
- Ja.
- Var rädd om dig.
- Och Jack då.
- Fan må ta honom.
- Gillar du inte din kulinariska Intendent.
- Var inte elak nu. Hela den här skiten var Gubben Adams påhitt. Han är inte klok han heller.
- Men Berit då. Får man säga så om högsta hönset. Rikspolischef och allt.
- Det vet du väl vad riktiga poliser anser om Gubben. Är väl ingen nyhet för dig.
- Knappast. Inkompetenta civilister som är tillsatta av politiska skäl. Sägs att dom skiter på sig om dom hör ett pistolskott.
- Har du hört den senaste.
- Nej.
- Jo, En kille från span var inne hos Gubban Adam i ett ärende. An någon konstig anledning glömde han sin Walterpistol på bordet i Gubbens rökhörna.
- Ja.
- Sen kom Justisieministern upp i ett ärende till Gubben Adam. Skulle visst informera sig om min nya rotel. Om vi kommit några rövare på spåren.
- Sen då.
- Ja så skulle gubbarna ta en rök. Adam bjöd på cigarr ur sitt silverskrin.
- Kan du inte hävar ur dig poängen snart. Jag är på väg till Venedig.
- Lugn Patrik. Ja så Gubben Adam fjäska litet för Statsrådet. Skulle tända hans cigarr.
- Du är tråkig Berit. Kan det här bli roligt.
- Det kommer nu Patrik.
- Skönt för dig Berit. Har länge väntat få höra dom orden av dig.
-

- Vill du inte höra slutet på historien.
- Är det roligt?
- Den e fin Patrik. Avbryt inte hela tiden. Kan du hålla tyst i tio sekunder.
- Ska försöka.
- Ja, så Gubben Adam tog upp Walterpistolen som killen från span glömt på bordet. Han trodde det var en cigarettändare.
- Det var som fan.
- Ja så luta han sig fram mot Statsrådet för att tända hans cigarr.
- Skynda dig Berit. Hur gick det?
- Jaså du gillar min historia Patrik.
- Kläm fram det nu Berit.
- Ja. Han tryckte av förstås.
- Nej, det är inte sannt. Herre min gud.
- Ja det small ju så gubbarna höllt på att göra på sig. Ja cigarren den gick ju åt helvete. Och den gamla fina kristallkronan i taket gick till gudarna. Dom har plockat glas i gubbens rum i tre månader nu.
- Är den sann Berit?
- Från säker källa. Det är grabbarna på span som spridit ut den.
- Herre Jesus. Hur gick det med gubbarna.
- Vänta får du höra. Jo killen från span gick tillbaka för att hämta sin Walter. Han hörde skottet när han var utanför Gubbens tjänsterum. Han slet ju upp dörren och störtade in.
- Och-
- Ja där satt Gubben Adam och Statsrådet totalchockade, och hela rummet var översållat med glassplitter.
-- Fy fan Berit. Den där var bra. Du ska få en puss när jag kommer hem från Venedig.
- Får jag inget mer?
- JO, om du bjuder på den där fina middan på Cecil som du lovat så länge.
- Jag lovar. Ring mig när du kommer hem. Och ta hand om Jack nu.
- Hej. Jag hör av mig.

Patrik går och skrattar högt för sig själv, när han går tillbaka till sitt bord. Där står frukosten uppdukad inbjudande. Doftande rostat bröd, engelsk marmelad. Patrik sätter sig ner. Ser ut över det solglittrande havet.

- Exklusivt ställe den här krogen, tänker Patrik. Och här har den gode Jack nästlat in sig bland palatsen ute vid havet. Samhällets grädda, som Jack så hemskt gärna vill frottera sig med.

- God morgon min herre. Får jag slå uppen kopp kaffe?
- God morgon. Ja tack. Det ska smaka bra, säger Patrik till den elegante servitören.
Det rykande heta kaffet hälls upp ur en vacker silverkanna.
- Var så god. Och en trevlig frukost.
- Tack för vänligheten.
Patrik tar fram en cigarett. Tänder den. Drar med välbehag in stimulerande bloss. Smuttar på det heta kaffet. Ser ut över det glittrande havet, som nu fullständigt badar i den uppstigande solens glans.
- Det var som fan. Så Gubben Adam höllt på att blåsa huvet av Justisieministern. Polishuset är egentligen en riktig lekstuga, fortsätter Patrik sin tankegång. Där passar verkligen Jack Smiter. Den lilla feta grishandlarsonen från Brösarp. Hur fan kan ~~exsåx~~ en sån bli kriminalintendent, undrar han.
Intendent vid den kulinariska roteln, med den mörka skönheten Berit Söderqvist som chef.
Det var efter många upprörda strider, som Gubben Adam lyckades genomdriva sin käpphäst med den här nya roteln.
- Alla brott börjar och slutar med överdådiga fester, hade Gubben Adam slagit fast. Och så blev det, fortsätter Patrik sin tankegång. För trots allt har ju en politiker och Rikspolischef makt att sätta bakom sina ord.
Och så helt tokigt tänkt är det kanske inte, fortsätter Patrik.
- Pengar och åter pengar, lyxbilar, vackra kvinnor, smaskig mat och exklusiva dryckesvanor - ja där har vi egentligen vad brott verkligen handlar om, tänker han.
- Mord ~~dåx~~ då. Att kallt avrätta en medmänniska. Är det den yttersta konsekvens en vid alla brott. När en desperat brottsling i en trängd situation fattar snabba beslut.
- Politiska mord, tänker Patrik vidare. Det handlar egentligen om samma sak. För allt skitprat om höga ideal, det ~~xxxx~~ tror då inte jag på, tänker Patrik.
- Svin, smällfeta frossande egoistiska svin, det är vad vi människor är. Personlig framgång, makt, ett liderligt frossande och tillfredställande av sexuella drifter. -
- Pengar, mycket pengar. Där har vi den nyckel ~~xx~~ som öppnar alla dörrar. Slår upp portarna på vid gavel till ett liderligt levene. Ja så fungerar hela samhället du Patrik. Så enkelt är det med den saken.
Och det räcker inte med det, tänker han vidare. De här människorna får oftast även den verkställande makten i ett samhälle.
Kariärister, brottslingar, ~~xxxxx~~ hänsynslösa, kallhamrade despoter med låg moral som ständigt söker öka sin personliga makt. Makt och tillfredställande av sina djuriska drifter på alla nivåer.
Och de här människorna finns inom de flesta yrken. Poliser och politiker inte undantagna.
- Hänsynslöshet, duperingsförmåga, och sist men inte minst - karisma, den farliga utstrålningen som ger dem ~~xxxxxxx~~ nästan total makt över sina medmänniskor.

- Gud vilken trist figur jag åx är, tänker Patrik. Jag tycks bara se det onda och negativa. De flesta människor är dock underbara. Och livet är härligt.
Min sköna stora limousin är fulltankad, och nu ska jag ut och lufta på Jack Smiter. Mot Paris. Mot Venedig. Ja vart som helst. Försöka rycka upp Jack ur den här skiten han ramlat ner i.
Solen står nu högt över horisonten. Den vindpiskade, gråblå vattenytan glimmrar och gnistrar av solljus.
Men Patrik tänker på sitt timmerhus, djupt inne i Bergslagens skogar. Och dit längtar han nu. Inte till Paris eller Venedig. Det förtrollande Bergslagen, böljande berg. Vidsträckta myrar och svarta skogstjärnar.
- Men först ska jag gå igenom all den här skiten, tänker han. Förlaget måste komma igång. Börja rulla av sig självt. Och Jack Smiter måste ut och luftas. Göra en riktig människa av honom igen.
- Sen, tänker Patrik. Sen ska jag slå mig till ro i min sköna oas. Långt bort från tråkiga människor. Och långt bort från allt vad mänskligt påfund och samhällen . Bara leva med naturen. Ströva i skogen och sparka på kvistar och stenar. Lyssna efter ljud från skogen djur. Höra fåglarnas sång. Leva, ingenting annat.

Mars 5 onsdag 1986.
Palme har nu varit död fem dygn.

15.15
- Nu drar vi från sverige Patrik, skrattar Jack.
- Ja äntligen kom vi iväg. Du är besvärlig och omständig Jack.
- Det där begriper inte du Patrik. Var tvungen att dorna litet i huset. Vi kan ju bli borta länge.
- Ja. Vart far vi.
- Spelar ingen roll. Bara vi kommer bort från Sverige.
- Ska vi ta oss en titt på Bornholm?
- Bornholm. Det är väl en liten ö som tillhör Danmark.
- Ja.
- Ja vi gör en kort visit där. Sen kör vi ut i Europa.
- Var i Europa?
- Vi börjar med Köpenhamn och Paris.
- Sen Venedig då. För dit vill jag.
Den stora mercedesdieseln mal sövande. Jack sitter bakom ratten. Nu har Patrik lagt sig att sova en stund i limousinens rymliga kupe bak.
Patrik vaknar till av att motorn låter konstigt. Den drar inte längre med kraftfullt ljud. Patrik klättrar över till framsätet.
- Vad är det Jack?
- Vet inte. Motorn drar inte. Svara inte på gasen. Jag har bara tomgångsvarv.

Jack styr in vagnen mot vägrenen och parkerar.
- Jag går ut och tittar på motorn Patrik. Det är nog inget allvarligt.
Efter några minuter kommer Jack in i bilen.
- En stång till gasreglaget är trasig. ~~Xxxx~~ Vi måste reparera innan vi kan fortsätta.
- Var befonner vi oss? Jag har sovit så jag har ingen kontroll över var vi är.
- Vi är cirka ~~10~~ tio kilometer från Norrköping, svara Jack.
En liten bit längre fram går en väg in till höger. Och de har tur, för den sluttar neråt. Så Jack låter bilen rulla ner för den vägen. Efter ~~några~~ några kilometer kommer de fram till en mindre bondgård. Jack stannar bilen framför några lador eller magasin.
- Det här fixar jag snart Patrik.
- Då går jag in till folket i gården så länge, svarar Patrik.
- Det är onödigt. Det här är fort lagat.
- Ja. Jag går in i alla fall. Det ser illa ut att bara köra in på gården utan att tala om varför.
Patrik möts av vänliga människor i huset. Blir bjuden på kaffe och bullar. Men tiden går och Jack tycks ha problem. Så kommer då Jack in i huset. Pustande och småsvärande. Insord med olja och rufsig.
- Jag måste svetsa. Finns det någon svets på gården?
- Vänta ska jag höra med min man, svarar bondmoran.
Patrik får låna telefon. Han ringer upp polisen i Norrköping, för han tror inte att Jack kommer att klara avde t här.
- Polisen.
- Kan jag få tala med Vakthavande Befäl?
- Ett ögonblick.
- Ja det är vakthavande. Vad kanj ag hjälpa till med.
- Hej. Jag heter Patrik. Är på resa söderut med en stor mercedes. Och jag har sällskap med en Kriminalintendent från Stockholmspolisen. Vi har fått något motorfel.
- Ja det var ju tråkigt.
- Nu tänkte jag att du som är vid polisen kunde tipsa oss om någon jourbärgare, och som kanske också kunde reparera felet.
- Kan jag få tala med killen från kriminalen.
- Ja. Ett ögonblick så ska jag hämta honom.
Patrik går ut i köket till Jack.
-Polisen i Norrköping vill tala med dig Jack. Det är vakthavande i telefon. Dom kan tipsa oss om jourbärgare med reparatör.
- Vad fan säger du Patrik. Varför i ~~helvete~~ helvete blandar du in polisen för, skriker Jack med pipig rös högt i falsett.
Han går med ilskan steg in till telefonen. Sliter tag i luren.
- Ja hallå. Det är något missförstånd. Glöm det här. Och sedan slänger Jack på

Jack är mörk och högröd i ansiktet av ilska. Med arg röst till Patrik.
- Du ger fan i att ta kontakt med några poliser. Har du förstått det?
- Förlåt så mycket Jack. Jag visste inte att du var rädd för dina kollegor.
- Snacka inte en massa skit nu Patrik. Nu går jag ut och drar ihop gasarmen med ståltråd. Sen sticker vi härifrån. Och du ringer inget mer. Hör du det?
Efter någon timma kommer Jack in.
- Det är fixat. Nu kör vi. Skynda dig på Patrik. Jack verkar stressad och nervös.
Patrik kaninte fatta vad som hänt.
- Jag kör nu, säger Patrik.
- Ja gör du det. Jag lägger mig bak en stund och tar igen mig.
Patrik kör bilen mot Norrköping. Saktar ner farten vid första rondellen. Rundar den långsamt. Strax efter rondellen står två målade bilar och väntar. Blåljusen slås på. Poliser med spadar stiger ut i körbanan. Patrik kör till sidan, parkerar.
- Godafton mina herrar. Vad gäller saken, säger Patri i vänlig ton till polisen.
- Det är en rutinkontroll bara.
Patrik öppnar dörren. Stiger ur bilen. Lämnar över sitt körkort till polisen.
- Var så god. Här är mitt körkort. Bilen är skattad och försäkrad. Och ägs av mitt förlag.
- Ja det är bra. Men vem är det som sitter i baksätet?
- Det är en kamrat till mig. Vi är på resa söderut.
- Vi ska bara snacka litet med honom. Sen kan ni fortsätta resan.
Jack sitter i en konstig spänd ställning mitt i baksätet. Han är högröd och mörk i ansiktet. Han håller båda händerna hårt om huvudet och och lutar sig framåt.
Jack tiger. Svarar inte på frågor från poliserna.
Läget börjar bli kärvt. Tiden rinner iväg.
Då söker Patrik upp det yttre befälet.
- Får jag tala med dig litet avsides.
- Ja visst kom med hit bort. Och befälet och Patrik går bort från bilarna.
- JO, säger Patrik. Min kamrat är Kriminalintendent vid Stockholmspolisens kulinariska rotel.
- Det var som fan. Varför kämmer han inte fram med det då, istället för att hålla på och tjafsa bort tiden så här.
- Ja fråga inte mig. Jag fattar det inte, svara Patrik.
Befälet går bort till limousinen, och tilltalar Jack.
- Kan jag få se din leg. Du är ju vid kriminalen i Stockholm.
- Jag har ingen anledning visa någon leg, svarar Jack med hes röst.
- Är det sannt att du är kriminalare, frågar befälet?
- Det svara jag inte på. Jag är passagerare i den här bilen. Och det angår inte dig vem jag är, säger Jack.

Poliserna har överläggning. Och tar även radikontakt med sina befäl.
Efter en stund kommer de tillbaka. Två man släpar ut Jack ur limousinen. Placerar honom i en av de målade bilarna. Den har reg. skylt märkt LJE 703.
Patrik får taga plats i framsätet i den andra målade bilen. Den har reg. nr. KGZ 403
Poliser tar hand om förlagets limousin och kör den.
Så startar kortegen sin färd mot Polishuset i Norrköping.
Patrik får klä av sig helt naken. Lämna ifrån sig alla lösa föremål. Sedan förs han i i en cell. En ståldörr slår igen med en skarp knäpp.
- Skönt tänker Patrik, nu får jag vila upp mig en stund. Han lägger sig naken på britsen. Drar en luddig sträv grå filt över sig. Och somnar in.
Efter två timmar knäpper det i metalldörren. Den slås upp på vid gavel och in kommer två polismän.
- Upp med dig. Du ska iväg nu. Skynda dig på.
- Jaså får jag inte sova längre på polisen hotell, säger Patrik skämtsamt.
- Det är bråttom. Din kompis väntar på dig. Ut och klä på dig.
Patrik går ut till receptionen vid "intagningen". Där är det full trängsel av poliser. Även några kvinnliga poliser. Patrik känner sig fånig där han står spritt naken i folksamlingen.
En lapp sätts i handen på Patrik.
- Skriv under här. Kvittera dina grejer. Fort, det är bråttom.
Patrik blir konfunderad. Kan inte förstå all brådska och jäkt. Och inte varför det är så många poliser runt om honom.
Någon trycket ett klädbylte i Patriks famn. Och nästan knuffar honom genom dörren ut till betonggaraget.
- Ge fan i att knuffa. Jag ska klä på mig.
- Det får du göra i garaget.
Nu kastas Patrik ut i garaget. Och en polis slänger kläderna efter den nakne Patrik. Patrik börjar sakta och omständigt klä på sig. Omgiven av flera poliser som ser på. Äntligen är han färdig med påklädningen.
- Mina grejer då, ropar Patrik mot dörren in till intaget.
- Dom kommer här. Ta emot.
En plastpåse kommer farande genom luften med fart. Den träffar Patri i bröstet.
- Tack, ropar Patrik.
- Ingen orsak. Ge dig iväg nu. Kompisen väntar på dig med motorn igång.
Så ser Patrik sin merca. Den står en bit bort i graget med motorn dånande.
Jack sitter bakom ratten.
- Skynda dig på Patrik. Nu sticker vi från det här djävla stället.
Patrik skyndar sig fram till bilen.
Då skriker en av polismännen efter Patrik.
- Varför har ni en massa tidningsklipp om Palme i bilen.
- Det har du inte med att göra, skriker Patrik tillbaka.

Patrik öppnar den högra framdörren. Går in i bilen och sätter sig bredvid Jack.
- Tjänare Jack. Hur har du haft det?
- Håll käften. Nu kör vi.
Jack lägger i en växel. Ger motorn full gas, och med ett mullrande dån och skrikande däck rusar mercan fram genom garaget. Porten är uppslagen, och Jack kör med full fart ut genom den.
Sedan fortsätter han med högsta fart genom Norrköping.
- Vi kör E 6å:an mot Karåskrona Patrik.
- Ja det är ok. Men du Jack. Vad handlade det här i Norrköping egentligen om.
Jag låg bara naken i en cell några timmar. Inget förhör eller någonting. Sedan kastade de ut mig. Och slängde kläderna efter mig.
- Jo det ska jag säga dig Patrik. Du får ge fan i att dra polisen på oss såxx.
Först ringer du till polisen från bondgården. Sen talar du om för kamraterna i de målade bilarna att jag är kriminalare. Ja sen var det kört.
- Ja men du är ju kriminalare, eller hur?
- Det hörx hör inte hit. Från och med nu undviker vi allt vad poliser heter. Och du ger fan i glappa om att jag är xxxxxn vid kriminalen. Har du fattat det nu?
- Nej. Är vi ute på något hemligt uppdrag för Berit? Eller vad är det frågan om?
- Du förstår inte det här Patrik. Och jag orkar inte förklara. Huvudsaken är du har klart för dig, att jag är inte nån djävla kriminalpolis från och med nu.
- Ja Kriminalintendenten. Det är uppfattad. Kan vi sluta och tjafsa om det här nu, och prata om något roligare. Snacka polisen i Norrköping något med dig?
- Det kan du ge dig fanpå. Och du skulle sett deras miner när dom hade fått alla besked om mig från sin dxxx dator.
- Va då?
- Herregud. Du skulle sett minen på det jx här stöddiga yttre befälet, när han fick veta att jag låg flera lönegrader över deras polischef i Norrköping. Då djävlar fick dom bråttom.
- Ja. Det måste ha varit snopet för dom.
- Ja fy fan vaj jag njöt Patrik. Dom såg så djävla dumma ut hela bunten. Dom tappade målföret totalt.
- Ja det kan jag förstå.
- Ja ochsexx sedan lyckades dom få kontakt med Berit.
- Sen då?
- Ja sen tog jag befälet. Gav dom order att köra fram våran bil. Och se till att du kom ut fortsxxx som fan. För vi hade bråttom sa jag.
- Ja då förstår jag varför dom kaste ut mig naken i garaget. Och xxxxxe slängde kläderna efter mig.
- Jaså. Du var också naken. Ja det xxxjxx var jag med.
- Ja det var väl ingen vacker syn för dom.
- Ja men nu glömmer vi det här. Om xåå några timmar är vi på väg ut ur landet.
- Men du har inte sagt vad det handlade om. Varför blev vi gripna Jacke ?
- Jag tror dom hade nån slags Palme-noja hela bunten. Polisen klarar inte av det

- Bra att du tog upp det. Mordet på Palme. Hade tänkt gå igenom det med dig på den här resan.
- Vad fan menar du, väser Jack med sin pipiga röst.
-J o att du och jag analyserar vad som kan ha hänt. För frånsett teknisk bevisning, så tror jag det är ganska lätt att skissa upp händelseförloppet. Och vem eller vilka som kan ha varit inblandade.
- Mig intresserar det inte Patrik. Jag skiter i mordet på Palme.
- Vad är det för djävla snack. Du är ju kriminalpolis Jack. Det är ditt yrke.
- Jag har sagt att jag är inte intresserad. Och ska vi göra den här resan så får du sluta att snacka om Palme. Vill inte höra talas om det.
- Synd. För jag tror jag har några bra uppslagsädor vi kunde gå på. Med anknytning till Skåne, dit vi är på väg.
- Ja men jag vill inte har jag sagt. Jag vill ut och ha roligt. Jag vill bort från Sverige.
- Ok. Då säger vi det.
- Fint att du fattar Patrik. Nu ska vi ut och ha skoj. Fina hotell och fruntimmer.
- Ska vi titta in hos din far i Erösarp. Jag har aldrig träffat honom. Skulle vara roligt att titta in hos grishandlarn.
- Det får jag fundera litet på. Vi får se.
- Jag känner mig hungrik Jack. Ska vi stanna till och äta på något trevligt ställe.
- Ja det gör vi Patrik. Ett riktigt fint värdshus. God mat och ett fint vin.
- Jag vett ett verkligt fint värdshus och krog. Det ligger vid Påskallavik.
- Då kör jag dit.

Så kör de båda kumpanerna vidare under tystnad i den kyliga marskvällen. Jack bryter tysnaden med ett skratt.

- Jag fick en bra idé, Patrik.
- Ja får jag höra.
- Jo vi stannar upp vid en telefonhytt och ringer ett anonymt samtal till TT.
- Och vad ska vi säga till TT?
- Jo. Du ringer upp TT och säger att du är polis i Norrköping. Men att du vill vara anonym.
- Ska jag ringa, utbrister Patrik med förvåning.
- Ja jag kan ju inte ringa som är vid polisen. Du får snacka med TT.
- Ja jag får väl göra det då. Och vad ska jag säga.
- Säg att du jobbade i kväll och fick se något som gör att du skäms över att vara polis. Säg att dina kolleger släpade in två hederliga medborgare till intaget. Klädde av dom nakna. Och det utan att meddela någon misstanke om brott.
- Det är helt olagligt förstår du Patrik.
- Ska jag säga att du är vid polisen?
- Nej för fan. Glöm bort att jag är vid polisen.
- Ja. Sen då.

- Säg att polisen har fått Palme-noja. Att dom behandlar hederliga medborgare godtyckligt. Att du skämns att vara polis. Och att du vill vara anonym. För du är rädd för hämd från dina kolleger.
- Ja det låter ok. Den kör vi Jack. Säg till när du hittar en telefonhytt.

När de passera ett mindre samhälle, kör Jack in och parkerar mercan bredvid en telefonhytt.

Klockan är nu cirka 22.00.

De går in i telefonhytten. Jack slår nummret till TT. När han får svar räcker han över luren till Patrik.

Men samtidigt lägger Jack sin stora feta näve över klykan. Beredd att avbryta samtalet.

Patrik följer instruktionerna till punkt och pricka. När sedan reportern börjar komma med frågor, så bryter Jack linjen. Sedan sliter han luren från Patrik och slänger på den.

- Skynda dig Patrik. Nu drar vi mot Påskallavik.
- Men nu kör jag Jack. Så kvickanr jag till.
- Kör du. Jag lägger mig bak och sover. Väck mig i Påskallavik.

Mars 6 torsdag.

Palme har nu varit död i sex dygn.

00.00

Patrik svänger upp den tunga limousinen till värdshuset i Påskallavik. Parkerar och slår av motorn. Värdshuset är upplyst.

- Vakna Jack. Krögarn i Påskallavik är vaken och väntar på oss.
- Bra kört Patrik. Vad är klockan?
- Litet över tolv.
- Då går vi in till krögarn. Fin mat ska vi ha. Och ett slottsvin.
- Det blir dyrt.
- Ja . en sen då. Det här får Berit bjuda på, myser Jack.

De går in i det vackra värdshuset. Det är några gäster vid några bord. Annars är det helt tomt i matsalen.

- Det här bordet blir bra Patrik.

De sätter sig vid ett fönsterbord med utsikt över det mörka havet.

- Tror jag behöver en liten whisky Patrik. Ta en du också det behöver vi efter besöket hos mina kolleger i Norrköping.
- Men körningen då Jack?
- Det ordnar sig. Palme är död. Och landet är på väg mot anarki. Polisen är hysterisk.
- Ok då. Men det ska vara en liten en för att smutta på.
- Jag kan köra till Karlshamn så kan du sova.

Krögarn kommer stillsamt fram till deras bord. Gör en sirlig bugning.
- Välkommna till mitt lilla värdshus. Tyvärr så har vi stängt köket. Men vad kan jag stå till tjänst med.
- Kan vi få in två whisky. Och vi är hungriga. Går det inte att plocka fram något kallskuret, undrar Jack med sin pipiga röst.
- Två whisky. Någon särskild sort.
- Tack. En mild boubon för mig säger Patrik. Men bara en liten tvåa.
- Samma sort här, säger Jack. Men ta in åtminstone två sexor.
- Det kommer strax. Och jag ska se om vi kan plocka ihop litet smått och gott från köket. Krögarn avlägsnar sig.
Efter bara någon minut kommer krögarn själv med whiskyn på en bricka.
- Var så god mina herrar.
- Tack, utbrister jack och Patrik.
- Och vad får det vara att dricka till det kallskurna?
- Ta in det bästa slottsvinet ni har, svara Jack.
- Det ska bli.
Jack lyfter sitt glas med den bärnstensfärgade drycken. Ser smeksamt på innehållet. Lyfter sitt glas mot Patrik.
- Skål Patrik. För en trevlig resa till Venedig.
- Skål Jack. Nu glömmer vi allt skit och har det bara trevligt.
- Det låter bra Patrik. Nu gillar jag dig. Vi är fina vänner Patrik. Vi trivs bra ihop.
Patrik tar fram ett sigarettpaket. Skakar fram en sigarett. Tar upp en reklamask från bordet. Repar eld på en tändsticka. Tänder sin sigarett, och drar med välbehag in ett djupt bloss. Han smuttar på sin milda whisky och försjunker i djupa tankar.
Patrik tänker på sitt nystartade förlag.
- Jouni, redaktionschefen får göra travtidningen. Fulturnytt lägger jag ner tills vidare.
Jag kan ju inte fortsätt skriva på satiren "Ella Olle", nu när Palme är skjuten. Fan så synd, tänker han vidare. Det var en verkligt fin och överaskande fortsättning på satiren. Den hade kunnat bli en klassiker bland satiter, filosiferar han.
- Men det var juen förbannad tur att jag inte tryckte den där artikeln som Jack skrev den där natten i huset i Bergslagen.
För då hade det tagit hus i helvtete. Den var verkligen reaktionär. Hade jag publicerat den. Ja. Då hade både Jack och jag setat häktade nu.
Men nu ska jag ut och lufta på problembarnet Jack Smiter. För trots sina galna politiska ideér så är det en trevlig kille, tänker Patrik vidare.

Egentligen
- Egentligen kanske Jack är en rätt bra polis, fortsätter Patrik sin tankegång. Han är totalt okonventionell. Och han är nyckfull och spontan. Ingen kan veta vad han tänker hitta på. Jack kan nog vara ganska svettig när han är brottslingar på spåren, tänker Patrik.
Under tysnad äter de av det kallskurna. Båda i sina egna tankar. Jack ordnar med betalningen. De går ut till limousinen. Patrik kliver in i baksätet. Gör det bekvämt för sig. Somnar in direkt.
Jack startar dieselmotorn och styr E66:an ner mot Karlskrona.
Patrik sover lugnt till dieseln sövande monotona sång. Vagnen rullar mjukt fram genom landskapet. Den mörka limousinen glider snabbt fram genom vinternatten. Patrik sover lugnt. Helt ovetande om vad ödet har i beredskap för honom.
03.00
Den sora tunga vagnen har slutat rulla. Men motorn är igång. Det är varmt och hemtrevligt i den rymliga kupen.
Patrik vaknar upp. Sträcker på sig. Tänder en cigarett. Han är ensam i bilen. Det är mörkt ute. Han tar på sig litet mer kläder. Tar på ulstern. Skor och den svart hatten av märket borsalino.
Öppnar bakdörren. Tittar ut. Ropar. Men Jack syns inte till.
- Vad fan kan Jack ha hittat på nu, tänker Patrik. Och vad är vi. Han ser på klockan. Den är litet över tre på natten.
- Ja då är vi väl framme i Karlskrona tänker Patrik.
Han kliver ur bilen. Det är helmörkt, och han ser inget. Står stilla och försöker vänja sig vid mörkret.
Så hör han ljudet av vatten. Och det hörs tydligt.
Efter en stund kan Patrik urskilja omgivningen i nattmörkret.
Bilen står p arkerad, med motorn igång. Och den är utkörd på en slags pir som går i rät vinkel ut från en kaj. Bara några meter från vatten. Och han kan urskilja diverse båtar, större och mindre som ligger mörka och tysta.
- Tur att jag inte bara rusade iväg för att leta efter Jack. Då hade jag dråsat i vattnet, tänker Patrik.
Han vandrar sakta ut efter piren. Så får han se Jack. Han befinner sig längre ut på piren och undersöker några fartyg.
Han skyndar sig fram mot Jack.
- Hej Jack.
- Hej Patrik. Du sov så gott så jag ville inte väcka dig.
- Var är vi?
- Vi är ute vid hamnen i Karlshamn.

- Ska vi sno en båt? Eller vad gör vi här?
- Jag bara ser mig om litet. Tänkte jag skulle hitta en båt. En trålare eller liknande med något fat med diesel.
- Diesel.
- Ja diesel. Då kunde vi bunkra upp mercan, och kanske rulla ner ett fat i bagageutrymmet. Då skulle vi ha bränsle ända till Venedig.
- Du är inte klok Jack.
- Nu spelar det ingen roll. Det finns inga dieselfat här.
- Ja då kan vi väl lämna hamnen nu. Vi hittar säker nån mack där vi kan tanka.

De kör in på en mack. Den ligger vid utfarten mot Kristianstad.

04.00

Limousinen är parkerad, med motor och värme på. Bilen är parkerad helt nära dörren in till kassan.

De båda kumpanerna somnar in.

06.00

Macken börjar öppna. Kumpanerna vaknar upp.

Jack öppnar en flaska rom. Han tar en klunk. Räcker sedan över flaskan till Patrik.

- Här. Ta dig en rom så kvicknar du till.
- Tack. Titta på väggen Jack. Ser du löpsedlarna. Bådag de stora kvällstidningarna har samma text med stor fet stil:

"POLISENS TVÅ NYA VITTNEN"

- Det är vi det Jack.
- Lägg av det där Palmesnacket.
- Har du dåligt morgonhumör. Ta dig en rom till. Nu fyller jag upp mercan med diesel.

Patrik går ut och fyller upp tanken.

- Jag kör nu Jack. Vi går direkt till Simrishamn. Och där tar vi första båten över till Bornholm.
- Ja. vi kan ta in på ett hotell några nätter och lugna ner oss.

Patrik kör snabbt mot Kristianstad. och viker in på väg 118 strax före Kristianstad.

- Snart är vi i Brösarp Jack. Ska vi titta in till din far på en kopp kaffe.
- Nej . Jag blir då deprimerad när jag ser den där lortiga grishandlarn.
- Ok, Då struntar vi i det. Jag kör raka spåret till Simrishamn.

07.45

Simrishamn. Nere i hamne får de veta att det inte går några fartyg över till Bornholm.

Patrik är bekant med en flicka som brukar sitta i taxikuren, med sin katt. Den kallas skämsamt för "Taxikatten".

Anette bjuder på härligt varmt kaffe och pepparkakor.

De tackar Anette för kaffe och pepparkakor. Och så ger de sig iväg.

[redacted]. Jack och Patrik kommer släntrande ner för trappan från Taxikuren, [redacted] på [redacted].

Den långa svarta mercedeslimousinen står på gatan utanför, omgiven av två målade polisbilar. Patrik flinar upp sig mot Jack, och slänger ur sig:

- Kamraterna är här Jack.
- Ä håll käften på dig Patrik. Lova mig att hålla tyst nu. Låt mig snacka.
- Se inte spöken nu igen Jack. Dom kanske också ska ha fika och pepparkakor.

Jack går bestämt fram till mercan, låtsas inte se kamraterna, och ska just öppna dörren.

Då yttrar sig en av poliserna:

- God morgon. Och vad har herrarna för sig här då?

Jack vänder sig mot poliserna, högröd i ansiktet:

- vi har bara varit inne och fått en kopp kaffe. Och fölåt om min kamrat här har parkerat bilen litet slarvigt.
- Ja, det är parkeringsförbud här.
- Vi har inte stått lång stund. Och vi åker nu med en gång, säger Jack och är på väg att sätta sig i bilen.
- Nej kom hit ett tag. Vi vill prata med dig.

Jack går bort till poliserna, och kastar ett ilsket öga mot Patriks håll.

Patrik slirar fram till mercan. Öppnar bagageluckan och börjar rota bland grejerna där. Han tar fram en polisspade, och med den i handen går han sakta fram och öppnar högra framdörren. Vänder sig mot Jack, och avbryter helt lugnt samtalet mellan Jack och poliserna.

- Du kör nu va Jack?

Jack blir mörkröd i ansiktet, och ser hatiskt mot Patrik.

- Hallå där ropar en av poliserna.
- Vad är det du går och dinglar med i handen.

Patrik stannar upp. Tittar ner på polisspaden, och låtsas undersöka den.

- Ja - det ser ut som en polisspade.

Polisen:

- Ja det ser jag väl för fan, Ta hit den.
- Ta hit och ta hit. De e våran spade. Eller hur Jack.

Jack ser nu fullkomligt vansinnig ut.

- Ja det här blir värre och värre, säger polisbefälet.
- Jag tror faktiskt vi får lov att bljuda hem herrarna till polishuset på kaffe.

Jack blir ivrig, pustar och stönar. Börjar gräva i sina fickor. Han tycks leta efter något.
- Då är det lika bra att jag säger som det är. Jag är kriminalintendent vid kulroteln i Stockholmskriminalen.
Yttre befälet studerar noga Jack.
- Jaså du. Och far runt vid den här tiden nere i skåne. Och i en lyxlimousin, med helt mörka rutor runt om.
- Det är inte min bil, pustar Jack, och håller båda händerna om huvudet.
- Och vems är bilen då?
- Den är min kamrats här.
- Är han också polis?
- Nej. Han är journalist. Och tidningsutgivare.
- Ja, men det här börjar låta riktigt intressant. Nu vill jag bara fråga dig en sak.
- Varför legitimerade du dig inte med en gång. Och talade om att vi var kollegor? Då hade vi sluppit stå här och tjafsa bort en massa tid. Får jag se din leg. nu.
Jack pustar och suckar. Är nu svartröd i ansiktet. Till slut väser han med pipig röst:
- Jag har glömt min leg. hemma.
- Strålande. Brukar ni göra så här vid Stockholmskrominalen?
Jack svara inte. Ser helt deprimerad ut. Patrik sitter i mercan, med dörren öppen. Dinglar med sina långa ben. Småvisslar och ser hel obesvärad ut. Polisspaden håller han ömt i famnen som en baby. Patrik vänder sig mot Jack:
- Ska vi sticka till Venedig nu Jack. Det börjar bli långtråkigt med det här tjafset.
- Här ska inte åkas till Venedig, fräser befälet. Och fortsätter.
- Om herrarna vill vara så vänliga att åka efter oss till polishuset. Och parkera snyggt där. Sen går vi in och kollar upp den här historien med polisen i Stockholm.
- Jag kör, fräser Jack till Patrik, och pustar och stånkar när han krånglar in sin omfångsrika stofthydda i framsätet.
- Ja. Där ser du Patrik. Nu har du satt polisen på oss igen. Vad fan skulle du parkera bilen så slarvigt för.
- Du får fan skärpa dig , Patrik. Jag vill inte ha med några jävla poliser att göra.
Patrik sitter och tjurar. Är tvärtyst. Funderar. Så säger han plötsligt:
- Det var fan vad du är på dåligt humör. Kan väl inte vara något att bråka om. Att du stöter ihop med några kollegor.
- Håll käften Patrik. Det här begriper du inte.
- Nej. Det är tydligt det. Men nu tänker jag sätta mig inne i värmen. I en bekväm stol. Ta en fika och ett bloss. Jag skiter i dig och dina poliser. Det här får du klara upp.
Bilarna kör in framför polishuset i Simrishamn. Först den målade polisbilen. Efter den långa svarta mercan. Jack parkerar mycket snyggt och prydligt, vänder sig ilsk et mot Patrik.
- Nu håller du käften inne hos polisen. Annars slår jag ihjäl dig.
Patrik svarar inte. Han släntrar nonchalant in i polishuset.
Befälet med vänlig röst till Patrik:

- Du kan sitta där och vänta. Ta en kopp kaffe och läs tidningarna. Vi ska bara kolla upp din kompis - Intendenten från Stockholmskriminalen. Det kommer att ta en stund.

Pliserna försvinner in i en korridor med en mycket dyster Jack Smiter.

Patrik börjar skämta med flickan i receptionen. Ordnar så han får en fika.

Han skämtar och småpratar med poliser som droppar in i den tidiga morgontimmen.

Efter någon timma kommer Jack ut. Han går mycket snabbt och bestämt. Tittar inte ens åt poliser han ~~åtskx~~ möter inne i vänthallen. Bryr sig inte om flickan i receptionen.

Väser till åt Patrik med ilsken pipig röst.

- Kom så sticker vi nu Patrik. Vi har brådtom nu.

Jack frustar som ett snälltåg ut ur polishuset. Patrik får nästan småspringa för att ~~kx~~ hinna med.

Jack vaggar fram i hastig takt mot mercan. Sliter ilsket och bestämt upp förardörren. Startar omedelbart, och kör snabbt från platsen. Vänder sig mot Patrik.

- Ja nu ser du vad du ställt till med. Dom ringde upp till Berit på roteln. Och hon blev skitförbannad. Jag fick lov att lämna ifrån m'g polisspaden. Och det var synd. Den hade varit bra att ha.

Och han fortsätter:

- Nu kör vi direkt till färjan i Malmö över till Danmark.

Under tystnad kör dom ut mot Malmö. Jack kör fort, men bestämt. Efter en lång stunda tystnad, säger Jack:

- Patrik. Vad skulle det vara bra för att gå och dingla med polisspaden mitt framför ögonen på dom?

Patrik svarar inte. Sitter tvärtyst och tjurar.

Så småningom tinar stämmningen upp mellan dem. Solen strålar från en klarblå himmel.

11.45

Jack parkerar bilen ~~kxxx~~ i en bilkö till färjan. De har tur det ska gå en färja

12.20.

Det är livligt i hamnen. Massor av poliser rör sig där. Och alla har ett stor ~~xx~~ A4 blad med fantombilden av Palmes mördare.

Patrik går ut och letar rätt på en telefonhytt.

- Polisen.
- God morgon på Stockholmspolisen.
- God morgon själv. Vad kan jag hjälpa dig med?
- Kan du koppla mig till Berit Södergvist på kulroteln.
- Ett ögonblick

- Berit Söderqvist.
- Hej Berit. Det är Patrik.
- Vad håller egentligen du och Jack på med?
- Ja just nu är vi ute vid färjeläget i Limhamn. Vi är på väg ut i Europa.
- Då kanske jag kan få lugnt här. Det har ringt poliser hit hela tiden.
- jag vet inte mer än du Berit. Du borde nog snarare fråga Jack vad det handlar om.
- Kan jag få tala med Jack.
- Nej. Han sitter i bilen. Och får han veta att jag ringt till dig, då mördar han mig säkert.
- Varför blev ni intagna i Norrköping?
- Vet inte.
- Och sedan Simrishamn. Varför hade ni en polisspade med er?
- Ingen aning. Hittade den i bakluckan när jag letade efter en sak.
- Men det borde Jack veta att man åker inte runt med en polisspade på en privatresa.
- Han kanske trodde vi skulle få användning för den.
- Hur är det med Jack annars?
- Jag tycker han verkar må bra. Han är i regel på gott humör.
- Ta en liten rundan med Jack nu. Och kom hem sen. Jag vill ha ett samtal med Jack då.
- Jag hör av mig. Och du Berit.
- Ja.
- Vill du inte tala med mig när vi kommer tillbaka.
- Jo det kan du lita på. Vi har mycket att tala om Patrik.
- Fint Berit. Jag ska krypa upp i knät på dig och lyssna.
- Stick till Danmark nu. Så jag får lugnt ett tag.
- Hej då Berit. Vi hörs.

Patrik lägger på luren, och går tillbaka till bilen. Inlastningen av bilar har just börjat.

- Skynda dig på Patrik. Vi ska köra ombord nu.
- Tat lugnt. Jag kommer nu.
- Vart ringde du?
- Talade med redaktionen bara.
- OK. Kom in och sätt dig nu.

Patrik släntrar långsamt fram till mercan. Öppnar framdörren. Sätter sig.

- Snart kommer kamraterna och tar oss Jack. Har du inte sett att dom springer runt här med ett foto i handen. Det ser ut som du Jack.
- Nu håller du käften Patrik. Snart är vi borta från det här skitlandet. Snart är vi i det fria Danmark.

Det blir en mycket stökig överresa till Danmark. Mycket ~~sx~~ snaps och mycket dansk biir. Patrik försöker på alla sätt hålla igen. Men Jack är alldeles vild. Patrik börjar så smått ångra resan. Känner att han inte klarar av Jack. Kan inte fatta vad som hänt med Jack. Han verkar som en helt annan människa, än den Patrik är van vid.

Jack har varit och hämtat bricka efter bricka med ett halvdussin snaps varje ~~gxx~~ gång. Och massor av dansk bier.

- Mat har vi inte ätet så mycket att det stör, tänker Patrik.

Fartyget närmar sig Dragörs hamn.

- Vi är nog rätt fulla tänker Patrik. Ja sanningen är nog den att vi är rätt så skitfulla, tänker Patrik.

- Frågan är väl om man inte rent av kan säga att vi är djävligt skitfulla. Packade. Men det här får den smällfeta kriminalintendenten klara av. Jag lägger mig i baksätet och sover.

Och Patrik vinglar ner till bildäck och lägger sig bak i limousinen och somnar in. Men Jack har med sin oemotståndliga charm lyckats skaffa en nykter chaufför. Mats Wollenber, som bor på Sölvesborgsgatan i Malmö.

Mats kör Limousinen med dom avslocknade ~~kxpx~~ kumpanerna Jack och Patrik. Lämnar av dem vid Palace Hotel. Ställer in limousinen i hotellets garage, och hjälper upp Jack och Patrik till ett stort lyxrum.

Skriver några rader i Patriks dagbok:

" Fullt ös - medvetslös. Lycka till. Chauffören Mats".

Sedan försvinner han.

Patrik klär av sig. Duschar. Lägger sig mellan lakanen och försöker somna in. Men Jack går runt oroligt i rummet. Förser sig av spriten från Båten. Bjuder Patrik. Men han vill inget ha att dricka.

Patrik försöker somna igen. Men Jack är stökig. Skriker och piper med sin stämma i falsett i telefonen. Jack sitter i telfonen hela tiden. Han ringer hela tiden. ~~Txlx~~ Talar på både tycka och engelska. Patrik fattar ingenting. Han somnar.

21.00

Patrik börjar vakna till. Han har nu sovit hela eftermiddagen och kvällen. Men Jack har varit uppe och stökat hela tiden. Patrik uppfattar spridda meningar om pengar och kvinnor. Mest på engelska.

- Vakna nu Patrik. Jag slår upp ett glas åt dig.

- Tack. Men jag vill inget ha att dricka. Jag är hungrig. Vi går ut och äter.

Jack beställer fram en taxi. Och sedan bär det iväg till en riktig helnatt i Köpenhamn.

Jack är verkligen i toppform. Röker cigarr och super som ett svin. Och en hel svans av ~~ugx~~ unga horor har han efter sig hela tiden.
De besöker dussintals med krogar och nattklubbar. Pengar rinner iväg. Ibland använder Jack kreditkort från roteln.
Patrik känner~~ax~~ att det här är för mycket. Han tappar helt kontrollen över Jack.
Jack är fullständigt desperat. Desperat och manisk.
Talar och skroderar med alla han möter. Det är vilda planer över allt vad Jack ska göra. Och allt Jacks skroderande saknar varje förankring i verkligheten.
Patrik börjar må illa och känner att han orkar inte med Jack längre.
Patrik vill hem till lugnet på redaktionen.
- Venedig får bli en annan gång, tänker Patrik. Nu går jag till hotellet och vilar några timmar. Sedan kör jag till Sverige igen.

Mars 7 Fredag.
Palme har nu varit död i en vecka.
04.00

Trots att Patrik sover tungt, så vaknar han upp av att Jack kommer indråsande på rummet. Jack ramlar ner i sängen utan att klä av sig.
Skönt nu kan vi få sova ~~i Patrikstan~~ är Patriks tanke.
Men det blir inte så. ~~Men~~ Det blir ingen bra sömn.
Patrik spritter till. Lyssnar. Det isar sig i Patrik. Det blir en overklig konstig stämmning inne i rummet.
Jack börjar en konstig mässande monolig. Låter som en katolsk padre som läser upp ramsor med monoton stämma.
Han är totalberusad tänker Patrik. Jack mumlar hela tiden på utan uppehåll. Osammanhängande och virrigt. Det låter som en galning på ett dårhus.
Med en isande skräck börjar Patrik inse vad det är Jack mässar om.
JACK TAR PÅ SIG ~~SIX~~ SKULDEN FÖR PALMES DÖD !
Jack:
- Snälla gode gud. Snälla människor förlåt mig. Vad är det jag gjort. Palme som var en sån fin människa. Förlåt mig gud och människor. Varför blev det så här. Palme du var en sån god och fin människa. Förlåt - förlåt - förlåt - Å min gode gud vad är det som har hänt. Snälla människor kan ni förlåta mig.
Palme är död. Palme är död. Jag är så ledsen. Palme var en sån fin människa.

Patrik kan inte fatta vad det är h an hör. Är det verklighet. Eller drömmer han. Yrar Jack. Vad konstig han låter på rösten. Bara mässar och svamlar osammanhängade. Det förefaller Patrik som om Jack monolog pågår under flera timmar. Samma saker upprepas gång på gång. Med samma entonöga monotona stämma. Patrik orkar inte hålla sig vaken. Han somnar in djupt under Jacks monolog.

07.00

Det har blivit tyst inne i hotellrummet. Patrik vaknar upp av tystnaden. Men Jack sover nu tungt. Med alla kläderna på.

Patrik vill inte tänka på vad han hört. Han avfärdar det med att Jack måste ha yrat under sin starka fylla.

- Jag kan inte ha hört rätt, säger Patri till sig själv.

Inte gan väl den godmodige Jack ha varit med om att skjuta Palme. ~~Men jag kände~~

Men Patrik känner sig inte bra. Han vill lämna det här hotellrummet för gott. Han vill hem till Sverige.

Patrik går och dushar. Rakar och klär sig. Slänger ner sin saker i väskan. Lämnar rummet med sin väska. Och går in i matsalen och beställer kaffefrukost. Sedan ger han portiärn order att limousinen ska köras fram till hotellet. Och att han vill ha plats bokad på första färja över till Limhamn.

Det är några timmar till färjan går. Men Patrik vill inte vara kvar på hotellet. Han lämnar besked till Jack, att de ska med färjan tillbaka till Sverige, och att han kommer förbi och plockar upp Jack om några timmar.

När Patrik kommer tillbaka till Palace Hotel, ~~sitter~~ så är Jack nere i foajeń och väntar. Och det verkar vara den gamla vanliga Jack. Han är helt lugn och samlad. Är på ett strålande humör. Och han har inga som helst invändningar att ta ~~färjan~~ färjan över till Sverige igen.

- Jag är klar Patrik. Så nu drar vi igen.
- Förlåt Jack. Men jag har tappat lusten just nu för Venedig.
- Det passar mig. Har en del att klara av med mitt hus vid havet.
- Du kom sent till hotellet i natt.
- Förlåt om jag väckte dig.
- Nej jag märkte knappt när du kom. Jag har sovit så tungt i natt.
- Ja, jag är klar så då kör vi väl ut mot ~~Dragör~~ Dragör.

Jack öppnar bakluckan och stuvar in sina grejor. Öppnar sedan högra framdörren och sätter sig bredvid Patrik.

Parik lägger in en växel och limousinen glider sakta ut mot huvudleden till Dragör. Det är en vacker dag med strålamde sol från en ljusblå marshimmel.

Jack är på ett strålande humör och pratar på under hela körningen ut mot färjan.

- Du Patrik. Vi måste ha oss en bit korv och en riktig dansk aalborg, innan vi lämnar ~~Dan~~ Danmark.
- Ja om du tycker det så kan vi väl stanna upp vid någon krog i ~~närheten~~ närheten av färjeläget.

Patrik styr den tunga vagnen vant och säkert. Plötsligt knuffar han till Jack:

- Ser du Jack. Vi har eskort av danska kamraterna. Dom har legat efter oss länge nu.
- Ä, du har noja Patrik. Dom är säkert bara ute på rutinkörning.
- Det tror jag inte. För jag har saktat ner farten mycket flera gånger, för att e de skulle kunna passera. Men dom håller sig efter oss hela tiden.

- Ja vill dom leka, så gärna för mig. Den här krogen tar vi Patrik. Stanna här.
Patrik parkerar limousinen utanför krogen.
- Blir väl fint med en korvbit och en morgonsup. Eller vad säger du Patrik?
- Ja som jag känner mig nu, så tror jag faktiskt det, svarar Patrik.
- Kom så går vi in då, piper Jack med sin egendomliga röst i falsett.
Patrik öppnar sin dörr och stiger ur. Ser sig omkring och utbrister.
- Där har vi våra danska kamrater Jack.
- Var då?
- Dom tror dom har gömt sig där framme till vänster. Ser du dom nu?
- Ja. Jag ser dom nu.
- Vad fan har du hittat på i natt när du var ute ensam Jack. Eftersom dom smyger i buskarna efter oss.
- Nu ger vi fan i poliser Patrik. Men vi kanske skulle gjort en tur till Venedig. Vad säger du Patrik? Ska vi köra till Venedig nu?
- Aldrig Jack. Jag vill hem till lugnet på min redaktion nu.
- Då går vi in och får oss den där supen.
Jack häver sig pustande in på den mörka krogen. Det är nästan helt folktomt så här tidigt på morgonen. De går fram till den mörka trädisken och beställer.
- Fin korv det här. Salt så det riktigt river. Och nu tar vi supen. Skål Patrik.
- Skål.
- Skål för att vi kommer till Venedig nästa gång, väser Jack fram.
- Ja skål för det Jack. Men då får du fara utan mig.
- Min bäste krögare, säger Jack vänd mot krögarn. Kan vi få oss en sån här god morgonsup och en liten salt korvabit till.
Krögarn smäller ner glasen på disken så det stänker om det.
- Vars go mine herrer.
- Tackar tackar, svara Jack.
De sveper suparna. Gör upp med krögarn och går ut till bilen.
- Ska jag gå och tala om för kamraterna som står därborta att vi kör till färjan nu. Tala om att vi bara var inne på krogen och tog oss ett par små färdknäppar.
- Du är inte klog Patrik. Hoppa in och kör till färjan nu.
Patrik sätter sig och startar den stora mörka limousinen. Kör sedan mycket sakta och demonstrativt nära den parkerade polisbilen.
När han är precis bredvid den höjer Patrik hande och hälsar på de båda danska polismännen. De hälsar tillbaka.
Jack blir högröd i ansiktet av ilska.

- Vad har du varit Jack.?
- Jag har varit och skaffat oss en reskamrat.
Patrik tittar upp. Och nu ser han att Jack har sällskap.
- Och herregud vilket sällskap sen, tänker Patrik.
Mannen ser för bedrövlig ut. Först så är han totalt och redlöst
... utan kostym. Som är skrynklig och sönder
ansiktet.

- Vad fan skulle det där vara bra för. Jag har ju sagt att vi ska undvika poliser.
- Ville bara tala om för dom att vi inte är några färskingar Jack. Jag gillar inte kamrater i målade bilar som försöker smyga runt benen på mig, fräser Patrik.
Därpå sätter Patrik upp högsta fart på mercan, och polisbilen har fullt att göra med att hänga efter.
- Ja det är mina tag Patrik. Kör ifrån dom djävlarna.
- Gör så gott jag kan. Men vi har ingen chans med det här dieselskrället.
Den stora vagnen kör med hög fart in till färjeläget, och Patrik parkerar vagnen in en färjkö.
Det tar inte många minuter innan de får köra ombord, och kan lämna bilen, och gå upp i ~~Ex~~ fartygets matsal.
Patrik häver sig upp i halvliggande ställning i en soffa.
- Nu tänker jag vila mig på överresan. Du gör vad du vill Jack.
- Ja ~~xxxx~~ här ska bli god mat och många supar. Och mycket dansk bier skrattar Jack, och försvinner till bardisken.
Patrik försöker somna in. Han känner sig alldeles slut efter de här dagarna med Jack.
Nu kommer Jack till bordet. Han ställer ner en hel bricka full med snapsglas.
- Ta det här så länge Patrik. Jag går och hämtar dansk bier nu.
Efter några minuter är Jack tillbaka med säkert ett dussin ölflaskor.
Det här blir en fin överresa tänker Patrik.
Ja här har du både snaps och bier nu Patrik. Nu ska jag gå och hämta fin mat åt oss, och ~~jax~~ Jack rullar iväg igen med sin oformliga kropp.
- Fan tänker Patrik. Det här kommer inte att sluta bra. Det känner jag på mig. Och ~~fack~~ vad fan håller Jack hus. Här sitter jag ensam med ett dussin fulla snapsglas, och ett dussin härlig dansk bier.
Det ~~skxxkx~~ ska inte stå här och förfaras.
Patrik slänger i sig ett par supar, och tar ett par bier på det.
Nu börjar Patrik må riktigt bra. Nu börjar han fundera över vad det var för konstig moolog ~~K~~ som Jack hade i flera timmar på hotellrummet.
- Inte kan väl den godmodige grishandlarsonen, och kriminalintendenten Jack Smiter ha varit med om att skjuta Palme.
- Nej nu har du verkligen fått noja Patrik. Ryck upp dig nu och återvänd till verkligheten. Det var säkert bara fylldille du hörde.
- Goa supar det här, säger Patrik högt.
- Riktigt goa supar som Stockholmskriminalen bjuder på. Bäst jag tar mig en till annars bara står dom här och skvätter över.
Patrik börjar fyllna till. Faktum är att den långa gänglige Patrik börjar bli rejält full. Skitfull skulle man utan överdrift kunna säga.

Färjan börjar närma sig den svenska kusten. Och Jack syns inte till. Jack Smiter är försvunnen.

Jack Smiter är försvunnen. Och Patrik är skitfull.

- Du sitter väl inte här och nyktrar till Patrik, småskrattar Jack. Han har äntligen kommit tillbaka och står nu och ser på Patrik.

Patrik försöker sätta sig upp i soffan. Men det går inte. Han fallerxx ner och blir liggande i soffan.

- Vad har du varit Jack.?

- Jag har varit och skaffat oss en reskamrat.

Patrik tittar upp. Och nur ser han att Jack har sällskap.

- Och herregud vilket sällskap sen, tänker Patrik.

Mannen ser för bedrövlig ut. Först så är han totalt och redlöst berusad. Och han är uppklädd i en för liten kostym. Som är skrynklig och sönderriven.

Och själv är han blodig sönderslagen i hela ansiktet.

Och med båda händerna håller han hårt om en reklampåse från rederiet. Och det klirrar och skramlar om den. Så Patrik kan gissa vad den innehåller.

- Får jag presentera vår nya vän för dig Patrik. Han heter Christer Karlsson och han är bondpojeke från Karlshamn. Han fick några dagars semester av sin far för att resa till Köpenhamn. Och där har han varit ute och slarvat med dåliga xxxxx fruntimmer. Supit och levt om. Och så till sist rejält nerslagen och rånad på alla pengar och papper. Danksa poliser lär ha satt honom på färjan.

- Det där var allt en djävla historia Jack.

- Ja inte sannt Patrik. Jag tyckte synd om pojken. Så jag har lovat att vi kör honom hem till Karlshamn. Där får hans far lösa ut honom för en vacker summa.

- Pappa har pengar., stammar mannen fram slöddrande.

Patrik sätter sig upp, nästan tvärnykter.

- Du är fan inte klog Jack. Det är väl polisens sak att ta hand om honom.

- Bxxxx Bråka inte nu Patrik. Jag har redan lovat att han får åka med oss. Och jag har lånat hom xxxxxx pengar att handla sprit för.

- Ja jag kan se det, svarar Patrik.

- Nu dricker vi ur det som är kvar på bordet. Sen går vi ner till bilen.

- Förlåt en fråga Kriminalintendenten. Vem fan ska köra bilen.

- Ja det får du göra Patrik.

- Jaså Patrik ska köra. Ja då får du väl hjälpa mig ner i bilen. Jag är liksom litet fuller förstår du Jack.

- Det ordnar sig Patrik. Bara vi kommit av färjan så drar vi iväg.

- Det här blodet då Jack. Pojken är ju helt nerblodad. Kunde du inte ha tvättat av honom det?
- Jo. Jag har försökt. Men det måste sys ihop. Det får hans pappa ordna med i Karlshamn.

Mannen har nu börjat förse sig från bordet.

Färjan har nu lagt till. Så de begär sig ner till bildäcket.

Patrik lycka få upp framdörren. Jack placerar den fulla och blodiga mannen i baksätet. Sätter sig sedan fram bredvid Patrik.

- Det har varit en fin Köpenhamnsresa. Tycker du inte Patrik?
- Vem i helvete har gjort dig till Kriminalintendent. Det undrar jag Jack.
- Kör ut nu Patrik. Dom vinkar år oss.

Patrik får gång på dieseln. Han rullar sakta fram mot fartygets port. Och kör sedan fram mot tullmärkena.

Några polismän i uniform vinkar in limousinen mot sig, och visar var Patrik ska parkera.

- Nu du Jack. Nu är det nog klippt. Nu tror jag inte de skulle hjälpa om du så vore Rikspolischef.
- Ta det bara lugnt nu Patrik så går det vägen.

Polismännen kommer fram till limousinen. Patrik vevar ner rutan.

- Ja ha. Hur står det till här då, säger polismannen med vänlig röst. Får vi kanske ta oss en titt i bilen.
- Ja var så goda svarar Patrik.

Sedan sker allting mycket snabbt. Två polismän hjälper Patrik in i en byggnad. Vart Jack och Christer tar vägen ser inte Patrik.

- Ska vi börja med ett nykterhetsprov, säger en av polismännen.
- Ska det vara nödvändigt, svarar Patrik. För det fattar ni väl att det kan bara bli ett utslag. Att jag är full råder väl ingen som helst tvekan om.
- Nej det kan vi se, skrattar en polisman till Patrik.

Provet är snabbt avklarat. Och det konstateras klart rattfylleri.

Det skrivs en del rapporter, och Patrik får sitta och vänta. Efter någon halvtimme kommer det civilpoliser in i rummet.

De begär information om läget. Och de får veta att det är rattfylla.

Vi tar över säger en av de civila poliserna. Jag tar om nykterhetsprovet.

- Vill du blåsa i den här, säger han vänligt till Patrik.

Patrik blåser. Civilpolisen håller upp instrumentet. Granskar det noga.

- Det är ett gränsfall. Rattfylleri avskrives. Nu tar vi över helt, säger han vänd till de uniformerade poliserna. Och sedan vänder han sig till Patrik.
- Du får göra en liten åktur med oss. Kom så ger vi oss av härifrån.

[redacted]

12.15
POLISHUSET I MALMÖ
INTAGET

- Det här var ju ett hyggligt pang, tänker Patrik när han till sist sitter i en avbalkning o filosiferar.
- Här behövde jag i alla fall inte strippa för några kvinnliga snutar.

I avbalkningen bredvid sitter Jack och stönar, och är mycket dyster. Och ännu längre bort har de placerat den stackars rånade bondpojken från Karlshamn.

Vid ett skrivbord, innanför en disk sitter vaktkonstapeln vid intaget. Det är en trevlig pojke, och Patrik växlar ibland ord med honom.

Så kommer en vakt och för bort Patrik. Först hissen upp. Sedan genom gångar och korridorer. Så in i ett rum.

- Var så god och sätt dig. Jag heter Anders och är vid säkerhetspolisen i Stockholm, säger den unge mannen vänligt till Patrik.
- Hej. Ja jag heter Patrik. Men det vet du väl redan?
- Jo då. Jag vet en del.
- Får jag fråga varför jag är här, säger Patrik.
- Du är inte misstänkt för något. Du är bara här för att hjälpa oss. Vi har skäl att tro att din kamrat har något med mordet på Olof Palme att göra.
- Det kan inte vara sannt. Han är ju Kriminalintendent vid Stockholmspolisen. Och har många års polistjänst. Visst är Jack litet galen. Men han är inge mördare.
- Jag är ledsen, då du nu är hans vän. Men vi har skäl tro det är så.
- Vilka skäl.
- Det kan jag inte säga.
- Ja, men jag är då helt säker på Jack Smiter är oskyldig.
- Ja det är den saken vi ska utreda. Givetvis hoppas jag också att du har rätt.
- Hur länge måste vi vara kvar här? Jag är journalist och tidningsutgivare, och har en tidning som går i tryck snart.
- Om du som känner Jack Smiter väl, samarbetar med oss, kan det snart vara uppklarat.
- Ja det är ok. Jag ska berätta allt ni vill veta.
- Ja för dina upplysningar kan bli till stor hjälp. Nu får du vänta där ner, så fortsätter vi förhören med din kamrat. Och så kallar vi upp dig när det behövs.
- Men den här killen som var med oss i bilen. Christer tror jag han heter.
- Ja, Christer Karlsson.
- Han har då inte med saken att göra. Honom träffade vi på båten. Det är en vanlig bondgrabb som skulle festa om i Köpenhamn. Och så blev han misshandlad och rånad. Han är i behov av läkarvård. Tar ni hand om det?
- Ja vi ska ta hand om honom.
- Tack det var snällt. För det är synd om den killen. Han har blivit av med alla pengar också

- Här sitter jag inspärrad som en jud
omvärlden. Får inte ens kontakta mi
Sverige är ett SATANS DJÄVLA SKIT
Patrik blir upphetsad och fortsätter
- Jag är en fri journalist, tidningsut
på uppdrag av Berit Söderqvist, che

\G. Det här ska
n små djävla S
u blivit osäker
monolog:
SÄK hade inte

ÄK lät Palme
juta ner dom
AG i det här
n demokratis
tar tillbaka.
tru. NU - nu
polishuset hä
Patrik till säk
a ner dig Pa
lugna mig.
n är orolig.

- Vi ska ordna så han kommer hem, när han blivit omplåstrad på sjukhus.
- Får jag fråga en sak?
- Ja. Men egentligen är det jag som ställer frågorna här.
- JO när det gäller mordet på Palme.
- Ja vad då~~&x~~ ?
- Det är väl så att det är Säkerhetspolisen ~~xxx~~ som har det yttersta ansvaret här i landet för Statsministerns säkerhet. Hur fan kan ni låta honom bli nerskuten på en öppen gata mitt i Stockholm.
- Det är något jag inte har anledning diskutera med dig.
- Det förstår jag. Du har väl dåligt samvete.
- Var inte oförskämd.
- Så nu vältrar ni på SÄK över skulden för mordet på en vanlig polisman. Det är ruttet tycker jag.
- Vi slutar här nu, ryter SÄK-killen och kallar på vakten.
- För ner den här mannen igen.

Patrik för den långa vägen tillbaka ner till intaget. Jack sitter dyster och modlös på träbänken i sitt bås. Han sitter och håller sig om huvudet med båda händerna.

- Tjänare Jack. Jag har varit uppe och snackat med Palmes mördare, SÄK.
- Håll käften Patrik. Annars kommer vi aldrig härifrån. Vi får inte snacka med varandra föresten. Sätt dig i ditt bås och håll käften.

Patrik går och sätter sig på sin bänk. Och han observerar att de nu för bort den stackars rånade ~~xxxxxxxx~~ bondpojken.

Vaktkonstapeln vänder sig till Patrik.

- Det är förbjudet att tala med varandra här.
- Är det böter på det, svarar Patrik skämtsamt.
- Det är allvar. Du får inte samtala med din kamrat.
- Vet du. Jag tror det är tvärtom. Vi är placerade så här öppet med varandra. Just därför att småpojkarna på SÄK hoppas att vi ~~xxx~~ ska tala med varandra. Och så ska du rapportera vad vi säger. Eller hur? Är det inte så?
- Håll tyst nu, ryter vakten.

Nu hörs Jacks pipiga röst inifrån ~~xxxxxxxxx~~ grannbåset:

- Hör du inte vad han säger Patrik. Vi får inte tala med varandra.
- Blir vi skjutna då Jack?
- Snacka inte så mycket Patrik. Du vet inte hur illa vi sitter till. Det är värre än ~~xxxx~~ du tror Patrik.
- Var det du som ~~xxxx~~ skjöt Palme Jack?
- Håll käften nu Patrik. Om du kan.

Nu går vakten upp från sitt skrivbord och går fram och ställer sig framför båsen där Jack och Patrik sitter.

- Hör ni inte vad jag säger. Alla samtal är strängt förbjudna.
- Och vad fan tänker du göra för att hindra oss samtala, säger Patrik i spydig ton.
- Tänker du skjuta ner oss ~~kanske~~ kanske ?
- Nej. Men jag måste rapportera er. Och då hamnar ni i isoleringscell.
- Skönt utbrister Patrik. Så kan man få vila sig en stund.
- Om ni är hyggliga så får ni mat snart, säger vakten i vänlig ton.

Därefter går han tillbaka till sin plats.

Senare på kvällen blir det mycket stökigt vid intaget. Blodiga, nerknarkade och ~~berusade~~ berusade personer förs in under skrik och bråk.

Det kommer in mat, men Patrik vill inte ha den. Han kastar ut tallriken på golvet och skriker.

- Jag vill inte ha eran ~~djävla~~ djävla mat. Jag vill ut härifrån. Hem till min familj och till min redaktion.
- Ät din mat nu Patrik. Vi vet inte när vi får mat nästa gång, piper Jack med dyster röst från andra sidan avbalkningen.

Timmarna rinner iväg. Patrik börjar nu bli förbannad på allvar.

- Här sitter jag inspärrad som en jude under Hitlertiden. Avskuren från hela omvärlden. Får inte ens kontakta min hustru och mina barn.

Sverige är ett SATANS DJÄVLA SKITLAND. En förbannad POLISSTAT.

Patrik blir upphetsad och fortsätter sina anklagelser:

- Jag är en fri journalist, tidningsutgivare, Finsk Honurärkonsul. Och befann mig på uppdrag av Berit Söderqvist, chef för Stockholmspolisens kulinariska ~~xxxxxx~~ rotel.
- FY FAN SÄGER JAG. Det här ska jag köra ner i halsen på polisledningen en gång. Och det så dom små djävla SÄK-pojkarna kräks.

Vaktkonstapeln har nu blivit osäker och skärrad. Han har kallat på hjälp.

Patrik fortsätter sin monolog:

- Polisledningen och SÄK hade inte kompetens att beskydda Rikets Statsminister Olof Palme.

Polisledningen och SÄK lät Palme avrättas. Men mig ska dom inte lyckas skjuta.

- Jag kommer att skjuta ner dom med mina ord.
- Vi har en GRUNDLAG i det här landet. En grundlag som talar om total yttrandefrihet och om demokratiska rättigheter. En grundlag som vår polis spottar på. Jag spottar tillbaka. Spottar dom rätt i ansiktet. Nu vill jag ha kontakt med min hustru. NU - nu säger jag skriker Patrik. Om inte ska jag riva hela det djävla polishuset här i Malmö.

Två vakter för upp Patrik till säkerhetspolisen. De för in honom till Anders.

- Sätt dig ner. Lugna ner dig Patrik.
- Ja. ~~Jag ska~~ Jag ska lugna mig. Men nu kräver jag att får ringa upp min hustru. Fattar inte du att hon är orolig. Att det hänt en olycka. Jag brukar höra av mig regelbundet.

- Du får ringa ett kort samtal till henne på ett villkor.
- Och det är?
- Att du inte säger var du är, eller lämnar några som helst informationer.
- OK.
- Och så måste du avsluta med en gång när jag håller upp handen.
- Det ska bli enligt order chefen, säger Patrik med stark ironi.

Säkerhetspolisen slår numret och räcker luren till Patrik.
Och han sitter med handen på klykan beredd att snabbt bryta samtalet.

- Redaktionen, Jouni.
- Hej Jouni det är Lasse.
- Men hej Lasse. Var är du?
- Kan inte förklara nu. Får jag tala med [redacted]. SAGA
- Vänta.
- Ja det är [redacted]. SAGA
- Hej älskling.
- Hej. Vi är oroliga. Var är du? Varför har du inte ringt. Vi har börjat med tidningen. Och du ska skriva ledaren.
- Har ltet svårt att tala. Men jag är på en liten bjudning hos vänner. SAGA

Därefter lämnar Patrik den kod han och [redacted] har att användas i trängda lägen.
Säkerhetspolisen anar oråd. Håller ilsket upp handen. Men Patrik fortsätter, och då avbryter Anders samtalet. Klick, och linjen är bruten. Men nu vet [redacted]. SAGA

- Vad fan skulle det där vara bra för, säger Ander med ilsken röst.
- Vilket då det där, säger Patrik med len sammetsröst.
- Skit i det det du, svarar Anders och fortsätter.
- Vi kommer ingenstans. Vi har kört fast. Så vi har beslutat att släppa dig och din kopis.
- Så roligt då. Då tackar jag för mig och sticker.
- Nej vänta litet. Vi ställer upp vissa villkor.
- Jag tänkte väl det, svarar Patrik.
- Lyssna nu på mig. Vi kör dig till din bil ute vid Limhamn. Men vi släpper din kamrat här inne i Malmö. Han får klara sig bäst han vill.
- Djävla svin, skriker Patrik.
- Håll dig lugn. Annars blir du kvar här.
- Hotar du. Jag är inte rädd för några småpojkar vid SÄK.
- Är du oförskämd.
- Nej men uppriktig.
- Ska vi komma överens nu då, säger Anders med len röst.
- Nej.
- Så du går inte in på våra villkor.?
- Absolut inte. Har Jack och jag börjat den här resan tillsammans. Då ska vi också avsluta den tillsammans. Jag sviker inte en kamrat.

- Men det skulle hjälpa oss, om du gick med på att åka ensam till Stockholm.
- Men det var inte viktigt för er att beskydda Palme från att skjutas, xxxx svarar Patrik med spydig röst.
- Nu orkar jag inte med dig längre, säger Anders. Och avslutar.
- Du får vänta där nere en stund, så ska vi hålla en överläggning om hur vi ska göra.

Patrik förs ner till intaget igen. Jack är inte kvar där nu.

Efter någon timmes väntan kommer två uniformerade poliser in till Patrik.

- Vi har order att hämta dig. Vill du följa med oss.
- Ja gärna, svarar Patrik

Han slår följe med poliserna ut i garaget till intaget. De öppnar bakdörren till en målad bil. Patrik stiger in och sätter sig. Där sitter redan en person. En civil i kostym. Bilen startar och kör ut ur garaget.

Patrik vänder sig till den civile.

- Vem är du? Är du polis.
- Nej jag är präst.
- Präst. Ska det bli bröllop eller begravning, xxxx frågar Patrik stilla.

Men han får inget svar, så han frågar vidare:

- Vart är vi på väg?
- Till din bil, svarar en av kamraterna i uniform.
- Men då ~~får~~ skall du ha klart för dig, att du får kasta ut mig med våld ur den här bilen, om inte min kamrat Jack kommer till bilen.

Polismännen tar radiokontakt med ledningscentralen. Det blir en lång dialog över radion. Till sist får Patrik besked.

- Dom överlägger. Vi får besked senare.
- Tack, svarar Patrik.

De är nu framme vid Limhamn. Patrik kan se sin stora limousin stå alldeles ensam och övergiven. Parkerad på en gata i vinkel med hamnen.

Och i närheten, och placerade på olika håll står minst fem, sex xxx målade bilar.

Den bil Patrik åker med parkerar strax bakom mercan. Efter en stunds väntan knastrar radionxt ut ett besked.

- Kompisen är på väg.
- Fint säger Patrik. Men jag lämnar inte den här bilen innan han är här.
- Jag litar nämligen inte på polisen. Och det borde inte Palme heller ha gjort, avslutar han elakt.

Efter en stunds väntan xxx rullar en målad bil upp vid xxx sidan om Patriks bil. Patrik ser att Jack sitter i baksätet. Och nu lämnar Jack sin målade bil.

Patrik vänder sig till prästen bredvid sig i baksätet.

- Ja. Tack för ressällskapet. Även om du nu inte öppnade käften en enda gång. Och lycka till med begravningen du är på väg till. Jag för min del är på väg till ett bröllop. Och med de slutorden stiger Patrik ur bilen, och lämnar demonstrativt

dörren öppen eftersig.
Jack och Patrik omfamnar varandra hastigt. De går fram till limousinen.
Den är öppen och nycklarna sitter i.
- Titta får du se Jack. Det ser ut som en svinstia. SÄK har tydligen städat åt oss.
Jack ser också han in i bilen, och utbrister.
- Det var som fan vad dom har ställt till det. Djävla svin.
- Kom Patrik så tittar vi i bakluckan. Jag har en flaska rom gömd där. Få se om SÄK har snott den. Båda letar i bagagerummet. SÄK har rör om rejält i packningen. Så hittar Patrik romflaskan.
- Här är rommen Jack.
- Ta hit den, svarar Jack.
Jack går fram till bilens motorhuv. Öppnar flaskan och ställer den ovanpå motorhuven.
- Kom nu Patrik. Nu ska vi ha oss en sup på det här. Vi är fria nu.
- Den ska sitta bra, Jack.
De båda kumpanerna dricker direkt ur flaskan. De tar några stadiga klunkar.
Och det mitt framför ögonen på minst fem till sex målade polisbilar, med polismän i tjänst. Men de ingriper inte. De har instruktioner från polisledningen tydligen.
- Du får köra Patrik. Jag är för uppskakad för att köra bil, säger Jack och går och öppnar högra framdörren. Stiger in och sätter sig. Och Jack har romflaskan i handen.
Patrik vänder sig mot polisbilarna, och utbrister.
- Nu kör Patrik från Malmö. Det dröjer innan jag kommer igen till den här tråkiga stan. Rom har jag fått. Rom och femton gastar på död mans kista.
Sedan öppnar Patrik bildörren. Stiger in och sätter sig tillrätta bakom ratten.
Trycker in glödtändningen någon minut. Startar sedan motorn.
Varmkör dieseln någon minut. Jack räcker över romflaskan.
Patrik tar sig en stadig sup. Lämnar tillbaka flaskan till Jack.
Gör honör till polismännen. De hälsar tillbaka.
Han lägger i en växel. Och så rullar limousinen iväg.
Patrik kör snabbt och säkert direkt till utfarten från Malmö. Det råkar bli motorvägen mot Landskrona.
Patrik kör mycket snabbt. Och varken Jack eller Patrik yttrar något.
Båda sitter i sina egna tanker under de första minuterna.
Snart är de ute på den raka motorvägen. Patrik pressar upp den tunga vagnen i absolut toppfart.

- Patrik, har du lagt märke till billyktorna som hänger på oss.
- Ja jag har sett de. n.
- Det är en bil från Säk Patrik. Den stod parkerad i en p-ficka i början av motorleden. Och jag kännde igen utrusningen. Den är från Säk.
- Det är du säker på?
- Inget tvivel Patrik. Deras djävla bilar skriker Säk på långt håll.
- Då släpper jag förbi den Jack. Jag drar nu ner farten hela tiden. Till sist måste han köra om oss.
- Bra Patrik. Vi ska nog skaka av oss dom djävlarna.

Men bilen bakom minskar även den farten hela tiden. Till sist smyger den stora limousinen fram i en fart av knappt 40 kilometer i timmen.

Jack vänder sig häftigt mot Patrik. Han sliter tag i ratten och vrider den till höger.

- Kör in och parkera här. Kvickt. Då måste han köra om.

Den tunga mercedesvagnen rullar häftigt och oväntat in till höger, och stannar upp. Den grå Audi bilen kör förbi.

- Det var som jag trodde Patrik. Det var en Säk-bil. Jag känner igen dom. Vi väntar här tio minuter innan vi kör igen.
- Då tar jag ett bloss under tiden.
- Och jag tycker vi tar oss en klunk rom, piper Jack.

Jack sätter flaskan till sin fylliga sensuella läppar. Han häller i sig ett par stadiga klunkar. Räcker sedan flaskan till Patrik.

- Här Patrik. Ta dig en djävel.

Patrik tar en liten mun, lämnar sedan tillbaka flaskan till Jack, och utbrister.

- Hör du Jack. Hur var det egentligen i Malmö ? Varför hörde Säk dig om mordet på Palme?
- Därför att dom har noja Patrik. Och därför att du skrev den där satans satiren på Palme. Den som kom ut i tidningarna samma dag som han skjöts. Och så alla djävla tidningsklipp som du har i bilen om mordet. Det är ditt fel Patrik.
- Dom ville släppa av dig på en plats inne i Malmö, Jack. Och att jag skulle köra ifrån dig till Stockholm.
- Där ser du vilka svin dom är.
- Men jag vägrade gå med på det. Vägrade lämna polisbilen innan du kom till hamnen.
- Bra gjort Patrik. Dig kan jag lita på.
- Nu kör vi Jack. Tror dina Säk-bilar är försvunna nu.

Patrik lägger i en växel. Smyger försiktigt ut vagnen på motorleden, och sätter upp farten. Efter en stund skriker Jack till med sin gälla röst.

- Nu är dom efter oss igen. Vi har en bakom oss. Han låg och lurade med släckta lysen bakom oss.

- Men för helvete Jack. Varför skulle dom skugga oss. Vi är ju hörda. Och sedan frisläppta. Saken är väl klar.
- Det här begriper inte du Patrik. Stå på för fullt nu. Cch sedan ger jag order hur du ska köra. Bara gör som jag säger, piper Jack.
Patrik ökat farten så mycket det bara går. Men det tar tid för dieseln att komma upp i fart. Men snart pendlar mätarnålen på 160 kilomer i timmen.
Cch Patrik börjat tro att Jack har rätt. Baklysena hänger på bra. Håller hela tiden avståndet.
- Lyssna nu Patrik. Snart har vi avfarten till Landskrona. När jag säger till så bromsar du in häftigt. Men sänk bara farten till omkring 100km.
- Då kommer den djäveln att få fullt upp med att inte köra in i archlet på oss.
- Jag är med Jack.
- Nu. Bromsa häftigt nu. Dra av på farten bara. Ja där kommer han. Nu är han strax bakom oss. Träng ut honom i ytterfilen. Bra Patrik.
Plötsligt kastar sig Jack över ratten. Hans feta men kraftiga hander suger tag i ratten från Patrik. Cch han vrider över ratten häftigt mot höger.
Med skrikande däck. Våldsamt krängande dunsar den tunga limousinen ner för grässlänten och sladdar våldsamt in på avfarten mot Landskrona.
- - Där blev vi av med den Patrik, pustar Jack.
- Ja, svarar Patrik. Men det höllt så när på att kosta oss livet.
- Snacka inte skit. Det var aldrig någon risk. Den här vagnen är så tung att den ligger kvar på rätt köl.
- Ja men det var svettigt. Vad gör vi nu?
- Vi kör in i Landskrona och trycker en stund med släckta lysen på någon mörk plats.
De kör in mot Landskrona. De kommer in på en bred dubbelfilig avenida med en bred gräsplantering som skiljer körbanorna åt.
Plötsligt dyker en målad polisbil upp bakom dem. Jack ropar till. Han sliter tag i ratten igen. Styr bilen in rakt mot kanten vid gräsplanteringen. Kör upp den i planteringen, och skriker till Patrik.
- Dra på nu. Kör in mot trafiken. Ös på för fullt och sväng in på en liten gata.
De lyckas bli av med den målade bilen. Letar sig ut till ett industriområde. Kör ner limousinen på oländig teräng, och parkerar på en undanskymd plats.
Efter en kort stund kör de ut ur Landskrona. Österut på vägarna mot Växö.
Några mil från Landskrona kommer de in på en lång rak väg genom en mörk skog.
Plötsligt ger Jack order till Patrik.
- Släck lyset, och dra ner farten.
- Är du inte klok Jack.
- Gör bara som jag säger. Jag håller uppsikt efter en liten skogsväg vi kan svänga in på.
- Men det är väl ändå onödigt Jack. Det är ingen bil efter oss nu.
- Dom kan köra med släckta lysen.

- Jag ser inget att köra om jag släcker lyset. Och det är mörkt, disigt och halt.
- Gör som jag säger. Och håll käften. Jag tar kommandot i bilen nu. Är det uppfattat.
- Nej. Det är min bil.

Den tunga Jack vräker sig över Patrik. Hans tjocka fingrar letar upp knappen till lyset. Och vrider den i nolläge. Det blir som en svart vägg framför vagnen. Patrik panikbromsar. Den tungavagnen börjar jassa och slira.

Jack har vevat ner sitt fönster. Han letar efter en skogsväg. Plötsligt vräker han sig över ratteni igen. Patrik panikbromsar men hinner inte dra ner farten helt. Med ett kraftigt dunsande ljud plöjer den stora limousinen ner på en ~~xxxxxx~~ vintrig skogsväg. Med helt släckta lysen. Men Jacks kraftiga arm styr in vagnen på skogsvägen.

Patrik är nu helt förlamad av skräck. Han är övertygad om att de ska köra fast och bli sittande i mörkret och kylan inne på en oländig skogsväg.

Plötsligt kommer de ut på en ljusning i skogen. Patrik ser något stort och blankt framför sig. Inser ~~xxx~~ snabbt att det är fruset vatten. Nyfruset och skört.

- För fan Jack. Det ser ut som en tjärn, eller vatten av något slag. Vi kommer att braka igen. Vi blir våta om fötterna Jack.
- Snacka inte så mycket. Stanna motorn nu.
- Nej Jack. Jag måste köra tillbaka bort från isen. Den kanske brister.
- Ja. Försök kom runt här då.

Patrik lyckas köra av isen. När de är vid kanten, vrider Jack om tändnyckel. Tar ur den ur tändlåset. Stoppar nycklarna i fickan.

- Tar du nycklarna Jack.
- Ja. Jag vill inte att du hittar på något dumt som att köra ut härifrån. Här ska vi sitta och trycka med helt släkt belysning. Om några timmar ger dom upp letandet.
- Ja. I så fall går jag och lägger mig bak och vilar, säger Patrik med dyster röst.
- Var inte så dyster Patrik. Vi har ju lurat dom. Här hittar dom oss inte.

Nu ska vi ~~xxxx~~ dela på resten av ~~xxx~~ rommen.

Jack räcker över flaskan med rom till Patrik. Och nu tar Patrik sig ett par rejäla supar, innan han räcker över flaskan till Jack.

Sedan lägger sig Patrik att vila. Nu är han total uppskrämd och livrädd. Patrik inser vad det är fråga om. Jack är ~~xxxxx~~ underlig. Mörk och hemsk i sin uppsyn.

Patrik börjar förstå att han kommer att dö den här natten. Inne i den här skogen. ~~Xxxxx~~ På den här ensliga skogsvägen. Alldeles bredvid den frusna tjärnen. Ensam i en tyst och mörk limousin. Ensam med den vansinnige Jack Smiter. Jack som skjöt ihjäl Olof Palme. Och nu dödar han mig här inne i skogen tänker Patrik.

Cch han har en jaktkviv med sig. Den använde Jack när han öppnade en konservburk i Karlshamn.
Snart dödar han mig, tänker Patrik. Kastar ut min kropp. Gömmer den, eller sänker mig i tjärnen. Fx
-Fy fan vad våt jag kommer att bli. Och genomfrusen. Död och kall. Cch inte får jag träffa [redacted] i morgon. SAGA
Men så rycker Patrik upp sig. Han inser nu att Jack Smiter är sinnessjuk. Att det nu gäller att låtsas dum. Spela teater för Jack. På ett övertygande sätt få Jack att tro, att Patrik inte alls misstänker honom för mordet på Palme.
- Cch jag måste snacka skit om Säk. Visa Jack att jag verkligen står på hans sida.
Cch Patrik spelar sin xx roll väl. Jack lugnar så xxxxxx småningom ner sig.
När Patrik dricker ur den sista slurken av rommen, så andas han ut lätttad.
Jack har nu somnat in i baxre kupeń. Och han sover tungt.
Patrik tar bilnycklarna ur hans ficka. Smyger över till förarsätet.
- Är du vaken Jack. Men Jack svarar inte. Han har somnat in djupt.
Då drar Patrik igång dieselmotorn. Sätter på värmefläktarna. Tar en ficklampa. Går ut och orienterar sig om möjlighetrna att komma ut från den isiga xxxx skogsvägen.
- Det går nog vägen, bara motorn blir uppvärmd, säger han till sig själv.
Han tittar ut över den frusna tjärnen.
- Vilken förbannad tur. Tänk om vi brakat genom isen. Kankse en bottenlös tjärn. Då hade både Jack och jag varit spårlöst borta nu.
Patrik öppnar framdörren. Jack sitter nu i det andra framsätet. Han röker en sigarett.
- Kan du köra ut härifrån tror du Patrik. Annars så kör jag.
- ~~Jag kan~~ Jag klarar det.
- Fint. Då kör vi.
Sista biten sätter Patrik upp farten, så att de inte ska fastna i snön vid uppfarten till stora vägen.
Patrik svänger höger. Sätter upp farten och kör mot Växö.
- Jag xx kör in i Växö Jack. Jag är vansinnigt hungrig. Måste få en grillkorv.
- Vi kanxxxxx inte köra in i Växö Patrik. Där finns det poliser.
- Jaså. Där också. Jag har ju en i bilen. En Intendent vid kriminalpolisen i xxx Stockholm om jag inte tar fel.
- Djävlas. Kör bilen och håll tyst.
Patrik är nu rejält förbannad. På Jack. Och på allt vad poliser heter. Fan ta dom om dom kommer nu, tänker Patrik.
- Kommer det poliser nu Jack. Vet du vad jag gör?
- Nej.
- Slår dom på käften.

-Nu gillar jag dig Patrik. Nu kan du få köra in till Växö och käka en korv. Men se upp för poliser.
Snart kör de in i Växö.
- Här syns inga poliser Jack.
Men Jack svarar inte. Men han pekar mot höger.
Patrik ser åt det hållet som Jack pekar. Och då ser han den stora skylten uppe på den röda tegelväggen. En Jätteskylt med texten: POLIS.
Patrik skrattar.
- Förlåt Jack. Men det huset missade jag. Men dom sover nog nu.
Patrik kör fram till en grillkiosk vid en stor park.
Det är massor av människor i rörelse. Överallt lyser det av facklor.
- Sno dig på Patrik. Stick och hämta några korvar och kom tillbaka så kör vi härifrån.
Patrik lämnar bilen. Med motorn igång på order av Jack. Köper några korvar. Tilltalar några ungdomar. Det verkar som flera tusen samlats med facklor.
Patrik undrar vadsom står på .
- Vet du inte det, svarar en flicka.
- Nej.
- Klockan är 23.21 snart.
- Jaha.
- Då är det en vecka exakt sedan Palme mördades.
- Ja visst ja. Det hade jag sånär glömt bort. Hej då.
Patrik sätter sig i bilen. Räcker en korv till Jack.
- Vet du vad alla gör här med facklor Jack.
- Nej.
- Dom har en manifestation till Palmes minne. Det är exakt en vecka sedan han blev skjuten.
- Då sticker vi Patrik. Kör mot Växö.
Snart mullrar dieselvagnen monotont och sövande mot Jönköping.
Så får de se en vacker upplyst byggnad. Patrik saktar ner farten för att kunna läsa på skyltarna.
Hoks Herrgård. Värdshus och gästgiveri.
- Ska vi ta in här Jack. Jag är trött och hungrig. Tycker vi vilar ut här i natt.
- Sväng in Patrik.
Patrik kör fram limousinen till huvudbyggnaden. Parkerar mitt framför huvud-ingången.
- Gå in och hör om dom har rum Patrik. Jag väntar i bilen så längel.
Efter en kort stund kommer Patrik tillbaka.
- Det finns rum.
- Fint. Då flyttar jag på bilen.
- Den kan väl stå här i natt, svarar Patrik
- Det fattar du väl att den här stora svarta limousinen inte kan stå här och

- Vad då skylta?
- Spela inte dum. Då har vi Säk här som ett skott. Jag åker och gömmer bilen. Gå före in du och ordna rum, och skriv på papper. Men fan inte mitt namn. Har du fattat det?
- Åk du med bilen, så fixar jag resten.

Patrik står och ser efter Jack när han kör bort bilen. Jack kör långt bort på en liten grusväg. Bort till några lador eller vagnslider. Han ser hur Jack kör in bilen under ett gammalt vagnslider. Och Jack försöker tydligen täcka över bilen med något.

- Jack är inte klog, tänker Patrik, och går in till flickan i receptionen.

xx

Mars 8 lördag 02.00

- God Afton. Eller ska jag kanske säga God Morgon, säger Patrik med ett leende till flickan i receptionen.
- God Morgon.
- Mitt namn är konsul Lundberg från Brasilien. Jag är på genomresa. Min chaufför är ute och parkerar vår limousin. Skulle vi kunna få ett rum här och vila oss några timmar.
- Ja det går bra. Vill du vara vänlig fylla i don här blanketterna.

Nu kommer Jack in. Han går fram till disken med ett leende till flickan bakom disken.

- Ja här kommer min chaufför, säger Patrik, och blinkar menande åt Jack.
- Var så god. Här är nycklarna till rum nr 14. Det är i anexbyggnaden tvärs över gården till höger.
- Tack för hjälpen säger patrik. Det finns väl förstås ingen möjlighet att få något att äta vid den här tiden.
- Nej tyvärr. Köket är stängt för längsen.
- Men vi kanske kan gå ner och se oss om litet i lokalerna, innan vi går och lägger oss, säger Patrik vänligt till flickan.
- Ja det går bra.
- Tack.

Jack och Pat rik går ner för en trappa och ser sig om. Så småningom ropar jack på Pat rik.

- Patrik. Jag har hittat köket. Det är låst. Men jag fixar låset.
- Cch jag har hittat en låst ställning med fina slottsviner, svarar Patrik.

Snart kommer Jack med ett godmodigt leende ut från köket.

- Se här Patrik. Här kommer jag med litet lla llskuret. Cch bröd och smör.
- Det blir smaskens Jack. För jag är vrålhungrig. Vi kan sitta här nere i Gillestugan och äta. Sy nd att vi inte kan komma åt vinet Jack.

-

- Lugn Patrik. Lita på polisen. Det här ordnar Jack Smiter.
Och snart står det ett par flaskor fint slottsvin på bordet.
Patrik tämder ett ljus. Går sedan ut i köket och letar upp en korkskruv.
Går sedan tillbaka och öppnar flaskorna med slottsvin.
- Vi tar varsin flaska Jack. Nåt särskilt märke du föredrar J ack.
Jack tar med ömma händer en av vinflaskorna i sina feta fingrar. Studerar den med kännarmin.
- Det här är ett Grand Vin Patrik. Det tar jag.
- Ja du Jack. Det här är annat än polishuset i Malmö.
- Ja Patrik. Det är så här man ska leva.
- Skål då Jack. För en fortsatt lycklig resa till Stockholm.
- Ja det var just den saken jag tänkte tala med dig om.
- Hur då% ?
- Jag tycker vi stannar här till våren Patrik. Vilar upp oss. Ät er och dricker gott. Motionerar och bygger upp konditionen.
- Pengar då. Det kommer att kosta mycket.
- När vi kommer upp på rummet så ringer jag och ordnar pengar.
- Mitt i natten.
- Det är inga problem. Känner en förmögen kvinna.
- Amerikanskan.
- Nej. Det här är en annan.
- Och du kan ringa henne mitt i natten. Och hon skickar pengar?
- Får jag bara tag i henne så kommer det pengar.
- Men jag har ju förlaget och tidningarna.
- Skit i dom Patrik. Det är viktigare att leva och må gott.
- Lätt för dig att säga.
- Bråka inte nu Patrik. Det är fint på den här Herrgården inne i skogen. Här stannar vi till våren. Och mercan rör vi inte. Den står bra där den står. Jag ska fråga om jag får köra in den i något skjul här.
När de ätit klart. Och druckit ur vinet. Då reser sig Jack upp. Knyter ihop borduken och samlar in allt i den. Gör sedan en knut på duken.
- Nu går jag ut i köket och gömmer resterna i en soptunna. Vi ska inte lämna några spår efter oss. D rmed går Jack u t mot köket.
- Det är rätt Jack. Polisen bör inte lämna spår efter sig på brottsplatsen.
- Fan vad du är tråkig Patrik. Var litet tacksam att Jack Smiter bjöd dig på mat och utsökt slottsvin.
Sedan sitter de och samspråkar med vrandra och röker.
- Du Jack.
- Ja.
- Varför håller du dig borta från din tjänst vid kulinariska roteln?

Jack lutar sig fram över bordet. Pustar och suckar när han rör sin kraftiga kropp. Han ser på Patrik. Så ger han upp ett hysteriskt skratt.
- Är du så här djävla dum Patrik. Jag trodde du var en interlektuell. Fattar du inte det här med hur samhället fungerar. Den enda makt som ~~förresr~~ finns. Det är pengar Patrik. Och pengar det ska jag ha. Massor. Sedan ska jag leva ett bra liv. Häng ihop med mig , så ska du får ett bra liv Patrik.
- Och var ska du ta pengarna?
- Det säger jag inte nu. Men jag ska ha dom.
- Men jobbet vid polisen då?
- Jag mår illa bara jag tänker på det.
- Ja men Berit är väl fin. Hon blir ledsen om hon mister dig Jack. Du med din livsstil är ankaret på Berits rotel.
- Ja Berit är fin. Berit gillar jag.
- Jag har ~~talt~~ talat med henne. Hon vill att du ska ringa henne.
- Har inte tid med Berit nu. Jag har stora projekt på gång Patrik.
Patrik drar några djupa bloss. Ser på Jack och försöker komma underfund med var han har Jack.
- Hur kan du vara sjuk så här länge Jack. Du är ju förfan helt frisk.
- Det har jag en bra läkare på söder som ordnar. Jag får ut fjorton tusen i månaden. Utan att göra någonting. Och så tänker jag fortsätta att hacet.
- Det låter bra Jack. Så mycket pengar utan att gå till jobbet.
- Ja är det inte bra?
- Ja men jobbet på Berits rotel. Det är väl fina jobbet. Bara festa och rumla om. Där måste du väl känna dig som fisken i vattnet Jack.
- Jo det är nog bra. Men där blir jag inte rik. Och det är rik jag vill bli Patrik.
- Du är hopplös Jack. Ett bra jobb hos polisen. Med utsikter till ytterligare befordran. Och en skaplig lön. Det är en bra framtid Jack.
- Jag mår illa av poliser.
- Av Berit också.?
- Nej Berit är ok.
- Nej. Nu går vi och lägger oss Jack. Jag är ruskigt trött. Om jag inte får sova några timmar. Då orkar jag inte köra till Stockholm.
- Ja vi kan gåupp och titta på rummet. Och så ringer jag några samtal och ordnar pengar Patrik. Och så stannar vi här till våren.
- När du ordnat pengarna ska jag tänka påsaken, säger Patrik och reser sig upp.
- Tack för mat och vin min kära kriminalintendent. Det smakade bra. Nu går Patrik och vilar upp sig.

De går upp för trapporna. Jack tar Patrik hårt i armen.
- Kom med här Patrik. Vi får inte visa oss för flickan i receptionem. Vi går den här vägen. Det finns säkert någon bakdörr här.
Och de finner en bakdörr. Och Patrik går före till annexet. Patrik tar fram nyckeln och låser upp ytterdörren. På en tavla dx ser Patrik att deras rum ligger en trappa upp i annexet. De går uppför trappan, och kommer upp i en vackert träpanelat vindsvåning med snedtak.
Jack stövar bort till andra sidan gången, tydligen har han sett något han ska undersöka. Patrik tar nyckeln i handen. Kontrollerar nummret. Det är nr 14.
Patrik öppnar dörren till rummet. Tänder lampan.
En röst mix ropar till inifrån rummet.
- Vad fan ärdet här. Ut härifrån.
Då ser Patrik att han överaskat ett par som älskar intensivt i sängen.
- Släck lyset och stäng dörren, skriker mannen ilsket till Patrik.
Patrik fattar ingenting. När han släckt i rummet. Och stängt dörren.
Då kontrollerar han rumsnummret, med nummret på nyckeln jx han har i handen. Ja. Det är nr 14 på dörren. Och nr 14 på nyckeln.
Patrik går bort till Jack. Jack sitter i en fåtölj och bläddrar i en tidning.
- Skulle inte du gå och lägga dig, säger Jack med hes röst.
- Jo. Men sängen var upptagen.
- Upptagen.
- Ja. Det låg två och knullade i våran säng.
- Du är inte nykter Patrik. Vad är det för skit du snackar. Ta hit nyckeln.
- Ja här har du.
Jack vaggar iväg längs korridoren. Patrik följer nyfiken efter. Men på ett par s tegs avstång.
- Jack.
- Ja.
- Kontrollera nummer på dörr och nyckel innan du öppnar.
Jack kontrollerar. Sedan låser han upp dörren, och tänder taklampan i rummet.
Det hörs ett ilsket vrål inifrån rummet.
- Vem fan är det som springer här och öppnar dörren. Försvinn eller jag kommer upp och slår ihjäl dig.
- Förlår, förlåt mumlar Jack, och stänger snabbt dörren.
- Du hade rätt Patrik. Det låg faktiskt två och älskade i sängen. Vad gör vi nu?
- Jo det ska jag tala om för dig Jack. Nu går jag och knackar på. Och så öppnar jag dörren, och talar om att vi fått nyckel med nr 14 nere i receptionen.
Och sen så ber jag de älskande att försvinna från vårt rum.
- Gör du det Patrik. Då vågar inte jag stanna kvar här uppe. Jag går ner och snackars så länge med tjejen i xs receptionen. Jack försvinner.
Patrik går och knackar på dörren, och öppnar den sedan.

Mannen flyger upp ur sängen med ett laken om höfterna.
- Stopp litet säger Patrik. Titta på nyckeln här. Den har vi fått nere i receptionen.
Mannen tar tvekande emot nyckeln och ser på nummret. Så vänderhan sig till Patrik
- Ja förlåt. Jag ser att du har rätt.
- Det är jag som ska be om förlåtelse som kom och störde, säger Patrik med sitt underfundiga leende.
- Det är ok, svarar mannen. Men gå nu ner och tala med receptionen. Det måste ha blivit något fel.
- Ja God natt då, säger Patrik. Och sov gott, tilläger han ironiskt.
- God natt, grymtar mannen, och stänger dörren.
Patrik släntrar småvisslande iväg bort mot trpporna. Han slänger nonchalant med sin långa gängliga kropp. Småspringer nerför trapporna. Går raskt över den krattade grusgången mot huvudingången.
- Hur ska jag förklara det här för flickan i reseptionen, tänker han. Om hon nu är vaken fortsätter han sin tankegång.
Han hittar Rx Jack dystert nersjunken i en fåtölj inne i foajeń.
- Har du inte väckt upp flickan ännu Jack.
- Nej. Det får du göra. Jag lägger mig inte i dina rumsbeställningar.
Patrik går fram och trycker på nattklockan några gånger. Efter några minuter kommer flickan ut med rufsigt hår. Hon har tydligen tagit igen sig en stund.
- God Morgon. Förlåt om jag väckte upp dig, säger Patrik med munter ton.
- Jag fattar inte ~~as~~ vad ni gör här mitt i natten. Har det hänt något?
- Rummet är inte bra, slänger Patrik ur sig med ett litet skratt.
- Hur då inte bra, svarar ~~receptionisten~~ flickan, som nu tydligen tjänstgör som nattportiär. Hon är vaksam, och en aning fientlig. Beredd att bemöta klagomål.
-Ja, det är närmast sängen jag tänker på, svarar Patrik. Nu med en munter glimt i ögonen.
- Vad är det med sängen då?
- Ja hur ska jag säga nu, och Patrik vänder sig till Jack.
- Hjälp mig Jack.
- Det där får du klara upp Patrik.
- Ja får jag höra nu vad det är för fel på sängen, säger flickan otåligt.
- Jo det är så att när jag öppnade vår rumsdörr med nyckel nr 14. Då låg det redan ett par i sängen. Och jag störde dom. För dom älskade med varandra.
- Vad i herrans namn säger du, utbrister flickan, och hon forsätter.
- Jag fattar ingentin. Vad menar du?
- Precis det jag säger. Eller litet tydligare uttryckt. Det låg folk och knullade i vår säng. I vår rum nr 14.

- Å Herre Gud. Jag ska kolla det här, utbrister flickan med tydlig bestörtning. Och hon letar febrilt i sina papper, och rotar bland nycklar.
- Å, vad har jag ställt till med. Jag råkade ge er dublettnycklar av ett redan uthyrt rum. Det var verkligen förargligt. Ber tusen gånger om ursäkt.
- Å för all del, svarar Patrik artigt, och fortsätter.
- Men det var väl tråkigast för det älskande paret som blev avbrutna inte mindre än tre gånger, i sina ömma omfamningar.
- Ja, det är helt förfärligt. Men här ni nycklar till ett annat rum. Var så god.
- Tack. Och god natt då.
- God natt. Hoppas ni får en varsin att sova i nu.

Jack och Patrik ~~lämnar~~ iväg till anexet igen.

- Nu är jag så slut Jack, att jag kommer att slockna direkt. Skulle inte förvåna mig om jag kommer att sova ett helt dygn.
- Ja. Men först ska jag ringa och ordna pengar så vi kan stanna här till våren.

Patrik låser upp dörren, och de stiger i i rummet. Det är ett litet, men mycket hemtrevligt rum. Med kraftigt brutet snedtak. Små pyttefönster, Och hela rummet är i stockar och furupanelat.

Två inbjudande sängar, en fåtöljgrubb, badrum och toalett.

Patrik går genast och duschar. Stupar sedan i sängen. Han är totalt förbi av trötthet, och chock efter dagens och nattens upplevelser.

Men Jack sitter redan vid telefonen och konfererar med låg, viskande, nästan konspirerande röst.

Patrik lyssnar halvsovande till ett flertal, mycket mystiska telfonsamtal, varav flera förs på engelska.

Patrik upplever det som långa tjatiga, entoniga telefonsamtal. Han kan inte riktigt fatta vad det är för mystiska kontakter Jack har.

- Men det är väl hans jobb och kontakter inom kriminalpolisen, tänker Patrik halvsovande.

Äntligen avslutar Jack telefonsamtalen.

- Det sprack med pengarna Patrik. Jag fick inte tag i rätt person. Hade jag fått det så hade du och jag vadat i pengar här.
- Ja det var ju synd Jack.
- Men jag kan försöka ringa i morgon igen.
- Nej Jack. Nu sover vi några timmar, minst. Annars orkar inte jag köra den där åbäkiga limousinen till Stockholm.
- Ja vi läggeross och sover nu Patrik.

Jack klär av sig. Går sedan och lägger sig i sängen. Släcker Lampan.

- God natt Patrik.
- God natt Jack.

Men Patrik har inte så lätt att somna som han trott. Han börjar grubbla över det som hänt. Han inser att det ju är helt orimligt att hans snälle och mycket nära vän, Jack Smiter skulle ha det minsta med mordet på Palme att göra. Patrik kan inte fatta vad det är som SÄK har på Jack. Dom var ju så helt övertygade om att Jack varit inblandad i mordet.
Enligt rykten som Patrik hört bland poliserna i polishuset i Malmö, så skulle det tagit så lång tid, därför att de flugit ner Lisbeth Palme för att hon skulle få sig en titt på Jack.
- SÄK är inte riktigt kloga dom heller tänker Patrik.
- Hur fan har dom mage att misstänka en ordentlig och skicklig kriminalpolis som Jack Smiter. Med femton års polistjänst bakom sig.
Men Patrik orkar bara inte tänka på det längre. Förmår inte aceptera SÄK:s misstankar att Jack Smiter skulle ha skjutit Olof Palme.
Patrik börjar må illa. Hanvill gå upp och kräkas.
Men han är övertrött av chock och dramatiska upplevelser, och sakta, sakta glider han in i Morfeus armar. Morfeus drömmarnas gud. Den underbara grekiska mytologin. Inte en gud tänker Patrik. Nej en mångfald av gudar.
Tänk att få vandra bland gudar tänker Patrik, på gräns mellan dröm och vaka. Vandra bland gudar. Vandra som en deras like. Skratta med gudarna åt mänsklig enfald och dumhet. Skratta åt människornas löjliga och fåfänga och envetna strävan att så länge som möjligt bevara den där pulserande blodströmmen. Strömmen av varmt klibbigt blod som pumpas runt i vår kropp.
- Nej. Tänker Patrik. Den gudarna älskar. Den dör ung, och därmed somanr Patrik hastigt in. Han somnar bort från den skrämmande verkligheten. Han flyter på mjuka varma vågor bort till gudarnas ljuvliga drömland. Landet utan ansvar och smärta.
Plötsligt vaknar Patrik upp av ett fruktansvärt buller i rummet.
Yrvaken lyckas han tända lampan. Jack står på golvet fullkomligt hysterisk. Han ramlar och famlar, och han har ena beenet i sina byxor, och försöker desperat och med fumliga och oöverlagada rörelser få in det andra benet. Men Jack ramlar omkull. Drar med sig en bordslampa i fallet. Den blixtrar till och slocknar.
Patrik ser på klockan. 04.00
- Herregud, tänker han. Vi har juinte legat mer än en kvart.
- Vad fan gör du Jack. Är du full?
- Nej. Skynda dig upp Patrik. Vi måste åka meden gång.
- Är du alldeles från vettet Jack.
- Nej. Upp med Patrik. Det är djävligt bråttom. Vi måste köra med en gång.
- Du är fan ta mig inte klok Jack. Först försöker du övertala mig om att stanna här i flera månader. Ända till våren. Och nu ska vi köra efter 15 minuter

- Du fattar inte ett djävla dugg Patrik, Jack har nu lyckats att med stor möda få upp sin ofantliga stofthydda från golvet. Jack har slängt på sig kläderna. Står redan i dörren med sin lilla väska, och med bil nycklarna i handen.
- Upp ur sängen med en djävla fart Patrik. Annars kör jag ifrån dig. Sitt för fan inte där i sängen och se ut som en idiot.
- Ja. Men jag är en idiot , Jack. Jag blir helt tokig på dig Jack. Jag ska djävlar i mig köra dig till Stockholm. Direkt till Polishuset på Agnegatan. Och så ska jag släpa dig ditt stora djävla svin. Djävla grisunge. Son till grishandlaran från Brösarp.

Hör du det Jack. Jag är trött på dig och dina djävla fasoner nu.
Du är ingen djävla kriminalintendent för mig. Du är en ex liten fetsmock. En gris och snushandlarson. En lismande hallick och sol och vårare.

- Sluta nu Patrik.
- Har ska inte slutas Jack. Jag ska släpa dig upp till Berit på kulroteln.

Släpa in dig på hennes rum och slänga dig mitt på golvet och säga.

- Här har du Berit. Här har du ditt svin till Intendent. Han har skjutit Clof Palme.

Så nu behöver han sjukledigt ett tag till och vila upp sig.
När Patrik slutat sitt långa hysteriska utbrott, sjunker han ner i sängen, och drar täcket över huvudet.
Jack står alldeles blickstilla med ena handen på dörrvredet. I den andra kramar han nycklarna till limousinen.
Han är högröd, nästan svart i ansiktet av ilska.
Plötsligt ger Jack upp ett gnälligt rytande med sin pipiga falsettröst. Han kastar sig fram mot sängen där Patrik ligger. Han sliter hårdhänt tag i Patrik och lyfter ner honom på golvet.

- Nu lyssnar du på mig Patrik. Det här är allvar.
- Ja det är klart det är allvar Jack. Du är ju misstänkt av SÄK för att ha skjutit Palme.
- Håll käften med ditt skitsnack. Jag kom att tänka påatt SÄK säkert kommer att rota igen mitt hus ute vid havet. Jag måste dit före dom.
- Jaså, skjuter Patrik in med låg röst. Och varför det då?
- Jo jag har en del grejer där som jag inte vill att dom snokar i. Och så har jag plockat sönder ett vapen som jag gömt på olika håll i huset.
- Vapnet som du skjöt Palme med, frågar Patri spydigt.
- Djävla dåre du är Patrik. Nej, det är mitt tjänstevapen. Och slutstycket har jag gömt väl i frysen.
- Ja du Jack. Du är allt en listig polis du. Tror du att du kan lura polisen då?

- Ja. Det är jag säker på. För polier ser du Patrik. Det är dumma djävlar det.
- Ja, jag har märkt det.
- Nu får du 30 sekunder. Inte mer. Är du inte klar då, så släpar jag ut dig naken till bilen. Är det uppfattat.
- Ja chefen.
- Sno dig på då.
- Kan vi göra så här Jack, så är du hygglig. Du går ut och hämtar bilen som du ju gömt så väl här ute någonstans bland gamla vagnslider. Kör fram den till porten och värm upp den. Så ska jag vara nere om ett par minuter.
- OK. Jag går, svarar Jack och ger sig iväg med hast.

Patrik slänger snabbt på sig kläderna, och ~~slänger~~ kastar ner sina grejor i väskan, och med nyckeln till rummet i handen springer han bort till limousinen, som står och väntar med motorn igång.

- Jack. Jag ska bara in till receptionen och ordna notan och lämna nyckeln.

Jack sliter tag i Patriks arm.

- In med dig i bilen. Det är bråttom har jag sagt. Han sliter rumsnyckeln ur Patriks hand och slänger igäg den ut i gräsplanteringen.
- In med dig i bilen nu Patrik. Jag kör nu. Och Jack lägger i en växel, och den stora limousinen börjar rulla.

Patrik kastar sig in i framsätet bredvid Jack, och slår igen bildörren efter sig.

- Men notan då Jack!
- Den skiter vi i. Nu drar vi.
- OK. Det är du som vet hur man gör. Du är ju Intendent vid Stockholmskriminalen.
- Nu lugnar vi ner oss Patrik. Hör du det.

Men Patrik hör inte. Han sover. Sover och drömmer. Drömmer om att få dra sig tillbaka från mänskligt larm till sin lugna oas.

Under många år har Patrik sökt denna oas i sitt inre.

En insiktens och erfarenhetens gröna svalkande oas. En grön oas mitt i den förtorkade mänskliga öknen.

En förtorkad öken av mänsklig grymhet och enfald.

Patriks vandring mot sanningen har just börjat.

I drömmen går Patrik och strosar i sanden. Vågor ute från det öppna havet sveper in mot land. Bryts sönder till virvlande nirvana av skum.

I sina drömmar är Patrik förvandlad till Sokrates lärjunge Faidros.

Han följer sin mästare barfota. Tillsammans går de barfota och svalkar sina fötter i Ilissos klara rena vatten.

Sokrates är på väg med sin lärjunge mot den höga platanen uppe vid Hera.

Vinden däruppe är så ljuvlig. En helgedom där vinden susar sommarmilt till syrsornas sång.

400 år före kristus, tänker Patrik i sina sköna drömmar.

- Vi bör tala och inte sova säger Sokrates till Patrik, och fortsätter.
- Skalder bör skriva om de himmelska tingen.
- De bör skriva om gudomlig visdom - och om mänsklig visdom. Gör de det så ska deras sång klinga så fagert skönt. Så skönt som fåglars sång.
- Lägg de här orden på minnet Patrik, säger Sokrates och ser allvarlig ut.
- De som har makten. Makten och orden. De bryr sig inte om sanningen och det som är det rätta, det goda och det sköna.
- Ja du Patrik, säger Sokrates stilla och tankfullt.
- De äger inte ens insikt om det verkligt rätta och sanna. Det i sanning goda och sköna. Sokrates plaskar litet i det rena klara källvattnet med sina bara fötter. Så ser han länge och begrundande på Patrik.

Vänligt småleende avslutar han samtalet vid Ilissos källsprång. Det friska klara källsprång som rinner upp under platanen. Platanen vid helgedomen Hera. Sokrates avslutande mening etsar sig fast i Patriks medvetande.

- Ty det är den kunskapen, Patrik, och inte sanningen som krävs för att övertyga.
- Kunskapen om vad mängden som dömer anser.

Med gudars rätt att forma människors öden. Med gudars rätt att taga elller giva liv. Med den rätten lämnar de dig ett kall. Lämnar dig ett uppdrag.
Ingjuter i dig en talang. Förstår du vad jag söker säga dig, Patrik.
- Bruka den talangen, Patrik. Bruka den och var omutlig i ditt sökande efter sanningen.

Med de orden försvinner drömmen i ett töcken. Patrik vaknar upp med ett ryck. Entonig monoton och sövande sång från den kraftiga dieselmotorn. Den stora tunga vagnen vaggar mjukt och behagligt fram över en eländig, och gropig grusväg. Gnistrande kaskader av sol böljar i vågor in mot Patriks nyuppslagna ögon.
Över honom välver himmlen sitt ljusblå valv.
Mörka täta skogar passerar revy inför hans ögon. Öppningar och glindror. Små röda stugor och stora lador.
Yrvaken ser sig Patrik omkring.
- Vart tog Sokrates vägen, tänker Patrik. Var är det svalkande källsprånget från Ilissos som rinner fram under platanen.
Patrik kan inte riktigt fatta var han är. Vart han är på väg. Och med vem.
Vad är det egentligen som har hänt, tänker Patrik.
- Om det nu verkligen har hänt något, avslutar Patrik sin tankegång.
Så ser han på Jack. Och han kan inte låta bli att småle för sig själv.
Det är den gamla vanliga Jack som med godmodig uppsyn sitter helt lugn och stillsam och säkert styr den tunga limousinen efter eländiga grusvägar.
- Är vi på skogsutflykt Jack, säger Patrik med vänlig röst, och leende vänd emot Jack.

- Skynda dig tillbaka . Du vet jag måste hem sedan oc
Patrik går ingången till sekretariatet, och vidare ner
Kollar att det är rätt lopp. Och han hinner nätt och jä
loppet startar.
Och det bl... litet över tio

83 ller blir instä
Lika bra att
. Sen drar Ja
kunna bli. K

lldeles inpå

tha Svensson

etalningsluc
e klart än.

jag med.
b?
ann föreste

n, Kentha

kvar efte

Ja, visst är vi på skogsutflykt, piper Jack.
- Strax efter Ödeshög tog jag in på småvägar. Vi ska köra upp mot Kjula flygfält utanför Eskilstuna på bara småvägar.
- Så Jack. Och det har du räknat ut.
- Ja jag vill inte köra på några riksvägar med den här stora svarta limousinen.
- Går det då?
- Det är inga problem. Vi kör efter solen. Och hela tiden kör vi på så små vägar som möjligt. Förr eller senare kommer vi fram till Kjula trakten.
- Och där då?
- Jo , jag tänkte att du ringer upp din redaktion. Ber någon köra ner din Amazon till en förbestämd mötesplats. Och där byter vi bil. Vi kör vidare med en helt anonym Amazon.
- Du är för djävlig på att räkna ut det Jack.
- Ja, jag vill inte bli tagen av SÄK igen. Inte inna jag varit ute vid mitt hus vid havet.
Patrik ringer upp redaktionen, från en telefonkiosk. Det bestämms att bilbytet ska äga rum cirka 13.00 vid Ärja kyrkoruin, strax före Läggesta på Er:an.
- Det är klart med bilbytet Jack. Du får ställa kursen mot Ärja kyrkoruin i närheten av Läggesta och Mariefred. Jouni är där med Amazonen 13.00.
- Tack Patrik. Det klarar vi fint.
Men det blir en strapatsrik färd. Inte minst för den långa tunga limousinen. Jack kör in på oländiga skogsvägar, privata vägar och militära skyddsområden. Och då limousinen har mycket mörkt tonade rutor runt om, kan omöjligt någon se vilka som färdas i bilen.
Vi flera tillfällen händer det vi passering av militär, att officerare står i enskild ställning och gör honör för Jack och Patrik. Det är något som Jack blir mycket förstjust över.
- Ser du Patrik. Militären tror det är Generalstaben, kanske Överbefälhavaren som passerar.
- Ja, bara dom inte stoppar oss.
- Ingen risk Patrik. Det törs dom inte.
De passerar Klockrike, och är framme vid Läggesta strax före 13.00.
Jouni, Patriks redaktionschef står där och väntar med Amazonen.
Ett snabbt bilbyte, och sedan kör de mot Stockholm, med Patrik vid ratten.
- Nu känns det bra Patrik. Nu åker vi i en bil som dom inte känner igen, säger Jack med ett belåtet pustande.

- Jo du Jack.
- Ja.
- jag kör ut till Solvalla ett tag, innan vi kör till radaktionen.
- Ska det vara nödvändigt. Jag har bråttom hem. Det vet du.
- Det tar inte lång stund. Ska bara kolla litet hur det går för tidningens tips. Och så sätter jag sista pengarn vinnare Lå Legend Ribb.
- Vinner den?
- Ja den vinner Jack. Töm plånboken på det du har kvar.
- Men jag följer inte med in. Jag väntar i bilen.

~~Patrik~~ Patrik parkerar bilen utanför Travsällskapets Sekretariat, ~~och går in den ingången~~. Jack sitter i bilen och väntar. Och patrik fick ta till hård övertalning innan Jack lämnade över innehållet i sin plånbok.

- Ja, sen är vi panka Patrik. Vinner inte den där hästkragen, är vi helt utan pengar.
- Den vinner. Och till bra odds, svarar Patrik med ett glättigt flin.
- Skynda dig tillbaka . Du vet jag måste hem sedan och hoppas hinna före SÄK.

Patrik går ingången till sekretariatet, och vidare ner till restaurangen. Kollar att det är rätt lopp. Och han hinner nätt och jämt få insatsen klar innan loppet startar.

Och det blev en hygglig insats. Det var litet över tio tusen som han och Jack skrapat ihop.

- Bara nu inte hästkraken galopperar eller blir instängd, tänker Patrik.
- Men han ska ju vinna, det är bara så. Lika bra att ställa sig vid en lucka för utbetalning. Stå där och vänta på oddset. Sen drar Jack och jag till tidningen.

Patrik funderar över hur högt oddset ska kunna bli. Kanske litet över tio spekulerar han.

~~Plötsligt~~ Plötsligt hör han en låg röst, alldeles inpå sig.

- Det är storfrämmande på valla ser jag.

Patrik vänder sig om. Och där står Kentha Svensson från span, vid Rikskrim.

- Tjänare Kentha.
- Hej Lasse. Och vad gör du här vid utbetalningsluckan?
- Väntar på pengar. Men löpet är väl inte klart än.
- Vilket löp menar du.
- Legend Ribb.
- Jaså. Du har också spelat den. Det har jag med. Det var ju hyggligt odds.
- Får du spela då. Är du inte h är på jobb?
- Jo jag är här för att kolla in dig. Den vann föresten.
- Vad säger du vann den.
- Ja. Och mycket lätt.
- Roligt. Hur mycket hade du spelat på den, Kentha?
- 50 kronor. Och du?
- Skrapade ihop det som Jack och jag hade kvar efter Köpenhamnsresan. Blev litet över tio tusen

- Så. Och vad sa du till dem.
- Ja, jag sa som det va. Att chefen var upptagen.
- Du är bra Jouni. Nå kom Jack ut till sitt hus.
- Ja jag körde ut honom. Han hade fan så bråttom.

- Var har du fetsmocken Jack då?
- Han väntar i bilen.
- Hade han inte nerver att var med och se resultatet?
- Det vet jag inte. Han bara ville inte med in.
- Ja då får jag väl gratulera dig och Jack då. Ni är förmögna nu. Oddset blev över 18 gånger fläsket.
- Blev det så bra. Ja det var ju hyggligt. Nu blir Jack glad.
- Ja det kan jag förstå. Då ger han sig väl ut på nya eskapader. Men å andra sidan har ju den djäveln snackat till sig kontokort har jag hört ryktas.
- Är det verkligen sannt Patrik?
- Det får du fråga Jack. Jag lägger mig inte i hans jobb.
- Sa du jobb. Jack vet väl inte vadd et är att sköta ett jobb.
- Förlåt mig K entha, men det är klart för utbetalning nu., säger Patrik och går fram till luckan och lämnar sina vinstbongar.
- Det där var inget dåligt spel, säger flickan i luckan.
- Nej det duger, svrar Patrik med ett glatt flin.
- Här. Var så god. Det blir etthundraåttiosex tusen kronor, säger flickan och skjuter över en stor packe sedlar till Patrik.
- Du har inte möjligen någon påse av något slag, frågar Patrik.
- Duger det här stora kuvertet?
- Ja det räcker nog. Tack ska du ha.

Hej då Kentha. Nu har jag gjort mitt för idag. Vi hörs ropar Patrik till Kentha och går snabbt mot utgången.

Patrik går fram till Amazonen. Han öppnar förardörren. Sätter sig och startar motorn. Lägger i en växel och kör mot tidningens redaktion i Huddinge.

Jack vänder sig mot Patrik med mörk uppsyn.

- Nå. Hur gick det, är vi panka nu?

Patrik tycks inte alls reagera på Jack fråga. Han kör sammanbitet vidare, är helt tyst. Men han slänger kuvertet med pengarna till Jack.

- Jag sa ju att han skulle vinna. Där har du pengarna.
- Du är då helt otrolig Patrik. Blev det mycket?
- Räkna får du se. Jag tror det är nästan två hundra tusen.
- Du är en gud Patrik. En riktig Kung. Jag älskar dig Patrik.
- Du älskar pengar Jack.
- Ja. Men det är sannt. Du är min enda riktiga vän Patrik. Jag älskar dig.
- Det är skönt att höra. Och nu har vi pengar, så vi slipper svälta de närmaste dagarna.
- Ja, nu kan jag ordna upp en del saker. Kör du till redaktionen nu. Sen kan väl Jouini köra mig till havet.

Patrik parkerar Amazonen utanför redaktionen.
Hans staplar totalt förbi in på redaktionen. Han varken ser eller hör något.
Jouni och Saga hälsar på honom. Men Patrik svara inte. Han stupar omkull med kläderna på. Han somnar tvärt.
Jouni kör ut Jack till huset vid havet.
Eftermiddagen går över i natt. Allt är lugnt och tyst i huset.
Patrik befinner sig i ett tillstånd av total medvetslöshet. Saga lyckas inte få någon kontakt med honom.

Mars 10 måndag, 1986.
11.00

Patrik vaknar upp ur sin dvala. Han går in och sätter sig på redaktionen. Jouni är där och i fullt arbete.
- Men se god morgon chefen.
- Morron Jouni.
- Köpenhamnsresan med Jack Smiter var trevlig har jag hört.
- Ja mycket.
- Säkerhetspolisen har ringt som bara fan och frågat efter dig.
- Så. Och vad sa du till dem.
- Ja, jag sa som det va. Att chefen var upptagen.
- Du är bra Jouni. Nå kom Jack ut till sitt hus.
- Ja jag körde ut honom. Han hade fan så bråttom. Han kom inte ens in på redaktionen. Han bara satck in huvet och ropa på mig. Sen satte han sig i bilen och vänta.
- Följde du honom in i huset?
- Ja.
- Hade Säk varit där?
- Om. Det så ut som själva fan. JO då. Nog hade Säkerhetspolisen varit där och städat alltid.
- Ja. Då vart väl Jack förbannad.
- Han rusade runt och letade överallt. Svor och förbannade.
- Det kanj ag tänka mig.
- Men så kom han skrattande och höllt upp slutstycket till vapnet.
- Titta här Jouni skrek han nästan hysteriskt. Dom djävlarna hittade inte slutstycket till pistolen.

- Det var inget hett vapen Jouni. Det var hans tjänstevapen. En Wallterpistol.
- Ja sen kom det in några konstiga typer. Några ungdomar. Då drog jag.
- Ja det gjorde du rätt i. Och hur är det med tidningen.
- Du sov så tungt. Saga och jag gjorde den i natt.
- Du är alla tiders Jouni.
- Den är snart färdigtryckt.
- Vill du kör upp till dalarna och hämta den xxxxxxxx med en gång?
- Jag är klar att köra. Jag sticker med en gång.
- Saga, vill du komma ett tag ropar Patrik.
- Jag är här Kungen. Vad vill du.
- Bara säga god morgon. Och tack för att du hjälpte Jouni med tidningen.
- Vill du ha kaffe&x ?
- Ja tack. Och en smörgås är du snäll.
- Det kommer.

Patrik sitter och funderar. Tidningen är tryckt, och snart är den på väg ut över hela landet.

- Då tar jag mig en tur till timmerhuset i Bergslagen, tänker han.

Saga kommer in med kaffe och smörgås på en bricka.

- Var vill Kungen dxx ha det?
- Vi kan sitta i hörngruppen. Så kan vitx vi talas vid litet.

Saga dukar upp på bordet i hörnet. Sätter sig sedan och tänder en cigarett.

- Vad var det som hände på resan Patrik. Varför tog polisen dig och Jack?
- Ja det skulle jag också gärna vilja veta, svarar Patrik med ett milt leende.
- Någon aning har du xxl väl.
- Pojkarna på Säk påstår att Jack skjutit Palme.
- Är du inte klog.
- Jo. Det är sannt. Jag har själv pratat med dom.
- Men det är ju inte klokt. Jack är ju Kriminalintendent.
- Skulle det vara något hinder menar du?
- Nu är du dum Patrik. OK Inte går väl en kriminalpolis och skjuter ihjäl folk?
- Frågar du mig?
- Ja det gör jag.
- Svar. Vet inte.
- Kör inte med mig. Har Jack skjutit Palme?
- Fråga pojkarna på SÄK.
- Vad håller du på så här för. Kan du inte säkx säga som det är.
- Jo det kan jag. Jack nekar. Och det saknas teknisk bevisning.
- Och det betyder?
- Att dom har kört fast.

- Men inte tror väl du att Jack har gjort det?
Patrik ser upp. Tittar länge och begrundande på Saga.
- Har vi nån whisky. En liten skulle sitta bra.
- Jag går. Är det något mer Kungen önskar?
- Ja. En liten varm skön kyss av kx min lilla älskade Saga.
Saga böjer sig ner. Håller ömt om Patriks huvud. Kysser honom länge.
- Nu går jag efter whiskyn. Kommer strax.
Saga kommer tillbaka med en bricka. Där står två glas, litet jordnötter. Och så en flaska Long John.
Patrik slår upp whisky i glasen. Ställer tillbaka flaskan. Räcker öm överex ett glas till sin hustru.
- Skål Saga. För tidningen som går ut i dag.
- Skål Patrik.
- Jo Saga. Du frågade om jag trodde att Jack skjutit Palme.
- Ja. Tror du det.
- Bättre än så Saga.
- Vad menar du?
- Jag vet.
- Vet vad?
- Det ska jag tala om när tiden är mogen.
- och när är den det?
- Jo det ska jag tala om. När dom kört fast helt i Polishuset. Det här mordet kommer dom inte att klara upp. Vänta får du se. För att klara upp mord behövs det erfarna kriminalpoliser. Mord förstår du Saga. Det reder inte regeringen eller småpojkarna på SÄK upp.
- Du menar att polisen har inte xesuce resurser att klara upp det?
- Jo mer än tillräckligt. Men dom saknar en duglig ledning. I Rikspolisstyrelsen och i ledningen för polisen, borde det sitta erfarna poliser. Inte en massa djävla skithögar placerade av regeringen.
- Ja det kan jag hålla med dig om.
- Cch jag skulle inte bli det minsta förvånad, om det skulle komma ett besked om att Ingmar Karlsson har tagit över ansvaret för Palmegruppen.
- Cch Hans Holmér då?
- En bra polis Saga. Mycket bra polis. Men jag är rädd att han kommer att stressa s av all inblndning från regering, och andra som kommer att lägga sina fula näsor i blöt.
Patrik reser sig upp. Tömmer hastigt sitt whiskyglas. Ställer ner det på bordet.
- Nej du Saga. Nu har jagi nte tid längre. Åker till Fallet på några dar.
- Det har du in sagt något om.
- Jag gör det nu, därmed lämnar Patrik Saga och går och gör sig klar att köra.

- Men hur tror du
- När det gäller dig Patrik,
- Nej vet du vad Jan.

Palme och hans
69.
77 en sv
snart.

Patrik är nästan framme i Kolsva, då börjar plötsligt motorn koka. Några hundra meter fram ligger en bondgård. Patrik kör in där. Han får hjälp på gårde att under,- söka felet. Ett rör uppe på kylaren är av, och det måste lödas på verkstad.
En bärgare tar mercan och Patrik tillbaka mot Köping. Där finns en verkstad som kan reparera.
Strax för Köping blir bärgaren prejat av ~~enx~~ en civilbil. Två man lämnar den och går fram till bärgaren.
- Nu är det färdigt igen tänker Patrik, och kliver ner från bärgningsbilen.
- Hej, ropar Patrik till de civila polismännen.
- Hej, är det din merca.
- Ja.
- Då är det du [redacted] Patrik.
- Ja.
- Har du problem?
- Kylaren måste plockas bort och lödas, svarar Patrik.
- Har du någon leg.
- Var så god, och Patrik lämnar över sin legitimation.
- Det är ok. Du kan fortsätta [redacted]. Patrik.
- Är ni från SÄK?
- Nej. Span i Köping.
- Ja., lycka till med spaningen då, säger Patrik skrattande och hoppar upp i bärgaren.
Verkstaden tar hand om mercan. Det kommer at ta ett par timmar. Men det finns ett litet kontorsrum med telefon. Cch det finns kaffe.
Där ~~sköt~~ slår sig Patrik ner.
Han ringer upp Jacks hus ute vid havet. Jack Smiters röst från en telefonsvarare:
- Smiters agency och detective consult. Please give your name, an we vill ~~xx~~ coll you.
- Jaså tänker Patrik. Den gode Jack har öppnat en detektive byrå.
Patrik slår ett nytt nummer på telefon. 031 - 624000.

- Göteborgsposten.
- God afton på Göteborgsposten.
- God afton.
- Har vi lilla Askungen inne.
- Va.
- Askungen. Är han inne.?
- Jaså du menar Jan Höglund på redaktionen.
- J a just han.
- Ett ögonblick ska jag höra efter.
- Jan Höglund. redaktionen.
- Tjänare askungen, det är Patrik.

- Larva dig inte. Var är du Patrik?
- Är på en verkstad i Köping och lagar mercan.
- Kommer du till Göteborg?
- Nej.
-Vad ycker du om kvällstidningarna i dag Patrik? Du är på rikspressen löpsedlar över hela landet.
- Vad säger du Jan. På Löpsedlarna.
- Ja. Har du inte sett det?
- Jag har setat i bilen hela eftermiddan. Vad är det om.
- Det är bäst du ser efter själv. Men Aftonbladet har lagt ut citat ur din artikel om Palme på löpet.
- Du driver med mig Jan.
- Nej för fan. Det är sannt Patrik.
- Så du menar att jag är misstänkt för att ha skjutit Palme% ?
- Nåt i den stilen Patrik.
- Det var som fan. Tror du att jag skjutit Palme?
- Frågar du mig.?
- Ja.
- Ja det var det första jag tänkte. Blev inte ett dugg förvånad. Du ringde ju upp mig från ett hotell i Göteborg. Bara några minuter före mordet. Och du ville att jag skulle följa med till Stockholm. Var det mordet du tänkte på när du ringde upp mig?
- Nej. Det visste jag faktiskt inte om.
- Inte.
Men hur tror du jag skulle kunna känna till det.
- När det gäller dig Patrik, så kan jag tro vad som helst.
- Nej vet du vad Jan.
- Nej.
- Jag börjar bli trött på Palme och hans mord. Hela landet har blivit en enda stor lekstuga. Svenskarna har får stora nojan.
- Kan du inte komma till Göteborg en sväng, så kan vi ta en öl och snacka litet.
- Vi får se. Men nu är jag på väg snart.
- Vart?
- Till Venedig kanske.
- Skicka ett kort.
- Ja hej då Jan. Nu kan du fortsätta med ditt skrivande.
- På tal om det. När blir din bok klar Patrik?
- Aldrig. Har inget att skriva om. Nu lägger jag på. Hej Jan.

- Bilen är klar. Du kan åka vidare nu, säger karlen på
- Varmt tack för hjälpen.
Äntligen tänker Patrik när han sätter sig bakom ratten
stora dieselmotorn igång. Patrik låter den gå varm nå
han in en växel och styr ut på väg 250 mot Ludvika.
Det har nu blivit kväll. Det är mörkt och kallt ute. Me
stadigt fram genom natten. Patrik tycker om den söva

ackra klotenväge
om vägen böljar
Den röda laddnin

rkerar.
ens Allköp nu.

ten. Han ska h
lla kväll. Det

ousin inte stå
n målad bil.
högt.

Patrik lägger på luren. Slår upp en kopp kaffe. Tänder en cigarett.
Lägger upp benen på skrivbordet, lutar sig bakåt i stolen. Drar in ett djupt bloss och tänker.
- Jaså. Sossarna misstänkliggör mig för mordet på Palme. Och inte vet dom idioterna var Olof Palmes smeknamn "Lella Olle", kommer från.
Men det vet jag.
"Lella Olle" Du kan bli ihjälskjuten. Ja så ståtar Aftonbladet med sina löpsedlar i dag.
- Tänk vilken upphöjelse och ära, fortsätter Patrik sin tankegång. Att som författare få ~~bli~~ bli citerad på ~~löpsedel~~ löpsedlar landet runt.
Så här var det faktiskt med Olof Palme - Olof Palme och "Lella Olle" och karriären inom SAP.
Det börjar för många, många år sedan. I Roslagen. Närmare bestämt i Lohärad.
I Lohärad friade Lella Olle, och i Lohärad friade också Patrik.
Lella Olle som ju var en liten fin herreman. Han friade ute vid Christineholms Herrgård. Tösen hette Lisbeth Beck-Friis.
Patrik friade på andra sidan den djupa skogen. Den ~~djupa~~ djupa skogen som kantar sjön Erkens södra stränder.
Patrik friade nere vid Viks hemman, hos Hemmansägare Ruben Törner. *)
Ruben och den gamle Carl Beck-Friis, de var goda grannar och vänner. Supbröder är väl ~~kanske~~ kanske at ta i.
Men faktum är att "Gubben", Carl Beck-Friis var bra på att supa. Han söp upp hela koppartaket till Ekebyholms Gods, nära Rimbo.
Gubben började som Förvaltare på Ekebyholms Gods 1912. När koppartaket var uppsupet kom han till Christineholms Herrgård, som arrendator.
Han far Carl J oachim Beck-Friis var ägare till till Hargs bruk i Roslagen.
När fader dog 1927, så övergav han Christineholms Gård, och drog i väg till Harg.
Sedan lå Christineholm mer eller mindre för fäfot fram till 1951.
Då flyttade sonen Carl in på Christineholms H errgård. Sonen var Ryttmästare i Kavalleriet. Och han var en synnerligen glad prick.
Sonen Carl han svingar bägaren nästan lika glatt som fadern. För se nu ~~här~~ börjar ett herrans liv på Christineholm.
Stora baler och påkostade socitetsfester avlöser varandra i snabb följd.
På Christineholm där dansar tre töser från Haga slott. Här dansar den unga glada Lisbeth Beck-Friisä .
Och här dansar Olof Palme. Socitetslejonet från Östermalm.
Många danser blir det mellan Lisbeth och den unge Olof.
Gubben Beck-Friis var inte dum. Han såg nog att Lisbeth och den lilla Olof kunde bli ett passande par. Sedan 1938 representerar han högerpartiet i Första Kammaren. Men som sagt - han är inte dum. Han har kunskap om vad det blåser

*) Ruben Törner var en av Olof Palmes bästa vänner

väl troligast. Kan ju också vara från Länstrafikgrupp
Men det törs inte fan fråga dom där djävla nerviga ty
- Bilen är klar Patrik. Du kan köra mig hem nu, säg
Patrik öppnar dörren till

för slags politiska vindar i landet i modern tid.
Och han vet att den unge egocentriske gossen Olof vill göra politisk karriär.
Och det ser Gubben gärna. Att gossen gör politisk karriär.
Så vid en stor bal på gården, tar han Olof litet avsides.
- Nu lyssnar du mig min gösse.
- Ska du göra politisk karriär Lella Olle. Då ska du gå med i Arbtetarpartiet Socialdemokraterna. För där ligger framtiden förstår du Lella Olle.
- Ja farbror, svarar den unge Olof.
Och så blev det. Därom råder det väl ingen tvekan, konstaterar Patrik när han drömmer sig bort i sina tankar.
Ja så kanske det är, fortsätter Patrik sina tankar. Den balkvällen med landets högsta socitet. Den kvällen blev troligen ödesdiger för den Svenska Arbetarrörelsen. Och ödesdiger också för Lella Olle. Den kvällen ledde in hans öde mot en alltför tidig och våldsam död.
Men det här känner ju inte Aftonbladet till. Där uppe på redaktinen, där rusar de fram och tillbaka med sitt ytliga pladder. Läser sina moderna politiska biblar. Och kastar sig på sina skrivmaskiner och kräks ur sig sitt menlösa pladder.
- Bilen är klar. Du kan åka vidare nu, säger karlen på verkstan till Patrik.
- Varmt tack för hjälpen.
Äntligen tänker Patrik när han sätter sig bakom ratten. Försiktet kommer den stora dieselmotorn igång. Patrik låter den gå varm någon minut. Sedan lägger han in en växel och styr ut på väg 250 mot Ludvika.
Det har nu blivit kväll. Det är mörkt och kallt ute. Men dieseln arbetar sig stadigt fram genom natten. Patrik tycker om den sövan rytmiska gången iden stora dieselmotorn.
Efter någon timme tar han i på den vackra klotenvägen. Här ligger sjöar och mörka tjärnar tätt, tätt. Och på båda sidor om vägen böljar bergen upp och ner.
Men nu börjar mercan krångla igen. Den röda laddningslampan lyser ilsket.
Och den vill inte slockna.
Vid klotenaffären kör Patrik in och parkerar.
Det är Bengt Dahlqvist som äger Klotens Allköp nu. Och Bengt och Patrik har ett långt trevligt samtal inne i butiken.
En vän till Patrik är på väg upp till kloten. Han ska hjälpa Patrik med bilen.
Annars är det en mörk och tyst och stilla kväll. Det är helt folktomt uppe vid Klotenaffären.
Men Patrik har observerat att hans limousin inte står ensam där ute i mörkret. Parkerad alldeles bakom mercan står en målad bil. Med två kamrater i uniform.
- Ja ja. Det var det de, suckar Patrik högt.

människor inte är mäktiga känna -, eller visa v
Bonden i en liten gård längre bort ser till Patrik
Patrik är borta.
Det grånade timmerhuset ... irmt, och det

järnspisen.
stenskaminen

Patriks vän från Kopparberg fixar mercan. Han byter fläktremmen. Kamraterna i den målade målade bilen står stumma och bara glor på Patrik. På Patrik och på hans stora svarta limousin.
- Undrar var dom kommer ifrån, funderar Patrik. Patrull från Lindesberg är väl troligast. Fan ju också vara från Länstrafikgruppen förstås.
Men det törs inte fan fråga dom där djävla nerviga typerna. Då skjuter dom väl.
- Eilen är klar Patrik. Du kan köra mig hem nu, säger hans vän.
Patrik öppnar dörren till mercan, och sätter sig bakom ratten. Lägger in en växel och smyger ut på vägen ner till byn.
Han observerar att den målade bilen svänger ut strax efter honom. Och den lägger sig strax bakom mercan.
- Vi får visst eskort ner till Kopparberg, säger Patrik.
- Ja det verkar så svarar hans vän.
De kör vidare under tystnad cirka tio minuter. Den målade bilen hänger på. Nu är de strax inne i ett mörkt och tyst område. Med hög djup skog på båda sidor vägen.
- Nu ska du strax få se vad som händer, utbrister Patrik till sin vän. Du förstår jag känner dom här ~~pojkx~~ pojkarna.
Och Patrik får rätt. Patrik hinner knappt sluta ~~xxx~~ tala. Då slår kamraterna på blåljuset och ger järnet. Sveper upp framför Patrik och vifttar med sin lilla röda leksak - spaden.
- Dom uppför sig ta mig fan som småungar i en sandlåda, säger Patrik till sin vän.
- Och jag blir inte det minsta förvånad ~~xxx~~ om dom kommer utrusande med sina skarpladdade Walterpistoler. Och sen skjuter dom ihjäl oss , förstår du.
I rapporten står det sen det gamla vanliga.
FLYKT eller SJÄLVFÖRSVAR.
- För en sak ska du veta Sune. Mord på medmänniskor - det är småpotatis för en hel del av dom här gossarna. Och Patrik fortsätter.
- Det är rätt många av dom här kamraterna i uniform och vita vapenhölster, som jag skulle vilja dra uniformen av. För det här är ett problem som landets poli s-ledning alltid har skitit i. För ser du Sune. Åker man i den där målade bilen. Då kan man göra nästan vad fan man vill. Och vara full dessutom. Nu kommer dom. Se upp nu.
Men ~~xxx~~ den här gången tog Patrik helt fel.
Det är två mycket vänliga och korrekta polismän som går fram till limousinen.
Patrik vevar ner rutan ett par centimeter.
- Nä men hejsan. Har inte vi setts förut. Känne vi inte presenterat oss då.
- Fan vi få se ditt körkort?
- Det kommer här. Var så god.
- Ja det är ok Patrik. Vill du blås i den här ballongen också.
- Jå då. Det är inga problem. Inte den här gången.

Karin sköter sin lilla gård helt ensam.
konsthantverk och akvarellmålning.
Karin sitter uppe och målar när ~~Patrikkx~~ Patrik kommer i den sena nat
- Vad roligt att du kom Patrik. Jag har väntat på dig i flera månader.
hållit hus.
Patrik. Du hör hemma här uppe i bergen.

- Ja det ser bra ut.
- Hade du väntat något annat då?
- Nej då. Det är bara en rutinkontroll.
- Skitsnack grabbar. Det här var ett regelrätt överfall inne i skogen. Och det här har ni inte planerat själva. Det är vär antagligen dom små söta gossarna på SÄk i Stockholm som räknat ut det här. Eller - - -
- Ja hej då. Du kan fortsätta nu.

Och den blåmålade drar, med svansen ~~xxkxk~~ mellan benen. Men Patrik fortsätter glatt visslande ner mot Kopparberg. Lämnar av vännen nere i byn.
Sedan kör Patrik upp i bergen igen. In på de små vägarna mot Holmsjön. Månen kastar sitt bleka sken över det blöjande berglandskapet. Bråddjupt nedanför den slingrande grusvägen gnistrar Holmsjön som en diamant i månskenet.
Patrik kör den stora limousinen på små ensliga skogsvägar. Den kraftiga dieselmotorn mal sin rytmiska sång.
Så öppnar sig den djupa skoken plötsligt. Och inne melllan de höga granarna ligger Patriks timmerhus Kolningsfallet. En grå nästan helt förfallen ödegård högt uppe mellan berg och myrar.
Här är ~~detxxx~~ det inte långt till Dan Anderssons hemtrakter.
När Patrik stiger ur bilen kommer dobermannen Nick Picador rusande under höga glädjeskutt. Patrik och Nick hälsar vrandra med ömsesidig kärlek. En kärlek som människor inte är mäktiga känna -, eller visa varandra.
Bonden i en liten gård längre bort ser till Patriks hus, o ch tar hand om Nick när Patrik är borta.
Det grånade timmerhuset är uppvärmt, och det lyser svagt från små fotogenlampor. Och i köket är det fyr i den gamla järnspisen.
Inne i allrummet är den stora täljstenskaminen välfylld med björkved, och spride skön värme i vinterkvällen.

Mars 11 tisdag 1986
00.30

Patrik kan inte sova. Så han sitter på golvet framför den öppna spisen. Där sprakar och gnistrar det om en björkvedsbrasa.
Nick ~~Pa~~ Picador ligger på golvet, och har krypet in till Patrik och smågnäller.
- Nej du Nick. Nu ska husse ha sig en liten whisky. Eller vad säger du Nick, och Patrik går och hämtar en flaska Long John.
- Jaha du Nick. Nu ska du och jag sitta här vid brasan och prata litet om vår gamle vän Jack Smiter.

- Vad betyder det?
- Släktet försämras, urartar. Rovdjuret fullkommnas.
- Sen då?
- Sen - Ja sen får väl övermänniskan lasta den sista arken.

Patrik lägger några björkklabbar på den falnande glöden, i den öppna spisen.
Snart ~~fl~~ flammar lågor upp som kastar skuggor på väggarna.
Patrik slår upp en skvätt whisky i ett ~~gl~~s glas. Halvligger över en kudde på golvet.
Nick har krypit tätt intill honom. Patrik provar av whiskyn och stryker Nick över huvudet.
- - Inte är det väl möjligt att den hygglige Jack, kan ha något med mordet på Palme att göra. Det måste helt enkelt vara ödet som skickat olyckliga omständighter i vägen, ~~så att~~ det verkar så.
Men hur än Patrik funderar så kan han inte komma ifrån att allt [redacted] pekar på att Jack på något sätt är inblandad.
Och desto mer Patrik grubblar över de sista veckorna tillsammans med Jack, så inser han att Jack helt enkelt vet något om mordet på Palme.
Men vad?
- Nej här blir jag sjuk om jag ska sitta och grubbla, tänker Patrik. Jag kör en tur längre in genom bergen. Långt bortom ~~H~~x Himmelmora och tittar in till Torparkarin, och ser hur hon har det.
- Du stannar här och tar hand om huset Nick. Husse blir borta ett tag.
Och Patrik går ut och startar den stora limousinen. Får upp värmen och glider bort i mörkret. Han köra sakta på de slingrande grusvägarna, och ~~efte~~x efter ett par timmar kör han in på gråden till ~~K~~arins torpställe.
Karin har en häst och några mjölkor. Karin är en vacker mörk kvinna på 30 år. Karin sköter sin lilla gård helt ensam. Och den tid hon får över pysslar hon med konsthantverk och akvarellmålning.
Karin sitter uppe och målar när ~~Patrik~~x Patrik kommer i den sena nattimmen.
- Vad roligt att du kom Patrik. Jag har väntat på dig i flera månader. Var har du hållit hus.
- Du ska inte vara så rastlös Patrik. Du hör hemma här uppe i bergen. Här uppe i de djupa skogarn.
- Det är så mycket jag måste klara av Karin, innan ~~jag~~x jag kan slå mig ner här för gott.
- Jag har eld i spisen Patrik. Och kaffet kokar snart. Och nu gör jag några smörgåsar åt dig. [redacted]
- Tack Karin. Det är så skönt att komma hit. Här är så rofyllt och stilla. Här händer det ingenting.
- Men dig händer det visst alltid någonting Patrik. Kan du inte stanna här uppe i bergen. Stanna här i lugn och ro uppe vid Fallet. Och hålla mig sällskap ibland.

Två människor söker livets värme
närhet.
Cch utanför den varma boningen härskar köld och
Utanför den varma boningen råder mänsklig köld och kyla.

- Jo då Karin. En dag stannar jag här för alltid.
- Vilken dag ?
- När förlaget rullar. När de här två tidningarna rullar. Tidningar med djup insyn och analys av den samhällsutveckling som vi människor är på väg mot.
- Någon måste alltid sätta bollen i rullning Karin. Annars klampar makthavarna på och krossar mänsklighetens dröm. Drömmen om en bättre värld.
- Världen blir aldrig bättre Patrik. Det vet du. Eller hur?
- Ja. Kanske är det så Karin. Människan får kanske den värld hon förtjänar: "Du sköna nya värld", som engelsmannen Aldous Huxley skrev om i sin stora roman 1932.
- Den boken borde du läsa Karin.
- Vad handlar den om?
- Mycket kort. Hur dugliga och starka maktmänniskor till sist styr hela mänsklighetens utveckling. Kultur och demokrati är utdöda begrepp.
- Det låter ruskigt Patrik.
- Det är ruskigt Karin. Ruskigt men tyvärr den dystra sanningen. Odjuret människan är nu snart framme där. Allt pekar på det.
- GE upp då Patrik. Stanna här.
- Nej Karin. Någon eller några måste ställa upp på gudarnas sida i den här sista striden.
- Så du offrar ditt liv då Patrik.
- Nej Karin. Inte offrar. Räddar det undan det slutliga degenerationen.
- Vad betyder det?
- Släktet försämras, urartar. Rovdjuret fullkommnas.
- Sen då?
- Sen - Ja sen får väl övermänniskan lasta den sista arken. Sarkofagen Aniara som Harry Martinsson skrev om. Lasta den sarkofagen med drömmar och verklighetsflykt. Ett känslolöst liv. Ett liv i kallt stelnat glas.
- Mänsklightens destination är förintelse Karin. Då Karin - då kunde endast kulturen ha räddat oss.
- Cch den är död menar du?
- Nej, inte död Karin. Den finns inom varje människa. Men den är förkvävd.
- Då måste vi ge den luft och rum Patrik. Då kan du och jag börja. Jag målar och du skriver.
- Cm det ändå vore så enkelt. Nej jag vill inte. Jo föresten. Jag vill. Men jag orkar inte. Orkar i te skriva för blinda och oseende människor.
- Gör som Jesus då Patrik. Gör dem seende.
- Det är försent Karin. Processen går inte att hejda. Det är snart över Karin.
- Du är tråkig Patrik. Tråkig och skrämmande.

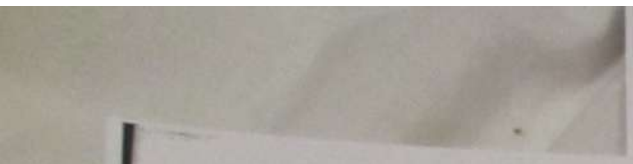

- Jag anser det vara min plikt att berätta vad
Kriminalintendenten Jack Smiter vid Stockholmspolisen.
- Då tycker jag att vi tar det som en vittnesberättelse, och att vi
säger Gösta. Kom med här Patrik till ett förhörsrum, och så ska
och skriver ut det hela.

långa berät
ider på sm

- Där har du fel Karin. Att jag är ~~enkä~~ en drömmare det vet jag. Men jag vet
in. Den s
också att jag är en en drömmare med verklighetsförankring. Jag vet vart den så
kallade representativa demokratin leder. Den leder till ~~dx~~ det fullkommnade
it hand o
maktsamhället.
utskrivit
Det finns bara en väg. Har alltid bara funnits en väg.
all.
- Och den är?
rs lilla
- Direkt demokrati Karin. Folens demokrati. Folkens - människornas beslut.
- Och när kommer vi dit?
- Troligen aldrig. För ska mänskligheten nå dit. Då måste egoismen och egen-
käleken utrotas.
- Nej nu går vi och lägger oss Patrik. Vi lägger oss och älskar Patrik. För jag
märker att det är något som tynger dig. Jag ska ge dig värme och kraft med min
kärlek.
- Du har rätt Karin. Genom kärlekens kraft flyr vi bort från den trista verkligheten.
I sin enkla boning bereder Karin deras kärleksläger. Vinternatten är klar och kall.
~~Kräxx~~ Myrar och tjärnar är hårdfrusna. Vinden sveper fram över de böljande
bergen. Vindens musik spelar i de djupa granskogarna.
Men inne i torpets värme spelar sfärernas muskik upp för de två älskande.
Två människor söker livets värme ~~xxxxxxxxxxxx~~ i varandras närhet. Kropparnas
närhet.
Och utanför den varma ~~bxxx~~ boningen ~~härskax~~ härskar ~~härskax~~ köld och kyla.
Utanför den varma boningen råder mänsklig köld och kyla.
Mars 12 onsdag.
11.00
Förmiddagssol silar fram genom den djupa granskogen. Uppe på höjdkammar
öppnar sig hela Bergslagen famn för Patrik.
Bort från Himmelmoras vidsträckta myrmarker. Bort från det lilla torpstället
alldeles invid bergssidorna. Bort från Karin och kärlekens heta famntag.
Patrik är på väg ner till byn. Till Kopparberg och till Sheriffen.
För Patrik inser, att även om nu Jack Smiter är en hygglig prick. Och en fin ~~vänx~~
vän - så kan han inte få gå omkring och skjuta statsministrar.
Polisen måste få information om Jacks underliga ~~beteendex~~ beteende.
- - Jag går in och snackar en stund med Gösta, sheriffen. För frånsett från att han
rev ner mina väggtidningar, så är han en hygglig och förståndig karl som man kan
tala med.
Patrik kör in bredvid polishuset i Kopparberg. Det lilla röda trähuset ser fredligt
och hemtrevligt ut.
- Jag blir inte här lång stund, tänker Patrik. Så jag lämnar motorn ingång.

- Har dom skött honom?
- Det måste du väl veta Arthur. Tidningarna har
- Jo. Nu när du påminner mig så. Han var statsm

13.30

Patrik öppnar dörren till den lilla röda stugan. Polisstationen i Kopparberg. Alldeles till höger innanför ~~dörrxxxx~~ dörren sitter receptionisten.
- Hej hur är det säger Patrik till flickan.
- Hej. Här är allt bra. Är det Gösta Jansson du vill tala med?
- Ja. Är han inne?
- Ja, men han har besök.
- Men det är viktigt. Han kanske har tid en kort stund.
- Jag ska höra med honom. Sitt och vänta så länge.
Efter några minuter öppnas en dörr och Och en ~~strssad~~ stressad Sheriff tittar ut.
- Vad är det om Patrik. Jag sitter upptagen i ett sammanträde.
- Ja då ska jag inte ~~sxx~~ störa.
- Vad gäller det?
- Mordet på Olof Palme.
- Då kan du stiga på. ~~Säkx~~ Säkerhetspolisen är redan här.
Patrik går in i Sheriffens rum, och hälsar på de två männen från SÄK.
Sheriffen Gösta sitter som ordförande bakom sitt skrivbord. Han ser begrundande på Patrik, och utbrister med allvarlig röst.
- Nå, vad har du att säga Patrik.?
- Jag anser det vara min plikt att berätta vad ~~soon~~ jag upplevt tillsammans med Kriminalintendenten Jack Smiter vid Stockholmspolisen.
- Då tycker jag att vi tar det som en vittnesberättelse, och att vi skriver ut det, säger Gösta. Kom med här Patrik till ett förhörsrum, och så ska jag ordna någon som noterar och skriver ut det hela.
Säkerhetspolisen ställer många frågor under Patriks långa berättelse. Timmarna går, för det blir en omfattande redogörelse. Gösta bjuder på smörgåsar, öl och kaffe.
- Jag har ~~gööööx~~ glömt bort mercan, sticker Patrik in. Den står utanför med motorn igång.
- Croa dig inte för den, svarar Gösta. Den har vi tagit hand om. Den är parkerat inne på vår gård.
Det har mörknat och nästan blivit kväll, innan allt är utskrivit. Patrik får underteckna och kan sedan lämna polisstationen.
Patrik lämnar byn, kör uppför ~~bef~~ bergen mot Finnfall.
Svänger ner på den lilla vägen som går till Kung Athurs lilla skogsgård, som ligger inbäddad alldeles vid bergssidan.

Patrik går upp och slår ett nummer på [illegible]
- Polisen Lindesberg.
- Får jag tala med vakthavande befäl, om han inte är mycket upptag
- Ett ögonblick.
Vakthavande befäl.
från Kopparberg.

99.

90.

19.00

Patrik parkerar limousinen nere vid dammen, och går sedan backen upp mot det gamla grå huset. Det lyser i köksfönstret, och stiger som vanligt rök ur skorstenen. På stenstrappan leker några halvvilda kattungar. De springer och gömmer sig under huset när Patrik går uppför trappan.
Patrik stiger in i det svagt upplysta köket. Moran står som vanligt vid den sprakande järnspisen.
Arthur sitter stor och tung framme vid det lilla köksbordet. Han ser upp med ett godmodigt leende över hela ansiktet.
- Jaså, är det du Patrik. Det var bra att du kom. Nu ska vi ha oss en drecka, du och jag.
- Det ska smaka bra Arthur. För Gösta hade bara lättöl att bjuda på. Så jag är ~~xxxx~~ törstig som en öken.
- Jaså du har varit hos Gösta säger du. Och han bjöd inte på nån starkvara.
~~xx~~ - Nej du Arthur. Det var dåligt med korealsprit hos Gösta. Men han bjöd på goda smörgåsar.
- Jaså han bjöd på smörgåsar. Det skulle jag aldrig ha trott.
- Jodå, riktigt goda smörgåsar.
- Ja, Gösta är en hygglig karl. Det har jag alltid sagt. Var du hemma hos honom?
- Nej. Vi träffades på polisstationen.
- Tala ni om älgjakta?
- Nej vi tala om Jack Smiter och mordet på Palme.
- Mordet sa du. Vilket mord då?
- Statsministern Olof Palme. Han blev ju skjuten vet du väl.
- Har dom skötit honom?
- Det måste du väl veta Arthur. Tidningarna har varit fulla av det varje dag nu.
- Jo. Nu när du påminner mig så. Han var statsminister tror jag.
- Jo han var statsminister.
- Språkade du och Gösta om det?
- Ja. Minns du polisen från Stockholm som var här på älgjakten för ett par år sedan.
- Ja det var han som var sån här kriminalpolis. Och som ~~skö~~ skjöt så hiskligt bra.
Jo honom minns jag. Hette han inte Jack?
- Jo, Jack Smiter. Kriminalintendent vid Stockholmspolisen.
- Jo så var det han hette. Jack Smiter. Ja han ödsla då inget bränsle när vi ~~skö~~ skjöt. Och mitt i precka satte han alla skötten, säger Arthur med ett skrockande skratt.
- Dom tror att han skjutit Palme.
- Jaså. Skulle han ha skötit Palme. Ja, ja. Men nu ska vi ha oss en korealsprit du Patrik.
- Ja tack Arthur. Det ska smaka bra.
- Slå i du. Här e flaskan, ~~Gxxx~~ och Arthur föser över flaskan mot Patriks sida av bordet

kan hantera en bössa.
- Ja. Det kan jag skåla med dig om Arthur.
- Då provar vi av den här då, säger Arthur och kastar
- Skål och tack Arthur. Nu far jag genom skogen upp
reser sig upp.
Patrik vilar ut några timmar i sitt hus uppe i bergen

förvirrad. H
lisen i Linde
miter var en
han borde
ur det verk
ra något åx

mycket al
får Patrik
mer att u
er också

Patrik slår upp i glasen, och sätter sedan ner flaskan på bordet.
Arthur höjer sitt glas mot Patrik.
- Nu provar vi av den här Patrik. Det är en ny sort.
- Skål då Arthur.
- Jo du Patrik. Det är riktig stärkvara det här. Det är procent i det här du Patrik, skrockar Arthur med ett leende i hela sitt ansikte. Hans stora väderbitna tunga nävar vilar tungt på bordet.
- Häll i mer Patrik. Dreckat tar inte slut, det vet du.
~~Får~~
- Får jag låna din telefon Arthur. Jag måste ringa till Saga om ensak.
- Ja , ring du. Telefonen står där.
Det följer ett långt samtal med Saga. Patrik förklarar situationen. Och att han lämnat en redogörelse för SÄK, nere hos Gösta.
Saga blir fullkomligt hysterisk. Även flickorna kommer till telefonen.
Patrik får inte tillfälle att säga många ~~ordx~~ ord. Familjens åsikt åx är helt klar.
Så här behandlar man inte en vän till familjen. Den ställer man upp på. Hjälper och beskyddar i varje situation.
Samtalet blir kritiskt, mycket upphetsat.
Patrik får ett ultimatum.
Ta tillbaka allt som sagts till säkerhetspolisen - eller han är inte välkommen hem igen. Avringning.
Patrik sätter sig på stolen mittemot Arthur igen. Patrik är grubblande och sammanbiten.
- Nu slår jag upp en stor koreal Arthur. Jag behöver den.
- Slå i du bara, skrockar Arhur. Häll upp du bara. Dreckat tar inte slut.
Patrik går upp och slår ett nummer på telefonen igen.
- Polisen Lindesberg.
- Får jag tala med vakthavande befäl, om han inte är mycket upptagen.
- Ett ögonblick.
- Vakthavande befäl.
- Det är Patrik. Jag ringer från Kopparberg.
- Ja vad kan jag göra för dig.
- Ta upp ett meddelande. Skriva ner det och bifoga till den skrivelse som SÄK har upprättat hos Gösta Jansson i dag.
- Jag noterar.
- Jag återkallar härmed allt som står i rapporten till SÄK. Det var en fälla, och ett tack för senast i Malmö. SÄK hugg betet. Och det roar mig och Jack Smiter ofantligt.
Det var allt.
- Det är noterat.
-

- Tack för hjälpen. DEt var vänligt.
- Det var ingenting. Jag ska framföra det här.

Avringning.

Patrik går och sätter sig vid köksbordet hos Arthur.

- Har du mycket på dig Patrik. Jag skulle behöva leja hjälp te å kvesta skat i skogen, säger Arthur fundersamt.
- Till våren kommer jag och hjälper dig i skogen, svarar Patrik.
- Men nu har jag en del jag måste klara upp.
- Ja du har ditt i Stockholm.
- Har ju tidningarna som du vet Arthur.
- Nej, nu dricker vi ur de här Patrik. Det är en ny sort, skrattar Arthur.
- Du minns Jack Smiter. Polisen som var här till älgjakten.
- Jo, nog minns jag Jack.
- Dom tror att han skjutit Palme.
- Jaså. Jaja, du säger det. Att han Jack skulle ha skötit Palme. Häll upp mer ~~kx~~ nu. Du vet att dreckat tar inte slut, skrockar Arthur.
- Men vad har du för åsikt om det, att Jack skulle ha skjutit Palme?
- Jack är en bra karl. Han kan ta en ~~kxxxk~~ korealsup. Utan att ble åvsupen. Cch han kan hantera en bössa. En bra karl är han Patrik.
- Ja. Det kan jag skåla med dig om Arthur.
- Då provar vi av den här då, säger Arthur och kastar in supen med en snabb rörelse.
- Skål och tack Arthur. Nu far jag genom skogen upp till falla, säger Patrik och reser sig upp.

Patrik vilar ut några timmar i sitt hus uppe i bergen, och kör därefter direkt till Ludvika. Mars 13 Tors dag

Patrik är helt omtumlat ~~oxx~~ och något förvirrad. Han inser att det var en mycket drastisk åtgärd, när han ringde till polisen i Lindesberg. Att slänga rakt i ansiktet på Säk, att hela berättelsen om Jack Smiter var en fälla för SÄK.

Patrik ~~börjar~~ börjar så smått inse, att han borde tagit ett allvarligt samtal med sin familj. Cch försökt övertyga dem om hur det verkligen förhåller sig med Jack.

Men han inser att det är försent att göra något ~~åx~~ åt saken nu.

- Gjort är gjort, tänker Patrik.

Men vad Patrik inte vet nu. Cch det är mycket allvarligt för hela utredningen kring mordet på Clof Palme. Cch den saken får Patrik aldrig veta.

Det är, att säkerhetspolisens chef kommer att upprätta ett dokument,.

Cch chefen på SÄK - P-G Näss, kommer också att underteckna det dokumentet.

snabbt upp till sitt redaktionsrum [illegible]
Efter någon timme dyker en slokörad Jack Smiter upp.
- Jaså du Jack. Du kommer nu din feghund.
- Men du vet ju det Patrik. Jag vill inte ha med poliser att göra
- Jaså. Säger kriminalintendenten det.
- Vad ville dom?
- Om du stannat och talat med dom, hade du själv kunnat kolla
- Ja , men tala om nu vad dom ville?

[illegible]g mådde. Jag sa
ga. Och det gjor
r jag skarpt. Jas
jörn och få oss
ielar Saga att ha
ämnar sig till S
d utgivningen.
nte på sitt besl
sberg och Felli
uar. Och han
Patrik nu avve
relsen för bol
n över sin Ja
våldsam slad
i kör sedan n

I det dokumentet står det att Patrik, är overhäftig, opålitlig, lögnaktig. Och att han - P-G Näss ~~beslöt~~ beslutar att all tidigare, och även framtida information om mordet på Olof Palme, som kommer från Patrik. Den informationen skall helt och totalt nonchaleras av polisen.
Men det dokumentet är Patrik lyckligt ovetande om under hela sitt återstående liv. Det dokumentet - utskrivet av en totalt inkompetent chef för säkerhetspolisen, och den totalt vanvettiga och ~~överst~~ oöverlagda rättegången mot Crister Pettersson. De två sakerna satte definitivt stopp i det maskineri som skulle gripa Palmes mördare.
Patrik upprättar nu blixtsnabbt en tillfällig redaktion för sina tidningar på Stads-hotellet i Ludvika. Då han inte lyckas få någon telefonkontakt med Jack, så betalar han via telefon en taxi, som kör ut till Jacks hus vid havet. Taxin får kontakt med Jack. Och Jack ringer upp Patrik.
- Tjänare Patrik. Det är Jack.
- Hej. Var har du hållit hus Jack. Har sökt dig nästan varje dag sen vi kom hem från Malmö.
- Ledsen Patrik. Har haft mycket att ordna.
- Och det är klart nu?
- Ja. Det är ordnat. Och jag har hört att pengarna flyter in till ditt förlag. Att det går bra för dig. Jag kommer ner på stört till Ludvika. Tankar Jaggan och kör nu.
Jack Smiter dyker upp i ~~Ludvika~~ Ludvika med sin ilsket röda Jaguar. Och han är på ett strålande humör.
Saga, Patriks ~~sx~~ hustru har också kommit till ~~Ludvika~~ Ludvika.
Jack vill att nu ska återförening, och ~~förlagets~~ förlagets framgångar firas med en överdådig fest. Givetvis på förlagets bekostnad.
Patrik hämtar Torparkarin från Himmelsmora. Och Karin blir Jack utvalda dam på den stora festen på en krog i Ludvika.
De fyra övernattar sedan gemensamt i Patriks stora rum, i Stadshotellets takvåning. Jack ordnar och donar länge för att flytta isär sängarna. Och han försöker även på alla sätt att nödtorftigt med hjälp av stolar och överkast ordna en avskärmning mellan de båda bäddarna.
Därefter lägger sig Jack på rygg bredvid Torparkarin, och gör inte minsta ~~ansats~~ ansats att ens vidröra henne under hela natten.
Nästa dag tar Karin Patrik avsides, och frågar om det är något fel på Jack Smiter.
- Du förstår Patrik. Han inte en så mycket som rörde vid mig på hela natten. Till sist blev jag alldeles stel av skräck för honom. Han måste vara sjuk. Eller hur?

det är starka krafter som verkar för att leda bort [illegible]
Olof Palme snett.
Men Patrik upplever även ljusa stunder, och han håller kontakten me
vänner. Och han arbetar fram ett material om mordet på Olof Palm
med sina personliga funderingar.
Under december 1987 blir han utsatt ~~för~~ för stark påtryckning att t
tidningar igen.
Det sker också. Patrik startar en tidning i början av 1988. Det ser

numret väcker u
r till travtävlinga
else. ~~Afton~~ Aftonbl
at in samtliga vi
r den spelare s
ed nummer 12.
ankade som ett
ig hänt tidigare

- Jag är rädd för att du har rätt Karin. Jag börjar också tro att han kan vara sjuk på något sätt, svarar Patrik.
Därefter vill Karin hem till sitt torp, och till sina djur. Patrik kör henne genom de djupa skogarna till Himmelsmora.
När Patrik kommer tillbaka till Ludvika vill Jack absolut se en agentfilm som går på en bio i Ludvika. Saga följer med, och alla tre ser filmen. När de går gatorna mot Stadshotellet efter ~~fi~~ filmen, får de se att hela Stadshotellet är omringat av målade bilar, som även kört upp och parkerat på gångbanorna, och inne på gågator. Jack försvinner snabbt och omärkligt som en skugga, hastigt in på några bakgårdar.
Patrik och Saga konfrotteras ensamma med poliserna.
Patrik tar iskallt och lugnt hand om situationen. Legitimerar sig, och har ett samtal inne i en bil med det yttre befälet.
Därefter avlägsnar sig alla bilarna.
Under tiden har det blivit folksamling av nyfikna utanför hotellet. Och övriga stamgäster som Patrik känner väl, kommer med tillrop och ~~skö~~ skämtsamma antydningar uppe från öppnade fönster i hotellet.
Men Patrik är inte upplagd för några ~~skö~~ skämt. Han tar Saga med sig och går snabbt upp till sitt redaktionsrum uppe i hotellet.
Efter någon timme dyker en slokörad Jack Smiter upp.
- Jaså du Jack. Du kommer nu din feghund.
- Men du vet ju det Patrik. Jag vill inte ha med poliser att göra.
- Jaså. Säger kriminalintendenten det.
- Vad ville dom?
- Om du stannat och talat med dom, hade du själv kunnat kolla det.
- Ja , men tala om nu vad dom ville?
- I stort sett bara hälsa och höra efter hur jag mådde. Jag sa som det va. Att jag mådde bra. Och sen bad jag dom fara och flyga. Och det gjorde dom.
- Du är för djävligt bra Patrik. Det där gillar jag skarpt. Jaså du bad dom flyga och fara. Bra Patrik. Det ska vi gå ner till Björn och få oss en sup på.
Patrik är uppe tidigt nästa morgon. Han meddelar Saga att han beslutat att flytta bort redaktionen från Ludvika. Att Patrik nu ämnar sig till Stockholm för att helt aveckla de båda tidningarna. Helt upphöra med utgivningen. Saga blir mycket upprörd, men Patrik är orubblig och ändrar inte på sitt beslut.
De kör mot Stockholm i två bilar, över Lindesberg och Fellingsbro.
Jack kör före med sin topptrimmade röda Jaguar. Och han kör som en fullkomlig vettvilling. Jack är också förbannad över att Patrik nu avvecklar tidningarna. Det har varit på tal att Jack skulle vara med i styrelsen för bolaget.
Strax före Fellingsbro förlorar Jack kontrollen över sin Jaguar. Med förfäran ser Saga och Patrik hur den röda Jaguaren får en våldsam sladd i en svag kurva. Jaguaren hoppar och studsar några gånger och kör sedan med våldsam fart rakt in genom en häck och in på en villatomt.
Men det otroliga händer. Patrik har slagit ner på farten. Och innan den stora mot-

Och det försäkrar Jack att han har. [illegible]
säger han.

Mars 1988.
Jack och Patrik befinner sig en hel dag ombord på MS L[illegible]
[illegible]n och befälhavaren, att Jack är allvarlig spekulant [illegible] göra en provtur m[illegible]
Det bestämm[illegible]
ch det beslut[illegible]
ig tidigt lörd[illegible]
slussen.
k.
trik till red[illegible]
av de taxi[illegible]
en i Stockh[illegible]
, då han ha[illegible]
me.

mercedeslimousinen hinner fram till olyckplatsen., så kommer den röda Jaguaren utfarande genom villans grindhål.
Jack kör som en dåre med full fart ut på vägen igen. Mitt framför Patrik, som tvingas till nödbromsning.
- Jack är inte riktigt klog, skriker Saga.
- Det har du rätt i, svarar Patrik.
Någon mil före Strängnäs hinner de fatt Jack. Han har kört in i en parkeringsficka. Han meddelar Patrik att de kan träffas inne i Strängnäs utanför systembolaget, för Jack ska in och bunkra upp.
Men Patrik och Saga väntar förgäves på Jack i timmar inne i Strängnäs. Jack Smiter är försvunnen.
Patrik avvecklar tidningarna. Kulturtidningen avslutar Patrik för all framtid.
För han framför som sin åsikt, att kulturen är på väg att dö ut i landet.
Men Jack Smiter har nu försvunnit, som det verkar för gott ur Patriks liv.
Under hela 1986, och under hela 1987 hör inte Patrik något alls från Jack.
Det är som om Jack vore död. Någon gång emellanåt gör Patrik försök till kontakt, men han lyckas inte få kontakt med Jack Smiter.
Det mesta av de här åren tillbringar Patrik uppe vid sitt hus i Bergslagen.
Ofta mycket deprimerad och nedslagen. Dyster till sinnes när han börjar inse att det är starka krafter som verkar för att leda hela spaningsarbetet kring mordet på Olof Palme snett.
Men Patrik upplever även ljusa stunder, och han håller kontakten med några få vänner. Och han arbetar fram ett material om mordet på Olof Palme, och kommer med sina personliga funderingar.
Under december 1987 blir han utsatt för stark påtryckning att ta upp en av sina tidningar igen.
Det sker också. Patrik startar en tidning i början av 1988. Det ser ut att fungera mycket bra. Så bra att hans tidning redan i första numret väcker uppmärksamhet.
Det första exemplaret av tidningen, som utkommer till travtävlingarna på Gävle travbana den 9 januari 1988, väcker stor uppståndelse. Aftonbladet slår upp en artikel om Patriks tidning. Hans tidning har prickat in samtliga vinnare som rankade etta eller två i Patriks ranking. Och utdelningen för den spelare som följt tipsen har vunnit nära 400.000 kronor med några tior insats.
Sedan gör Patriks tidning ännu större sensation med nummer 12. Den utkommer till travtävlingarna den 26 mars på Örebro travbana.
Då har Patrik samtliga vinnare, i alla sex loppen rankade som ettor. Och det är ett svenskt rekord som är helt oslagbart. Det har aldrig hänt tidigare, och kommer aldrig att hända igen.

Saga nöjer [illegible]
dagböcker.
03.30.
[illegible]
Patrik har gått upp och sitter vid sitt redaktionsbord. Han ha[illegible]
[illegible] brinnande. Patrik sitter och går igenom en del saker [illegible]
[illegible] dagar med Jack ombord på MS LÄ[illegible]
[illegible] trappan från öv[illegible]
105. trappan

Tidningen har nu en egen organisation för distribuering av tidningarna. Patrik [illegible]ppan, o[illegible]
går helt förbi PRESAM, och skickar själv ut tidningen till affärer som är knutna [illegible]som h[illegible]
till ATG:s organisation. [illegible]ing se[illegible]
Under flera månader fungerar det strålande, och pengarna rinner snabbt i i förlaget. [illegible]rar på
Och plötsligt hör Jack Smiter av sig.
Han ringer upp redaktionen och talar med Saga. Jack.
- Ja hej Jack. Det var länge sedan vi hörde något från dig.
- Hej Saga. Förlåt. Men jag har själv legat i en del stora affärer. Håller på och bygger upp en organisation i Portugal.
- Vi har varit litet oroliga. Det är ju trots allt snart två år sedan vi hörde av dig.
- Men nu är jag här igen. Ser att Patrik har tidningen igång igen. Hur går det?
- Ja. Patrik sitter här och räknar miljonerna.
- - Fint. Då kommer jag och hjälper honom.
- Du är välkommen.

Och så blir det en återförening med Jack Smiter. Kontakterna blir kanske något uppvarvade. Det blir mycket krogbesök. För det är något som Jack tycker om.
Patrik har nu även fått en kontakt med en mycket nära vän som äger ett stort fartyg i stål. Ett ombyggt vackert litet lastfartyg. Blått och vitt. Fartyger är toppmodernt utrustat.
Det heter MS LÄVIK, och ligger vid kajplats i Stockholm.
Patrik förlägger ibland tidningens redaktion ombord på MS LÄVIK.
Jack Smiter får se MS LÄVIK och blir fullkommligt betagen av fartyget. Jack vill köpa det. Och det är ok enligt ägaren. Om Jack har pengar kontant.
Och det försäkrar Jack att han har. Han håller på och säljer sitt hus vid havet säger han.

Mars 1988.
Jack och Patrik befinner sig en hel dag ombord på MS LÄVIK. Jack bestämmer med ägaren och befälhavaren, att Jack är allvarlig spekulant på båten.
De bestämmer att de ska tillsammans göra en provtur med fartyget nästa dag, som är en lördag. Patrik ska också följa med. Det bestämms att de ska gå genom slussen och ut på öppet vatten den vägen. Och det beslutas att befälhavaren ska bunkra upp och göra fartyget klart för avgång tidigt lördag morgon. Och att han även ska göra klart för slussning vid slussen.
Natten ska Jack tillbringa hemma hos Patrik.
Sent på eftermiddagen kommer Jack och Patrik till redaktionen i Patriks hus.
Patrik får ett mycket upphetsat besök av en av de taxiförare som hjälper Patrik varje vecka att köra ut tidningen till ombuden i Stockholm.
Han ber Patrik om ett hemligt samtal, då han har hört att Patrik har en del kontakter med polisen betr. mordet på Palme.

med MS LÄVIK.
Patrik parkerar bilen utanför Kronobergsgatan 116 där Jack
- Ska jag vänta på dig i bilen Jack.
- Nej. Det är ingen ide. Det jag ska ordna tar litet längre tid.
- Ok. Då följer jag med dig upp en stund.
... Patrik ska åka ner till

106.

Taxiföraren berättar sedan en fullkomligt fantastisk historia för Patrik om just den kvällen då Palme mördas. Och han lämnar sin fästmö som vittne till historien. Taxiföraren och hans fästmör har varit just i de trakterna under tiden för mordet. Och de har avlyssnat ett samtal på ett litet kafe, och uppger på heder och samvete att de hört något som kan vara mördaren som provskjutit vapnet tidigare under mordkvällen.
Patrik noterar allt. Och lämnar det per telefon till SÄK. Som naturligtvis inte ens brys sig om att notera, än mindre undersöka storyn!!!!
Jack Smiter är hela kvällen närvarande på redaktionen. Och Jack är totalt ointresserat av uppgifterna från taxiföraren.
Sent på kvälle går alla till sängs i huset. Det har bestämts att Jack och Patrik ska gå upp vid sjutiden, och köra till kajen där MS LÄVIK ligger.
Saga observerar under natten att någon är uppe, och har tänt lyset inne på redaktionen. Hon tar på sig en morgonrock och tittar in på redaktionen.
Hon finner där Jack vid redaktionsbordet. Och han sitter och läser i Patriks mycket konfinditiella dagböcker.
Jack ser överaskad upp när Saga tittar in på redaktionen.
Han släcker omedelbart lyset. Ber Saga om ursäkt med att han bara gick upp för att dricka ett glas vatten, och kanske röka en cigarett. Jack skyller på att han har haft svårt att somna.
Saga nöjer sig med beskedet, och tänker inte närmare på episoden med Patriks dagböcker.
03.30.
Patrik har gått upp och sitter vid sitt redaktionsbord. Han har endast en svag lampa brinnande. Patrik sitter och går igenom en del saker som måste klaras av, om han nu blir borta flera dagar med Jack ombord på MS LÄVIK.
Plötsligt hör Patrik ett våldsamt buller från trappan från övervåningen, där Jack sover. Det är Jack som kommer springande nerför trappan med sin korpulenta kropp.
Han pustar och flåsar, och halvsnubblar nerför trappan, och försöker samtidigt som han småspringer nerför trappan ta på sig byxorna, som han lyckats få på det ena benet.
Han tittar som hastigast på Patrik som med förvåning ser på Jack.
Men Jack säger inget. Han springer ut i hallen. Drar på sig byxorna. Tar på sig skor och jacka med snabbskyndsamma rörelser.
Patrik har kommit ut i hallen och står och ser på Jack.

- Men kom med mig hit bort till en
sluttar ner mot stranden.
- Där har jag en flaska dx fint rödvin och en bit bröd vi
- Det är ett Grand Vin.

- Vad i helvete håller du på med Jack. Klockan är bara halvfyra. Vi ska inte vara vid fartyget förrän klockan åtta.
- Skynda dig Patrik. Jag måste hem nu. Jag har något viktigt att ordna innan vi lägger ut med fartyget.
- Men dåxx då tar vi en kopp kaffe först, och packar med oss vad vi behöver av kläder ombord. Vi blir kanske ute till havs några dagar.
- Nej. Jag har inte tid. KOm nu. Jag går ut i bilen och väntar.

Och med de orden halvspringer den småfete Jack ut till bilen.

Patrik känner Jack vid det här laget, så han protesterar inte. Efter några minuter är de under djup tystnad på väg till Stockholm.

Efter en stund bryter Patrik tystnaden.

- Du hörde kanske vad taxiföraren berättade om en möjlig provskjutning av Palmes mördare. Att den skulle ha skxxx ägt rum på biografen kungsgatan, Sveavägen. Och troligen upp mot taket xx ute i foajen.
- Snacka inte om det nu Patrik.
- Jag hade tänkt att du och jag skulle åka förbi där och ta oss en titt i taket Jack.

Den sista meningen uttalar Patrik med stor xxxxx ironi, och en viss spydighet.

Jack blir ursinnig. Vilket Patrik också hade xxxxxxxt väntat sig. Men han lugnar ner stämmningen genom att omedelbart ta tillbaka.

- Du har rätt Jack. Vi skjx skiter i mordet på Palme. Nu gör vi en fin tur till havs med MS LÄVIK.

Patrik parkerar bilen utanför Kronobergsgatan 116 där Jack har en liten reservlya.

- Ska jag vänta på dig i bilen Jack.
- Nej. Det är ingen ide. Det jag ska ordna tar litet längre tid.
- Ok. Då följer jag med dig upp en stund.

Uppe i Jack lilla lya, bestämms det att Patrik ska åka ner till MS LÄVIK. Samt att han och skepparen lägger ut mot slussen. Och det bestäms att de ska möta Jack vid slussen exakt klockan 10.00. Och att Jack ska gå ombord då.

Men någon Jack Smiter kommer inte till slussen. Inte 10.00, inte 11.00 och inte på hela dagen. Och han svarar inte på sin telefon. Och han finns inte kvar pxx i sin lilla lya.

Jack Smiter har smitit. Han är försvunnen.

Och detta är det sista som Patrik hör av Jack Smiter. Här - mars 1988 försvinner Jack Smiter ut ur Patriks liv.

Och här sker också en vändpunkt i Patriks liv. Han avslutar en tid senare hela sin utgivning av tidningar. Han avecklar förlaget för alltid.

Han lämnar sin familj. Reser bort alldeles ensam för att överlägga med sitt samvete. Överlägga med sitt samvete, och söka reda ut alla begrepp och känslor som rör Jack Smiter. Jack Smiter och mordet på Palme.

EPILOG

Våren 1988.
Jag får den här våren ett kryptiskt meddelande av Patrik. Han ber mig vädjande att komma och möta honom. Och att jag måste lova vid allt heligt att inte tala om f för någon var han befinner sig.
Jag reser till mötesplatsen. Det är en mycket vacker plats i Sverige. Jag har aldrig varit där förut.
Det är vår ute. De första vårblommorna har slagit ut i full blom.
Björken har lilafärgade musöron. Luften är ljum och ljuvligt skön.
Men jag är nerstämd och litet ledsen. För jag anar att Patrik inte har trevliga saker att berätta. Vi ha ju haft när kontakter genom åren, och jag vet en hel del.
När vi träffas, så är det ute på en liten ö. Patrik är allvarlig. Men samlad och lugn. Han överlämnar en stor packe med handskrivna dokument. Slarvigt nerskrivna och med mängder av ändringar och överstrykmingar.
Han ber mig att taga hand om papperen. Göra vad jag vill med dem. Men sedan helt förstöra dem. Bränna dem. Förinta dem.
- Men om du kan få någon ordning i de här virriga handlingarna, säger Patrik med ett varmt leende.
- Så skriv ut något efter ditt eget huvud.
- Nu är det så att jag är fruktansvärt trött på allting., fortsätter Patrik.
- Mitt familjeliv har totalt blivit förstört genom den här historien med Palme och Jack Smiter. Och tillstor del kan ja lägga skulden för den saken på Säkerhetspolisen, det jag kallar den yttre säkerhets-polisen, säger Patrik med en pigg glimt i ögat.
- Men kom med mig hit bort till en liten lägerplats jag har borta vid ett berg, som sluttar ner mot stranden.
- Där har jag en flaska fint rödvin och en bit bröd vi kan dela du och jag.
Och det är ett riktigt vin. Det är ett Grand Vin.
Vi går bort och sätter oss på den plats som Patrik visar.
Vin och bröd delar vi. Bryter brödet med våra händer. Dricker av vinet direkt ur flaskan.
Jag lovar Patrik att taga hand om hans papper. Och jag ger honom mitt hedersord att inte avslöja något om vårt möte på flera år. Jag har frihet att yppa mig först när jag lyckas reda ut hans papper, och skriva rent något av dem.
Jag förhåller mig helt tyst. Känner att jag har ingenting att säga Patrik i den här stunden. Känner mig helt tom och maktlös. Men samtidigt mycket stolt över det förtroende som Patrik lämnar mig.
- Du och jag har ofta talat om livet, säger Patrik knappt hörbart. Nästan viskande.
- Och vi är väl ganska överens om att de flesta människor överskattar livet värde och betydelse. I världsaltets helhet är vårt enskilda liv helt betydelselöst, säger

Patrik.
Vi försjunker båda i djup tysnad.
Vi lysnnar till fåglarnas sång den här ljuvliga morgonen ute på en liten ö.
En liten ö. I en liten sjö. Och det är tidig vår.
På en hel timma säger inge av oss något. Och jag förstår att Patrik vill ha det så.
Plötsligt är det som om något hänt inom Patrik.
Han reser sig plötsligt upp. Omfamnar mig hårt.
Ber mig att omedelbart lämna ön, och resa tillbaka till Stockholm. Glömma bort det här mötet.
Därefter ser jag hur Patrik sakta försvinner bort över mossan och berghällarna.
Patrik släntrar iväg med sin långa kropp på sitt typiska litet nonchiga sätt.
Slängigt och ryckigt. Och ganska långsamt och flanerande.
Han vänder sig bara om en enda gång.
Och då har han ett varmt och litet skälmskt leende på läpparna.
Jag uppfattar det som att han är glad och lycklig. Patrik skrattar. Han skrattar med hela ansiktet. Och jag förstår så väl vad det är som Patrik har så roligt åt.
Patrik skrattar åt mänsklig dumhet, egoismen. Mänsklig enfald och begär efter makt. makt och pengar. Något som Patrik alltid [redacted]

varit mycket misstrogen till.
Men plötsligt stannar Patrik upp. Han är vänd emot mig.
- Nu går jag. Jag ska ut på en lång resa. Jag, Patrik ska följa Sokrates som hans lärjunge.
Vi ska svalka våra fötter i det rena klara vattnet vid Ilissos källsprång.
Med Sokrates ska jag uppsöka skugga uppe vid Platanen. Den platanen som ligger uppe vid Hera.
- Där uppe vid den gudomliga helgedomen, ska vi - Sokrates och Patrik utreda och söka få ordning i begreppen mänsklig dumhet och enfald.
Sedan vänder sig Patrik om. Och försvinner hastigt bortom några bergssluttningare efter stranden.
Detta är det sista jag hör eller ser av Patrik.
Men nu har jag äntligen infriat mitt löfte till honom.
Efter stor möda fick jag någon ordning på hans anteckningar. Skrev den här boken.
Brände och förstörde allt det material som Patrik lämnade mig den där vårmorgonen ute på en ö våren 1988.
Men varje ny vår. Ny vår med ljummen luft och fåglars sång.
Sång av fåglar i tidig gryningstimma. Innan människorna vaknat. Då händer det att jag kan förnimma Patriks beslöjade sorglösa stämma.
Och den rösten ger mig förtröstan och hopp. Förtröstan och hopp för mänskligheten i en galen och förvirrad värld.

5267